

مَكَانِيْبِ عَمَلِ الْبِهَاءِ

جِلْدُ چَهَارُمِ

مؤتسسہ ملی مطبوعات امری

۱۲۱ - بدیع

هُوَ اللَّهُ

الحمد لله الذي كشف الظلام بنور ساطع من الصبح المبين وفتق وقشع
 سحاب الاحتجاب عن الافق المنير وهناك الاسرار واذاع الاسرار
 واشاع الآثار آيات للمتبصرين وبين الطريق ومهد السبيل ونازت
 هواتف الملكوت الجليل وقالت حيوات على الماء المعين حيوات على
 الفوز العظيم حيوات على الكوثر والسبيل حيوات على الجنة النعيم
 حيوات على الرياض الموثقة حيوات على الحياض المندفقة حيوات على
 بمبوحة الجنان حيوات الى استماع نغمات طيور القدس في قطب
 جنة الرضوان حيوات الى السراج المنير حيوات الى السر القويم
 حيوات الى الورد المورود حيوات الى الرفد المرفود حيوات الى المقام المحمود
 حيوات الى الحيات الابدية حيوات الى العزة الشهدية حيوات الى المركز
 الجمال حيوات الى ملكوت الجلال فاستمع النداء كل اذن واعية

صاغيه واستنبت الحقائق الصافية الراقية فحضعت وخشعت
وتنورت واستنضاتك وتلطفت وودنت واشرفت ونادت يا طوبى
من هذا النداء يا بشرى من هذا العطاء يا سرور من كشف
الغطاء يا طرباً من هذا الفيض الاوفى فاشتدت لها القوى و
قوت اعينها بمشاهدة شمس الضحى وملاحظة آيات ربه الكبرى
فحمدت بارئها وشكرت زارئها واثنيت على منشئها وقامت على
اعلاء كلمة الله ونشر نجات الله واحيت النفوس الخاملة الهامدة
بنفثات روح معرفة الله واوحت الى الاذان الواعية السر
المستتر في كلمات اولياء الله واقنبت الانوار واظلمت الاسرار
سبحان من خلقها وزكها وبرئها والهمها فجورها وتقويها و
التحبة والثناء والصلوة الساطعة عن غيب العماء على النقطة
الفردانية والكلمة الوجدانية والذرة اللاهوتية والكنونة الملكوتية
الاية الكبرى الحقيقية الرحمانية التي بهرت الابصار وزهلت منها
العقول والافكار وشاخصت الاعين من شدة اشراقها على الافاق
فاشرقت بنورها المشارق والمغارب في يوم التلاق وعلى من اهتدى
بهداها وسبح باسم ربها في العشي والابكار صلوة وسلاماً تنو اليان
الى ابد الادهار وسرمد القرون والاعصار سبحانك اللهم يا الهى

لك الحمد ولك الشكر بما هديت النفوس الطيبة الطاهرة الى افق
الانوار الباهرة ودعوت الحقائق العلوية الزاهرة الى شمس الحقيقة
الناطقة الالامعة ورفعت النقاب وكشفت القناع عن وجه الحق
فظهر باشعة واضحة لائحة وبراهين ساطعة الفجر على الافكار في هذه
القرون الحالية والعصور العالوية وتبت قلبك غيوم حالكة من الهوى
المتكاثفة الظلماء وغطت في ظلمات ثلاث على العقل والنهى فلك
الحمد بما خلقت نفوسا ذكية راضية مرضية كانتها اشعة درهمة من
شمس الضحى فخرقت غمام هذا الظلام وفتقت مارتق من هذا
التحباب وكشفت الحجاب واظهرت نور الكوكب المنير ونصبت
رايات الضبح المبين بين العالمين رب اجعل الوجود ناضرة والاعين
ناظرة والقلوب خافقة والذموع رافقة بحبك ومعرفتك في هذا
اليوم المشهور يوم ظهور المقام المحمود وبروز ستر الوجود ونفخ في الصور
فصعق من في السموات ومن في الارض الامن شاء الله ثم نفخ فيها
اخرى فاذا هم قيام ينظرون ايها الفاضلان الجليلان قد آن الاوان
ان يمشع القلوب لذكر الله وتقرأ الابصار بمشاهدة الآثار وتطيب
النفوس ويتشقق الطاووس في قطب الفردوس وتصفوا الضمائر
وتنلطف السرائر وتشرح الصدور وتستبشر الارواح ويقوم اهل

التجاح والفلاح ويرتل آيات الهدى بين الوردى ويدعو الناس
الى الانكشافات الروحانية والفيوضات الرحمانية والخصائل الوجدانية
والصفات التورانية حتى تنتشر الافوار في سائر الاقطار ويرفع الفصح
بالتهليل والتكبير الى ملكوت الافوار فعليكما ايها الفاضلان ان
تسبقا الى الخيرات وتختار الباقيات الصالحات وتمهدوا الناس الى
سبيل النجات ببراهين واضحات وحجج بالغات وادلة ساطعة
ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تنزل عليهم الملائكة فهذه
بشارة من رب الآيات الكبرى لأهل التهمى وعليكما التحية والثناء

ع ع

هُوَ اللَّهُ

الهي الهى ترانى اسير اللقدرو القضاء وغريقا في بحار المصائب
والبلاء طرمجا في فراش الحزن والاسى وقربنا للحن والماتم
والجوى ما من يوم الا واسمع ناعيا ينعى احدا من اعز الأحباء و
يخبر عن عروج احد من الاصفياء فنقع النفوس في الحسرات و
تذرف الاعين بالعبرات وتذوب القلوب في هذه الملمات
فوعزتك يا رب الآيات الباهرات لو قبلت الفداء في هذه

المصائب الكبرى لفديناها بالقلوب والارواح ولكن قضائك
المحتوم وقدرك المبرم في جميع الشئون لا يبرده الفداء ولا نقاومه
قوات الارض والسماء وهذا من حكمتك البالغة في حقائق
الاشياء تفعل ما تريد وتحكم ما تشاء وليس لنا الا التسليم والرضاء
والصبر والسكون عند وقوع القضاء التفويض لارادتك عند
اشتداد البلاء رب لا ترغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وافرغ علينا
الصبر في جميع الشئون والاحوال انك انت الرحمن الرحيم المتعال
رب ان رقيقك القديم واسير حبك في هذا القرن العظيم من
سعى بعبد الله في كتاب العليين وشرب رحيق حبك يوم ناد
المناد حيوا على النور المبين حيوا الى الصراط المستقيم حيوا
الى لقاء ربكم في هذا اليوم العظيم قد لبى لندائك المرتفع بين
الارض والسماء وسمع الخطاب من نار الموقدة في الشجرة
المباركة من الوادي الايمن البقعة النوراء وآنس النار واقتبس
منها ووجد عليها الهدى ولا زال يذكر بين الاصفياء ويثني
عليك بقلب خافق وصدر منشرح بحبك واذن صاغية
الى النداء من ملكوتك الالهي رب انه دلع لسانه بذكرك في
كل صباح ومساء ونطق ببرهانك الساطع بين الوري وما

برح يخوض في بحور العرفان وما فتى يجول في ميدان الامتحان
 فما اخذته لوم اللئام ولا ثماتة الزمائم ولا هجوم اهل الثصنآء
 ولا رجوم اهل الغارة الشعواء بل استقام على حبك وثبت
 ونبت بالفيض المدرار من سحاب معرفتك وقاوم المكذبين
 وصادم المفترين ودافع عن جمالك المبين بين العالمين و
 تمسك بالعروة الوثقى وتثبت بعهدك القديم وميثاقك
 الشديد في هذا اليوم العسير وقام على خدمة امرك بنشر
 الاوراق في كل الارحاء ويجدث بالاخبار في نادي الابرار بظهور
 آياتك وانتشار الاثار واعلاء كلمتك وسبوق رحمتك بين العالمين
 رب انه كان واسطة كبرى بين الاصفياء وعبد البهائم ويوزع الزبر
 والصحائف بين المشارق والمغارب ويقدم الالواح واللوائح
 من عبادك المخلصين الى عبدك هذا المتذلل المسكين و
 يوالى السعى الموفور في كل عشتى ويكور في هذا الامر المشكور
 ولم يفتر اونة من الاوان حتى في بطون الليالي والاسعار حتى
 اعتراه العلل والامراض واصبح طريق الفراش وعليل المزاج
 ونحيل الاعضاء وضعيف القوى مع ذلك ما وهن في خدمة
 امرك ونشرفحات حديفة قدسك الى ان ضج ضجيج الظمان

الى معين الحيوان وحن حنين الورقاء الى الابكة الغناء والحدقة
 الغلباء شوقاً الى اللقاء وطارد روحه من الحضيض الانى الى الاوج
 الاعلى ووفد عليك بانجذاب واشتياق لا يتناهى رب اكرم له
 المشوى فى الجنة الماوى وتجل عليه بايات القبول حتى يترشح من
 تلك الصهباء واجعل له مقعد صدق علياً فى جوار رحمتك الكبر
 وارفعه مقاماً سامياً فى الرفارف الاعلى واجعله يتخذ وكراً
 فى اعلى فروع سدرة المنتهى ويترنم كالطيور الصادحة فى الجواء
 وادخله فى حديقة اللقاء وتجل عليه بالفيوضات الى ابد
 الآباد انت الكريم انت انت الرحيم انت انت العفو الغفور
 اللطيف ثم افرغ الصبر يا الهى على بقية الصالحه وذريته الطيبه
 واجعل لهم الطافك سلوة فى هذا المصاب العظيم ورحمة وسكونا
 من هذا الماتم العقيم واجعلهم ورثة فضائله وحفظة مقامه
 وسرج ذكره وامواج بجره ونجوم افقه واشجار حديقة الغلبا
 انت انت المؤيد الكريم العزيز الوهاب

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

الهِى الِلهى ترانى بكل ذل وانكسار انا جيك فى خفيات قلبى و

سرائر روحی و اقول رب رب احرس احبائك في حصنك الحصين و ^{معقلك}
 المتين وانظر اليهم بعين عنايتك ورعايتك واحفظهم بلحظات حمايتك
 وكلامك واجعلهم آيات التوحيد النازلة من سماء تقديسك وصنمهم
 عن شئون الهوى ومتابعة النفس الامارة بالسوء اى رب احفظهم
 من الغرور واتباع خطوات مصدا الشرور واجذبهم بنفحات قدسك واجعلهم
 ثابتين على امورك وناصرين لذكرك ومشيرين لنفحاتك لتلاهنوا ولا يفتروا ^{عند}
 ما يذوق عبدك هذا ممر البلاء ويخوض في غمار البلايا في سبيلك او
 سبق الى مشهد الفداء في محبتك او القى في بئر ظلماء او طوحته طوايح
 البغضاء الى اقصى برية من الغبراء اى رب اشدد ازورهم وقو
 ظهورهم واشرح صدورهم برحمتك الكبرى انك انت العزيز القتد
 الكريم اى احببى الهى درياى بلايا در تلاطم است و امواج رزايا در تهاجم ^{فقيه}
 بر عبد بها نميگذرد مگر آنکه سهام شديد از جهات متعدده وارد
 و ذاب كاسه و سباع مفترسه از جهات عديده در هجوم كاس اخزان ^{است}
 و محاب آلام مدار با وجود اين الحمد لله شب و روز بذكر باران الهى مستبشرو
 بيار دوستان معنوى متذكر مقصود اين است كه آنچه وارد گردد و هر ^{مصیبتى}
 كه رخ نمايد بعد البهاء مباداد وستان راقورى و ياران راقورى حاصل گردد
 بلكه بايد بيشتر از پيشتر در و له و انجذاب آيند و در نشر امر الله كوشند

یوم شبت آن یوم است که انوار استقامت کبری از جوه احباء
لمعان نماید و همچنین باید که جمیع یاران الهی در نهایت خضوع
و خشوع و تذلل و انکسار بعبودیت یکدیگر قیام نمایند و در مشربها
اتحاد و اتفاق و الفت و یگانگی بکوشند الیوم هر خاضع و خاشع^{شعی}
که بهیچوجه راتحه وجود در او نیست و به بندگی جمیع رؤسای^{سنان}
قائم در ملکوت الهی رویش چون مه تابان تابنده و درخشنده
و هدایت بخشنده ایاری امر الله چون سورج نورانی اند در
هر امری قراری دهند و اتفاق نمایند و یا اکثریت آراء حاصل
گردد کل باید اطاعت و انقیاد کنند و همچنین بر جمیع دوستا^ن
الهی بنص قاطع رحمانی فرض است که بجان و دل حضرت شهریار
عادل را دعا کنند و در اطاعت و انقیاد سعی بلیغ مجری دارند

والبهاء علیکم

ع ع

هُوَ اللَّهُ

الهی الهی هذا عبدك المنتسب الی من شرح صدره بنور
معرفتک و نورت وجهه بضیاء اشراق علی آفاق مملکتک

وعطرت مثامه بانفاس طيب عبققت من رياض اهديتك
 وقام على خدمة امرك واعلاء كلمتك وابلاغ حججتك واسباغ
 نعمتك على برئتك اى ربّ وفوق الفرع النجيب على ما وفقت
 عليه الاصل الجليل واجعله آية توحيدك وسمة تمجيدك وربحان
 رياضك وحوت حياضك وقضيب غياضك وسراج محبتك
 ومشكاة نور معرفتك وجوهرة عقد موهبتك انك انت الکریم
 الرحيم الوهاب وانك انت الکریم الرحيم

ع ع

هو الله

ای احبای الهی جناب آقا میرزا فضل الله پیام شمارا بعیند
 رسانید وخواهش نگارش نامه های منفرد نمود زیرا نهایت
 تعلق قلبی و انجذاب روحی بشما دارد ولی عبد البهاء اگر بداند
 غریق چه دریا البته بیک کلمه اکتفا مینماید و لکن از قیامت
 خبری می شنوید اگر حاضر بودند بحرفی قناعت مینمودند با وجود
 این بتحریر این نامه پرداخته تا بداند که در ملاء اعلیٰ منظورید
 و بلسان عبد البهاء مذکور و در قلب ماوی و مقرّ دارید

زیرا بندگان صادق جمال مبارکید و ثابت بر عهد و میثاق
 و منجذب بنفحات الله و ممتحن در سبیل الله لهذا در نزد
 عبدالبها بسیار عزیزید از الطاف بی پایان حضرت کبریا امیدم
 چنان است که روز بروز مستقیم تر گردید و منقطع تر شوید و
 منجذب تر گردید و شب و روز بکوشید تا آیات هدی شوید
 و آیات ملاء اعلیٰ گردید امروز جمیع احزاب در حالت انقلاب
 پریشان و پراضطراب ولی شما منظور نظر عنا یتید و در کف
 صون و رعایت محفوظ و مطمئن و بالنسبه بساثرین قدری
 حال در قرار و سکون لهذا شکر پروردگارا که جز خدمت جو
 عالم انسانی و محبت بنوع بشر و صلح و سلام و آسایش آفرینش
 و التیام بین قلوب و ارتباط بین نفوس و مهربانی بعموم و خیر
 خواهی من علی الارض مقصدی ندادید و آرزوی نجوئید
 ملاحظه نمائید که این چه موهبتی است و این چه نعمتی بانه
 نزاعی ندارید و جدالی نمی نمائید و از قتال بکلی ممنوعید حتی
 با غیر از خاطری راضی نمیشوید و با زرردگی نفسی نمی پردازید
 جمیع همتان این است که دلی را شاد و خرم نمائید و جانیرا
 بجانان رسانید و خدمتی بعالم انسانی کنید اگر تیری آید شهد

و شیر می بخشید اگر جام تلخی بنوشانند قدحی از شهد تقدیم
 می نمائید اگر زخمی زنند مرهم می نهید اگر در دروا دارند در^ن
 میکنید ملاحظه نمائید که دل و جان چگونه آسوده و راحت
 و شادمان است پس بشکرانه این موهبت عظمی بپردازید
 و علیکم البهاء الالهی

ع ع

هو الله

ای اماء الرحمن مدرسه بنات اهم از مدرسه ذکور است
 زیرا دوشیزگان این قرن مجید باید نهایت اطلاع از علوم و
 معارف و صنایع و بدایع این قرن عظیم داشته باشند تا بتربیت
 اطفال پردازند و کودکان خویش را از صغرسن تربیت بکمال
 نمایند و اگر مادر چنانکه باید و شاید حاضر فضائل عالم^{نی} انسا
 باشد اطفال مانند فرشتگان در نهایت کمال و جمال و آداب
 پرورش یابند پس این مدرسه بنات که در آن سامان تأسیس
 شده باید مشمول نظر احبای الهی گردد و مورد اهتمام نفوس
 رحمانی شود معلمانیکه در این مدرسه هستند اماء مقربه

درگاه احدیتند زیرا امثال او امر مقدسه جمال مبارک نموده اند
 و تربیت اطفال اناث برخاستند روزی آید که این دختران مادران
 گردند و هر یک در نهایت ممنونیت بدرگاه احدیت تضرع
 و زاری نمایند و این معلمات را فلاح و فلاح و دستگاری
 طلبند و علو درجات در ملکوت ربّ الایات خواهند این
 مدرسه را مدرسه موهبت نام نهید

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای اسمعیل جلیل جمیع یاران الهی باید ذبیح الهی باشند یعنی
 جمیع شئون خویش را فدای او قربان جمال یزدان نمایند تا بمقام
 فناء فی الله که قربانی کلی ربّانیت فائز گردند و آن ترک اراده
 و رضا و خواهش خود و عبودیت بندگان جمال الهی روحی
 لاحقاً الفداست چه که ذات احدیتش مقدس از عبودیت
 عالم بشریت است و غنی از رقیب مادون است پس باید
 عبودیت بندگانش پرداخت که عین عبودیت اوست چون
 شاهد این مقام در محفل یاران جلوه نماید اتحاد و اتفاق

ویگانگی و وحدت اصلیه چون محبوب بکنارخ گشاید و عرض
 جمال نماید پس بگوای یاران رحمن وقت اتحاد و اتفاق است
 و زمان یگانگی و آزادی بیکدیگر مهربان باشید و بخدمت
 همدیگر پردازید اول خادم شما منم و اول غلام شما من قسم
 بجمال قدم روحی و ذاتی و کینونتی لاحتیائه الفداء که رویم بنور
 خدمت دوستان حق روشن و مشام بشفحات محبت یاران
 معطر نهایت آمال و آرزویم اینست که بخدمت یک یک از

دوستان پردازم اینست میزان

والیهاء علیکم ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای امین عبد الیهاء حمد کن خدا را که تمام حیات سالک
 سبیل نجاتی و مشغول بخدمت رب الایات البینات دی
 نیاساتی و نفسی براحت بر نیاری جز بعبودیت درگاه نپرداز
 و بضیر از خدمت امرالله آرزوئی نداری جلیس یارانی و
 انیس دوستان همیشه ذکر یاران علی الخصوص خاندان
 باقراف خواهی و جز وصف ایشان بخوئی و در جمیع احوال

تمجید و توصیف احبایمائی و ستایش یاران الهی میفرمائی
 که الحمد لله سرمست صهبای میثاقد و واله و حیران جمال نیر
 آفاق دلبر لامکان را جانفشاند و محبوب امکان را حیران
 و قربان هر چند در اکثر مکاتیب ذکر خیر کل را فرداً فرداً نمودی
 و از برای هر یک نامه مخصوص خواستی ولی بجان عزیز
 یاران قسم که ابداً فرصت و مهلت نیست زیرا تحریر دایم است
 و تقریر متتابع و پیک مبین و قاصد امین در سیر حرکت سریع
 هر یومی بسته فی از مرز و بومی وارد و مکاتیب نامعدوده شهر
 و منشور جز نامه بسیار مهمم را جواب فرصت ندارم تا چه رسد
 بمکاتبه و احداً بعد و احد مشاغل عظیمه مهلت ندهد لهذا
 این نامه مخصوص کل احبای الهی است عکس برداشته هر یک
 رجای نامه مخصوص از تو نماید با و بده و این نامه مخصوص
 اوست الحمد لله احبای الهی و اماء رحمان مانند ما و اجند
 و از هر کناره افواج افواج لهدانگاشتن نامه بهر یک تمتع
 و مستحیل و در تخصیص کسی دون کسان دیگر نیز محذور
 لکن کل در لوح محفوظ قلب مشبوت و مرقوم و مسطور و محفوظ
 و دل و جان بیادشان مآلوف و مآنوس از الطاف جمال مبارک

سائل و طالبم كه غريق بجز احسان باشند و مشمول نظر عنایت
حضرت رحمن الهی الهی هولاء عباد ما اخذتم لومة لائم فی حبك ولا
منعتهم صولة ظالم فی اقبالهم اليك و ما خوفتمهم شوكة فاتك فی نوكهم
عليك و لا حجتهم دولة هاتك عن التجرد بين يديك رب انهم
جاهدوا باموالهم و انفسهم فی سبيلك و ارتفع ضجيجهم بالتسبیح
و التقديس الی ملكوتك و دعمتم صهبا محبتك و اسكروكم كأس
معرفتك و ادركتم سوا بق رحمتك و نورتمهم سرج هدايتك و
انطقتم بثنائك و دعمتم الی التجرد الی ملكوت احديتك رب
انهم قطرات يستمدون من بحر الطافك و ذرات يتشربون
من انوار شمس فردانيتك و انهم ظمأ يتعطشون لفرات حمتك
و مراض يتشفون ببارد و شراب عن مغتسل الطافك ايوب
انت مجيرهم فی جميع الشئون و ظهيرهم بين الاعداء الذين يكونون
و نصيرهم بين قوم فی خوضهم يلعبون و مغيبهم من ملا في طغيانهم
يعمهمون رب ايدهم و وقفهم و انشربهم الاثار فی الافاق و اظهر
بهم الاسرار بين اهل الاشراق و احرسهم من الشقاق و دلهم على
الوفاق و ثبتهم على الميثاق انتك انت المؤيد الموفق الحافظ الكافي
الوافي اذا شد الساق بالساق و عليك البهاء الابهى ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای بجن محترم عالم انسانی از این نیت خیریه و علویت مقاصد که دارید باید مورد شکرانیت جمیع بشر گردید کل از شما ممنون و خوشنود باشند که ببدل چنین همتی پرداختید که سبب آسایش عموم بشر است زیرا راحت و آسایش عالم آفرینش در تحسین اخلاق عمومی عالم انسانی است و اعظم وسیله بجهت تربیت اخلاق علوهمت و توسیع افکار است باید عالم انسان را این منقبت عظیمه دعوت نمود ملاحظه فرمائید که مبادی مرعیه اصلیه هر فردی از افراد بشر جلب منفعت خویش و دفع مضرت است در فکر آسایش و شادمانی خود است و آرزوی تفرّد در زندگانی مینماید و میکوشد که از جمیع افراد دیگر در راحت و ثروت و عزّت ممتاز گردد این است آرزوی هر فردی از افراد بشر و این نهایت دنائت و بدبختی و پستی فکراست انسان چون اندکی ترقی فکریابد و همتش بلند گردد در فکر آن افتد که عموم عائله را جلب منفعت و دفع مضرت نماید زیرا راحت و نعمت عموم خاندان خویش را سعادت خودراند و چون فکرش توسعه بیشتر یابد و همتش بلندتر گردد در فکر آن افتد

که ابناء ملت و ابناء وطن خویش را جالب منفعت و رافع مضرت
 شود هر چند این همت و فکر از برای خود او و خاندان او بلکه
 عموم ابناء ملت و وطن او مفید است و لکن از برای ملل^{ثوره}
 مورث خیر است زیرا بجان بکوشد که جمیع منافع عالم انسانرا
 راجع بملت خویش و فوائد روی ارض را بعاقله خود و سعادت
 کلیه عالم انسانرا تخصیص بخورد دهد و همچو داند که ملل^{ثوره}
 و دول مجاوره هر چه تدقی نمایند ملت خویش و وطن خود ترقی
 نماید تا در قوت و ثروت و اقتدار باین وسیله بر سایرین تفوق
 یابد و غلبه کند اما انسان الهی و شخص آسمانی از این قبود مبتدا
 و وسعت افکار و علویت همت او در نهایت درجه است و
 دائره افکار او چنان اتساع یابد که منفعت عموم بشر را
 سعادت هر فردی از بشر داند و مضرت کل ملل و دول را
 عین مضرت دولت و ملت خویش بلکه خاندان خود بلکه عین
 مضرت نفس خود شمرد لهذا بجان و دل بقدر امکان بکوشد
 که جلب سعادت و منفعت از برای عموم بشر و دفع مضرت
 از عموم ملل نماید و در علویت و نورانیت و سعادت عموم
 انسان بکوشد فرقی در میان نگذارد زیرا عالم انسانرا یک

خاندان داند و عموم ملل را افراد آن خاندان شمرد بلکه
 هیئت اجتماعیة بشر را شخص واحد انگارد و هر يك از ملل را
 عضوی از اعضا شمرد انسان باید علویت همتش باین درجه
 باشد تا خدمت باخلاق عمومی کند و سبب عزت عالم
 انسانی گردد حال قضیه برعکس است جمیع ملل عالم در فکر
 ترقی خویش و تدلیق سایرینند بلکه در فکر جلب منفعت خود
 و مضرت دیگرانند و این را تنازع بقا شمرند و گویند اساس
 فطری عالم انسانیت ولی این بسیار خطاست بلکه خطائی
 از این اعظم نه سبحان الله در بعضی از حیوانات تعاون
 و تعاضد بقا است ملاحظه میشود که در مورد خطر بر یکدیگر
 سبقت میگیرند روزی در کنار نهری صغیر بودم ملخهای
 صغیر که هنوز پربریا ورده بجهت تحصیل رزق از این طرف
 نهر بطرف دیگر عبور میخواستند لهذا آن ملخهای بی بال و
 پر هجوم نمودند و هر يك بر دیگری سبقت گرفتند و خود را در آب
 ریختند تا مانند پلی از این طرف نهر تا آن طرف نهر تشکیل نمودند
 و ملخهای دیگر از روی آنها عبور کردند و از آن سمت نهر
 به سمت دیگر گذشتند ولی آن ملخهایی که در روی آب پل

تشکیل نموده بودند هلاک شدند ملاحظه کنید که این تعاون
 بقاست نه تنازع بقا مادام حیوانات را چنین احساسات شریفه
 دیگر انسان که اشرف کائنات است چگونه باید باشد و چگونه
 سزاوار است علی الخصوص که تعالیم الهیه و شرایع سماوی به
 انسانزاجبور بر این فضیلت مینماید و در نزد خدا امتیازات
 ملیه و تقاسیم و وطنیه و خصوصیت عائله و قیود شخصیه مذموم
 و مردود است جمیع انبیای الهی مبعوث و جمیع کتب سماوی محبت
 این مرتبت و فضیلت نازل شد و جمیع تعالیم الهی محصور در
 این است که این افکار خصوصیت منافع از میان زائل گردد
 و اخلاق عالم انسانی تحسین شود و مساوات و موااسات بین
 عموم بشر تاسیس گردد تا هر فردی از افراد جان خویش را بجهت
 دیگران فدا نماید این است اساس الهی این است شریعت سماوی
 و چنین اساسی متین جز بیک قوت کلیه قاهره بر احساسات
 بشریه تاسیس نیابد زیرا هر قوتی عاجز است مگر قوت روح
 القدس و نفثات روح القدس چنان انسانزامنقلب نماید
 که بکلی اخلاق مبدل گردد و ولادت ثانویه یابد و بنا بر محبت
 الله که محبت عموم خلق است و مآب حیات ابدیه و روح القدس

تعمید یابد فلاسفه اولی که نهایت همت در تحسین اخلاق داشتند و بجان و دل کوشیدند ولی نهایت تربیت اخلاق خویش توانستند نه اخلاق عمومی بتاریخ مراجعت نمائید واضح و مشهود گردد ولی قوه روح القدس تحسین اخلاق عمومی نماید عالم انسانیرا روشن کند علویت حقیقی مبدل دارد و عموم بشر را تربیت کند پس خیرخواهان عالم باید بکوشند تا بقوت جاذبه ناییدات روح القدس را جذب کنند امیدم چنان است که آن جمع محترم انجمن خیری عالم انسا مانند آئینه اقتباس انوار از شمس حقیقت نمایند و سبب تربیت اخلاق عموم بشر گردند و خواهش آن دارم که نهایت احترام من در حق آن هیئت عالیقدر مقبول شود ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای انجمن مقدس و جنود آسمانی مردم که مقاصد عالیه و علویت همت شما بخاطر آید جان و وجدان بوجد و طرب آید و سبب سرور و امیدواری گردد که در این دروز که ظلمت شدیدة حرب و قتال در آسیا و افریقا احاطه نموده و غبار

منحوس بغض و عداوت آفاق را تار يك کرده الحمد لله آن
 ابغمن مانند شمعهها فروخته اند و مانند ستارهها درخشنده
 امید چنان است که نورانیت صلح و سلام و روحانیت حُب
 و وفاق شما ولو بتدریج این ظلمت را از جهان براندازد و آفاق
 روشن شود حضرت بهاء الله بجهت حصول این موهبت کبری
 شصت سال پیش اسما س این بنیان را بگذاشت و چهل سال و
 کسوری قبل از این مقصد خویش را بملوک بنگاشت حال
 باید این تخم پاک را که افشاندۀ درخاک است آبیاری نمود الحمد لله
 آن یاران موافق دهقانی ما هر هستند لهذا دعوت آن نفوس
 محترمه سبب سرور من شد و انشاء الله در بهار با کمال اشتیاق
 بآن صفحات شتابم و خواهش دارم که احترام قلبیه و محبت
 وجدانیه مرا قبول فرمایید

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای آیت رحمن حتی قیوم چون شمس خرق حجاب غیوم فرمود از
 مطلع انوار دو آیات ظاهر و باهر گردید آیات تدوینیه و آیات تکوینیه

آن در کتب و زبر و صحائف و الواح مسطور گشت و این در لوح محفوظ
ورق منشور آفاق مبعوث شد آن بفصاحت و بلاغت و حقائق
و معانی معجزه عظیمه بود و این بقوی و کمالات و شئون و اسما
و صفات آیات باهرات گردید آن مبین اسرار شد و این مشرق
انوار گردید آن ملکوت عرفان را بیاراست و این قطب اکوان
و حیز امکان را رشک گلستان جنان کرد سزیم آیاتنا فی الآفاق
و فی انفسهم حتی ینبین لهم انه الحق و البهاء علیک من ملکوت
الغیب جبروت الطاف ربک الرحمن الرحیم ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای بلبیل گلشن معانی قصیده فزیده بلیغه ملاحظه گردید فی
الحقیقه در نهایت فصاحت است ستایش و محامد و نعوت
نیر آفاق چون در نهایت بلاغت در محفل روحانیان تزییل گردد
ملاء اعلی بوجد و طرب آیند و اهل ملکوت الهی بتهلیل و تسبیح
مشغول شوند پس خوشابحال شما که سبب سرور و حبور و رونق
گشتی و باعث وجد و طرب یزدانیان و علیک البهاء و علیک
التحیة و الثناء ع ع

هو اللد

ای بنات ملکوت در قرن سابق بنات ایران بکلی از تعلیم محروم
 نه مکتبی و نه دبستانی نه معلمی نه استادی و نه موقی مهربانی
 حال در این قرن عظیم فضل کریم مشمول بنات نیز گردید مکتب
 متعدده در ایران بجهت تعلیم دختران گشوده گشت و تربیت
 مفقود با آنکه تربیت اعظم از تعلیم است زیرا اعظم فضیلت
 عالم انسانی است حال در همدان الحمد لله تاسیس مدرسه
 بنات بهائی گردیده شماها که معلمید باید بیشتر از تعلیم بتربیت
 پردازید تا بنات را بصمت و عفت و حسن اخلاق و آداب
 پرورش دهید و تعلیم علوم نمائید اگر چنین مجری گردید تا
 ملکوت الهی در اوج آن دبستان موج زند امیدم چنین است
 که موفق گردید و علیکم البهاء الالهی عبد البهاء عباس

هو الاهی

ای بندگان آستان مقدس نامه شمار سید و نهایت سرور
 رخ داد که الحمد لله در موطن دلبر آفاق محفل روحانی تاسیس
 و جلوه و اشراق نموده امیدوار گشتم که وقت مرهوز آید

تا در خطه نور شعله طور برافروزد و نفوسی مبعوث گردند که آیت
 هدی و رایت ملاء اعلی شوند ای یاران روحانی بکوشید تا
 سبقت گیرید زیرا یقین است که در آن سرزمین جلوه نور مبین
 ظاهر خواهد شد و مطاف مؤمنین خواهد بود ولی شما بکوشید
 تا درین میدان سبقت بردیگران گیرید و الا هیچ شبهه نیست
 که اقلیم نور روشن خواهد شد و فیوضات رب غفور احاطه
 خواهد نمود سنگستان تا کرگلشن و گلستان خواهد شد از کوه
 اورنگ آهنگ تنزیه و تقدیس بملاء اعلی خواهد رسید
 این مقرر است و محتوم و علیکم التحیة و الثامن ملکوت الإلهی
 ۱۱ ذی قعدة ۱۳۳۹ حیفاء عبدالبهاء عباس

هُوَ الْإِلَهِيُّ الْإِلَهِيُّ

ای بندگان الهی و یاران من صبح هدی چون از فیوضات
 بها پر تو بر آفاق انداخت نور محبت مبذول داشت و اشراق
 الفت فرمود حقائق متنوعه مختلفه متضاده را بفیض واحد کاملاً
 نمود تا جمیع امم و ملل در ظل خیمه یکرنگ داخل گردند و بیک
 آهنگ بتهلیل و تقدیس جمال قدم مشغول شوند خطوط شعاع^{عنه}

ممتدّه از مرکز محیط دائره هر چند متعدّدند ولی چون از مرکز
 واحد ساطع است لهذا آن خطوط در نقطه واحد جمع و بمركز
 واحد وابسته اند و اگر چنانچه نفوس چون خطوط شعاعی توجّه
 بمركز اصلی داشته باشند وحدت اندر وحدت است و اگر
 چنانچه آن خطوط شعاعی از محیط تجاوز کنند لابد تفرقه حاصل
 شود و آن مرکز مبدأ فیض است و محیط دائره و آن دائره تعالیم
 الهیه است تا از تعالیم الهیه تجاوز نشود انشقاق حاصل نگردد
 پس ای دوستان مهربان بآن مرکز قدیم و جمال مبین آفتاب
 انور ملکوت غیب توجّه نمائید و چون خطوط شعاعی از آن مرکز
 قدسی ساطع شوید و از محیط دائره ذره تجاوز ننمائید تا جوهر
 توحید شوید و حقیقت تفرید شمع روشن ملکوت گردید
 و آیات باهره سلطان جبروت نجوم افق احدیت گردید و
 طيور حدائق رحمانیه الحمد لله بفضل جمال قدم تاجی از جواهر
 موهبت بر سر دارید و سراجی از پر تو عنایت در ستر ردائی
 از سندس فردوس در بردارید و سیفی از براهین الهیه
 و دلائل سبحانیه در کمر در بحر الطاف مستغرقید و از نور احسان
 مشرق کلمات کتاب ببینید و حروف صحف علیین

آیات حریجه رب الآیاتید و صفائف بدیعه صاحب بیّنات
 قدر این موهبت را بدانید و شب و روز در اتحاد و اتفاق و الفت
 کوشید نهایت احترام را از یکدیگر بردارید و غایت رعایت را
 بهم منظور نمائید خادم یکدیگر باشید و هادم بنیاز انشقاق
 و شر ایادی امرالله که ثابت بر عهد و میثاقند سرچ آفاقند
 چون امری را قرار دهند اطاعت و انقیاد فرض است و اطاعت
 آنان موجب اتحاد و الفت و یگانگی دوستان زنها و مخالفت و
 مباحثت نمائید و همچنین باید که شب و روز در فکر تبلیغ امر^{الله}
 و نشر نجات الله و اعلاء کلمه الله باشید و بکمال مهربانی و تواضع
 و خشوع تشنگان سلسبیل هدایت را بمعین صافی رحمانیت
 دلالت کنید بینوایان را عین عطا باشید و بیچارگان را ملجأ و پناه
 در ترقیات عصریه بکوشید و در مدنیت مقدسه جهد تبلیغ
 و سعی شدید نمائید در بستانهائی در نهایت انتظام ترتیب دهید
 و اصول تحصیل معارف را ترویج معلمانی در نهایت تقدیس
 و تنزیه جامع آداب و کمال تعیین نمائید و ادیبان و موریانی
 حائز علوم و فنون ترتیب دهید و هیئت مقدسه ایادی
 امرالله باید مواظبت در حفظ شؤون و لوازم این دبستانها^{ند}

تا روز بروز اسباب ترقی از هر جهت فراهم آید و انوار دانش
 جهانزار روشن نماید و همچنین در ترویج صنائع و اکتشاف بدایع
 و توسیع دائره تجارت و صناعت و ترتیب آداب مدنیت و
 تزیین ممالک و اطاعت و انقیاد تام بحکومت و اجتناب از هر
 داعیه مفسدت بکوشید و جهد نمائید تا باین سبب مظاهر
 تأیید آسمانی گردید و مطالع توفیق رحمانی فی الحقیقه حکومت
 عادلانه حاضره حضرت پادشاهی شایان ستایش است و مستحق
 اطاعت قلبی صمیمی جمیع رعیت در این خصوص نهایت تقید را
 مجبوری دارید چه که بنص قاطع الهی واجب و فرض است
 والیهاء علیکم

ع ع

هُوَ أَكْبَرُ

ای بنده آستان حق جناب اجودان را مقصد چنان که بشرط
 محبت قیام نماید و اثبات و لا و وفا فرماید و بشما ارمغانی تقدیم
 کند ولی از کیسه من و چنین بذل و بخششی بسیار آسان است
 اما من چاره جز امتثال فرمایش ایشان ندارم علی الخصوص

الآن یارانی حاضر که آنان در حق یکدیگر مشقت بی پایان تحمل نمایند من نجلت میکشم که خواهش جناب اجودان را مجری ندارم گاهی مزاح سبب اهتزاز قلوب گردد و مورد انشراح صدور شود ولی مزاحیکه فی الحقیقه جدی محض در لباس مزاح است این خوشتر و دلکشتر است زیرا تاثیرش بیشتر این عبد با وجود مشاغل غیر محدود خواهش ایشان را امثال نموده و بکمال سرور و حبور بخیر این ورق مسطور پرداخت تا عزیز بداند که در این بساط عزیز است و در آن دیار شورانگیز گردد و از حرارت محبت الله قدم مکرر دریزد و بنفحات موهبه الله مشک و عنبر بیزد و

علیک البهاء الالهی

ع ع

هُوَ اَللّٰهُ

ای بنده آستان مقدس الهی نامه مرقوم ملحوظ افتاد و بر مضمون اطلاع حاصل گشت و همچنین نامه فی که بجناب منشاء مرقوم شده بود در خصوص فیلسوف هولاندی مرقوم نموده بودید و مکالماتی که با او شده حضرات احبباً باید آنچه نصوص کتابت

بیان نمایند و بارنی کله تها و ز نشود اما کتاب بیان بکتاب
 اقدس منسوخ است و احکامش غیر معمول مگر احکامی که
 در کتاب اقدس تکرار بیان و تاکید شده و مادون از احکام
 مؤکده در کتاب اقدس باهل بیان تعلق دارد بمانتعلق ندارد
 ما مکلف با احکام کتاب اقدس هستیم و بنص قاطع ممنوع
 از ادنی تعرض بلکه ما موربمهربانی و محبت و وفا و صفا با همت
 و ملت و اطاعت حکومت و صداقت بسریرسلطنت و عدم مدخله
 در امور سیاست حتی محاوره و مکالمه در این خصوص جا نزنند
 بهیچوجه یعنی تعلق باین امور نداریم و وظائف اصلیه ما عرفان
 حضرت کبریا و ایقان بوحی منزل از سما و عبودیت آستان الهی
 و عبادت حق بخلوص و انجذاب وجدانی و الفت با جمیع افراد
 انسانی در نهایت صدق و مهربانی و آشتی و راستی و حقیقت
 پرستی و آنچه مادون آن تعلق بعالم جان و وجدان مانند
 و ندارد فوض نمائیم که اگر اهل شهری جمیع آشنا گردند و بیگانه
 معدودی قلیل و در نهایت عداوت و بغضا با وجود این
 یاران آشنا را محبت باید و مدارا شاید که نهایت رعایت مجری
 دارند و چشم از خطا پوشند و بر عطا بیفزایند اینست نصوص

الهیة و مادون آن لاینبغی لأهل العرفان ع ع

هُوَ اللهُ

ای بنده الهی در خصوص مشورت پدر با پدر و پسر با پدر
در کسب و تجارت استفسار نموده بودید مشورت در شریعت الله
از اس اساس است و البته مقبول است خواه میان پدر و پسر
و یا شخص دیگر کاری بهتر از این نه انسان باید در جمیع امور
مشورت نماید از شور و غور مسئله رسد و آنچه موافق است
پی برد توجه بملکوت غیب الهی کن و مناجات نما ای یزدان ^{مهربان}
غریق بجز عصیانم طریق غفران بنما سوا سرقصورم از دام غرور
رهائی بخش جسمانیم روحانی نما امکانیم رحمانی کن تشنه ماء
معینم بعین لتسئیم دلالت فرما مشتاق دیدارم مشاهده انوار
میسرفرما از خود بیزارم گرفتار خویش کن و از عالمیان در کنار
نقعه زلف مشکبار بمشام آر سرگردانم سر و سامان بخش بچاره
آواره ام پناه ده مشتاقم بوفاق وصال در آر در احتراقم نور اشراق
ببار ضعیفم توانانما فقیرم کنز غنا عطا کن دردمندم درمان
ده جریحم مرهم عطا کن گرفتارم رهائی بخش پرگناهم از ذلت

عصیان برهان در ظل عنایت مسکن بخش و بصرف همت
 معامله فرما تا پی بجهان دیگر برم و بکشور دیگر رهبر شوم از گناه
 ظهور سر مست گورم و در میخانه محبت می پرست شوم توئی
 قادر و توانا و توئی کریم و رحیم و پر عطا
 ع ع

هو الله

ای بنده بها در خبر است که در یوم رستخیز زمین بیکدیگر
 نزدیک گردد اما ندانستند که صنایع بدیعه شرق و غرب راهمد
 نماید و اکتشافات جدید، جنوب و شمال راهمراز کند گمان
 نمودند که بواسطه عصر و حصر اراضی نزدیک یکدیگر گردند
 و حال آنکه از آن چه ثمر بلکه ثمر در اینست که اقالیم شرق و غرب
 در نفسی از یکدیگر خبر گیرند و در یک محفل نشینند و مشورت
 و مصاحبت نمایند حال این قربیت محصور در اقالیم ارضیه نه
 بلکه امکان نزدیک لامکان شده و مرکوز ادنی قریب ملا اعلی
 گشته اتصالات بین عالم خاک و جهان پاک حاصل شده یک
 سرسیم در مرکز صد و در مرکز و سردیگر در ملکوت رب غفور
 و برق الهام و اسطه کلام و قوه جازبه محبت الله کاشف اسرار

جهدی فرما که صدور مرکز الهام گردد و قلوب جولا نگاه قوه
جاذبه آسمان و عليك الحقیه والثناء

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده حق مکتوب شما از پیش جواب داده شد عجیب است
که تا حال نرسیده حمد خدا را که از ظلمات مدلهمه نجات یافتی
و بنور انیت یا بها الاهی روشن گردیدی اقوام خویش را در کمال
محبت و مهربانی بشاطی بحر تقدیس خوان و در کمال محبت انیس
و جلیس شو و بمدارا گوشزد آنها نما که حضرت اعلی روح له لفظ
بنص جلیل فرموده ایاک ایاک ان تحتجب بالواحد البیان او
بما نزل فی البیان میفرماید در ظهور من یظهره الله بواحد بیانی
محتجب مشو و واحد بیانی نفس حضرت اعلی و بمجد حروف
حتی است و همچنین میفرماید بآنچه نازل شده در بیان محتجب
مشو یعنی ملاحظه مکن که واحد بیانی مؤمن است یا غیر مؤمن
و بآنچه در بیان است استدلال مکن بلکه آن جوهر حقیقت را
بنفسه لنفسه بشناس و مؤمن شو و لو واحد بیانی ایماز آرد یا نیارد

ولوما فی البیان مطابق آید یا نیاید ملاحظه نما چگونه حجبات را خرق فرمود و بهیچوجه عذری از برای کسی نگذاشت حال نود بهاء الله شرق و غرب را روشن نموده و عالم آفرینش را بحرکت آورده با وجود این سزاوار است کسانی که خود را مؤمن بنقطه اولی روحی له الفداء بدانند از این امر عظیم محتجب مانند حیف صدحیف که از این الطاف بی پایان محروم گردند آن بحر اعظم عنقریب موجی زند که جمیع این کفها را بکنار اندازد و پیش از این واقعه حتمیه باید نفوس متنبه شوند بظلم ظلیل شجر توحید پناه برند امة الله والده را تحت ابدع الهی برسان و همچنین امة الله ضجیع محترمه را از خدا خواهم که اخوی متوفی آقا رضا را در بحر غفران مستغرق فرماید و آقا حسن و امة الله خدیجه را در کف حفظ و حمایت خویش محروس و مصون دارد ع ع

هُوَ اللهُ

ای بنده حق نامه روحانی آن بار رحمانی ملاحظه گردید و بر مضامین اطلاع حاصل گشت از افسردگی خاطر و آزرده گی جان و دل شکایت نموده بودید سبب حیرانی شد الحمد لله باغبان

عنایت در خیابان خاطر یاران بطراحی گلهای حقائق پرداخته
 با وجود چنین لطف و جودی چرا باید خاطر آزرده گردد و دل آزرده
 شود الحمد لله توفیق رفیقست نه سلب و آواره پروانه است و طائف
 حول شمع محرمی جرمان یعنی چه در پناه آستانی بی سرو سامان
 یعنی چه مطمئن باش و امیدوار و راحت باش و مسرور الحال
 ملحوظ نظر عنایتی و محفوظ در صون حمایت حضرت احدیت
 افکار را بکنار گذار و بعون و صون و صیانت حضرت احدیت
 امیدوار شو من کفیل تو هستم خود را علیل گمان مکن من مهربان
 تو ام خود را سرگردان و حیران مدار از خداوند میطلبم که مؤید
 بر کمال سرور گردی و بفیض موفور و فضل رب غفور کمال فرح
 و حبور یابی ۴۴

هُوَ اللَّهُ

ای بنده حق نامه شمار رسید بنهایت روح و ریجان خوانده شد
 لحظات عین رحمانیت منعطف بنفوسی است که در عالم هستی
 جز محویت و نیستی در سبیل الهی ندارند از خدا خواهم که تو یکی
 از آنان باشی مانند قطره دریا محو گردی و مانند پروانه بجای آنوز

حول سراج محبت الله برافروزی اذن حضور خواسته بودی
 حال صبر و تحمل فرما در آینده انشاء الله اجازه داده خواهد
 شد از عدم فرصت مختصر مرقوم شد و عليك البهاء الابهی

ع ع

هو الله

ای ثابتان برپیمان نامه شمارسید و مضموز معلوم گردید نامه
 در پانزده ماه قبل بطهران مرقوم گردید و در طهران طبع شد
 و بجمیع ایران انتشار یافت و الآن در دست جمیع است عین
 عبارت آن نامه این است ای بنده آستان مقدس شکایت
 از کسادی تجارت نموده بودید در این سنه آفات و صدمات کثرت
 و فساد جمیع آفاق را احاطه نموده زیرا بر کل حجت بالغ شده
 عبد البهاء در کنائس و محافل اروپ و امریک در اکثر مدن نعره
 زنان اعلان امر حضرت بهاء الله نمود و ندا بملکوت ابهی کرد
 و براهین لامعه اقامه نمود و دلایل ظاهره و حجت باهره اظهار کرد
 ابدًا از برای نفسی عذری نماند بلکه بسیاری از خطابه ها در روز ^{نامهها}
 اعلان بافاق شد با وجود این هنوز ناس در خواب غفلت گرفتار

متمسک بمجاز و از حقیقت بیزار هنوز ناس در شهوات نفسانیّه
 منهدمک بدرجه ثنی که صور اسرافیل بیدار نماید البتّه این غفلت
 و کفوان نعمت و عدم انتباه سبب حسرت و مشقت و جنگ و
 جدال و حصول خسران و وبال است و اگر اهل عالم توجه با هم
 اعظم نمایند خطر عظیم در استقبال ولی در حق یاران امیدم
 چنان است که آثار اطف الهی ظاهر گردد امورشان از جمهور
 استثناء یابد و عليك البهاء الالهی عبد البهاء عباس
 این نامه پانزده ماه پیش مرقوم و وقایع مؤلمه امروزه در آن مذکور
 با وجود این بنهایت تضرع و زاری بدرگاه باری دعا می‌نمائیم که آن
 عالم انسانی را از این ابرویزه منزّه و مبرا نماید و عليكم و عليك البهاء الالهی
 عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بر پیمان پیمانه محبت الله بدست گیر و از صهبای عرفان
 سرمست شو تا در مصر هدایت عزیز الهی گردی و در کفان عرفان
 بوسف رحمن شوی نظر عنایت شامل است و فیض موهبت کامل
 پر تو الطاف چون مه تابان ظاهر و عیان و نور حقیقت از جهان

پنهان مشرق و لائخ و نمایان خوشبحال نفوسیکه از این جام سر مستند
 و خوشبحال یاران که از پیمانۀ پیمان پر روح و در بحان و عليك التحية
 والثناء

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بر پیمان نامه شمار سید و از بشارت حرارت قلوب
 احتبای الهی شمع شادمانی بر افروخت و فرح روحانی رخ داد
 عبد البهاء با قلم یوسف کنعانی سفر نمود و بعبودیت آستان
 مقدس مشهور گشت هر چند از هجوم احزاب و اراجیف و
 مفتریات جرائد در خطر است ولی امید چنان است که این
 سفر مشهور شود و وصیت و آوازه امر الله این آفاق را بمرکت
 آرد تخمی افشاند و شود و سقاییه گردد و بیاران رحمت پروردگار
 تأیید شود البتہ بروید و سبز و خرم گردد الحمد لله بفضل
 و موهبت اسم اعظم روحی لأحبائہ الفداء ندای امر الله در
 جمیع آفاق بلند است وصیت کلمة الله در هوا قلم آهنگش
 مرتفع در این ایام در امریک امر الله را چراغان و شلیک است
 و در افریک و آسیا و لوله ترک و تاجیک و در پایتخت جاپان
 روزنامه‌ئی بهائیان تأسیس نمودند و حضرت عالم فاضل

برکت الله هندی بلسان انگلیسی طبع و نشر میفرماید بعضی از
 یاران امریکا عزم سفر بچین و ماچین دارند تا ندائی در آن بلاد
 بلند نمایند در او روپا و آسیا کوس ملاء اعلی بلند است بجهان الله
 با وجود این امر مهین الہی و نفوذ کلمة الله و انتشار نجات الله
 معدودی نوهوسان که اضعف از بعوضه گلخن و خزانند
 مقصدشان نقض میثاق و شکست پیمان است هیئات
 این آهنگ سلکوتی را غراب ناسوتی مقاومت نتواند و این
 نغمه بلبیل معانی را کلاغ گلخن فانی مقابلی نتواند شہر
 جبریل را بال و پر ذباب ذلیل هم معنان نشود و انوار شمس
 حقیقت را ظلمات نکبت و ذلت نپوشاند اگر انصاف باشد
 کل شہادت دهند کہ این قلم جز بجد دعنایت جمال مبارک
 شرق و غرب را بحرکت نیارد و این نغمه جز بتایید اسم
 اعظم بافاق اهتر از نبخشد کوران انکار آفتاب کنند و گمان
 نمایند کہ کاری کرده اند دیگر غافل از این کہ کوری خود را
 آشکار نموده اند باری مرقوم نموده بودید کہ احتبای سرحد
 قاین و سیستان نیز حقی دارند تا بحال البتہ بآن صفحات مکاتب
 مشرعه مفصلہ از قلم عبدالبہاء صادر گشت حق ایشان

اضعاف مضاعف داده شد و باز نیز داده میشود دعاکن که
 خدا قوت بقلم دهد قصور انشاء الله نخواهد شد مرقوم نمود
 بودی که محض ملاقات یاران بمزوعه خونیک شتافتید اینجمنی
 در آنجا ترتیب داده شد از درگاه خداوند آگاه استد عامینامیم
 که آن اینجمن در نهایت روح و ریحان و بطراز عرفان حضرت رحمن
 جلوه نماید مرقوم نموده بودید که ناخوشی و باد در آن انجا استیلا
 یافته اهدار جا از عتبه مقدسه گردید که آن بلا زائل شود و
 اهالی آن دیار از استیلاء این مرض شدید نجات یابند حضرت
 ملا یوسف فی الحقیقه جان نشان است و در نشر نفحات الله
 شب و روز جهد بلیغ میفرماید هر نفسی الیوم بخدمت امر الله
 قیام نماید و به تبلیغ امر الله زبان بگشاید نفحات روح القدس
 تأیید نماید جمیع منتسبین خویش را از قبل من تحت ابدع طیب
 ابلاغ دار و کافه احبای ارض خارا از قبل من نهایت اشتیاق
 ابلاغ دار و عليك البهاء الابهی

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بر پیمان نامه مفضل رسید و وقایع معلوم گردید

اگرچه از اول معلوم بود و بصریح عبارت دو سال پیش مرقوم
 شد و جمیع وقایع از قلم میثاق چند سال پیش صادر رساله سیا
 طبع بمبئی اگر چنانچه بدست آید البته ترویج دهید و نامه
 که دو سال پیش بمحفل روحانی مرقوم شد ملاحظه نمائید
 الیوم احبای الہی باید کل جمیع قومی بنشر نجات الله و اعلاء
 کلمة الله پردازند ایام فانیہ را فدای حیات باقیہ کنند و
 راحت جسمانی را در سبیل بشارات روحانی انفاق نمایند
 ایام در گذراست و زندگانی این دنیا بیفائده و ثمر مگر آنکه در
 سبیل جلیل اکبر جان و سرفدا شود و عاقبت انسان در قربانگا
 عشق علم فدا بیفرازد مرقوم نموده بودید که حکومت تاکید تام نمود
 که اجتماع زیاد در محلی نگردد این حکم عمومی است احبای الہی
 باید اطاعت کنند ولی بکمال همت فردا فردا بتبلیغ پردازند و وقت
 از دست ندهند و ایام را غنیمت شمرند زیرا در نزد کل ثابت
 و مبرهن گردیده که بهائیان خیر خواهند و با جمیع احزاب بی‌^{یت} لها
 مهربان از نزاع وجدال بیزارند و از تعصب و غرض در کنار
 ای ثابت بر پیمان با جمیع اقوام بجان و دل مهربان باشید و با کل
 احزاب در نهایت خیر خواهی از دل و جان بکمال صدق و محبت

نمائید نه مدارا همدم بیگانه و آشنا گردید و همراز هوس بیچاره
 و آواره حاطری نیازارید و کلمه سوء بر زبان میارید اگر
 از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک در رضای الهی مشاهده کنید
 تمجید کنید و الاحمت و سکوت اختیار نمائید این است
 روش اهل بها اینست نغمه ملاء اعلی و این است نغمه
 یا طوبی و یا طوبی و علیک البهاء الابهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بر پیمان نامه ۱۶ ربیع الثانی ۱۳۳۷ و وصول یافت از
 مضامین کام مشتاقان شیرین گشت زیرا خبرهای خوش داشت
 و دلیل متانت و استقامت و وفای یاران الهی بود که الحمد لله
 در این سالهای پر ملال که جمهور از باده غرور مست و مخمور
 و اهل ایران در دست احزاب مختلفه محکوم و بی شعور هر
 روز آشوب و فتنه می مردم فتور و در خنه می حزب انقلاب سبب
 اضطراب شد و گروه اتحاد مورث اختلاف گشت حزب
 دیمقراط خود سرانه باستبداد برخاست و گروه اتفاق مورث
 شقاق شد علمای سوء ایران را ویران نمودند و سروران

بی شعور هریک بر کار آمدند عاقبت ذلیل و خوار شدند
 در چنین اوقاتی بهائیان در نهایت سکون و قرار و اطمینان
 و وقار و از هر فتنه‌ئی بیزار و در کنار بخدمت عموم پرداختند
 و در مرکز مستقیمی استقرار یافتند در همه جهان علم صلح عمومی
 بر افراختند و خلق را ب محبت و آشتی و وحدت عالم انسانی
 دعوت نمودند جمیع آنچه صریح الواح مقدسه بود پنجاه سال پیش
 نازل مثل آفتاب در حیات وجود تحقق یافت و واضح و آشکار شد
 الحمد لله حال غبار تیره اندکی بنشست و افق عالم انسانی از ابر
 تیره اندکی نجات یافت امیدوارم که بتایید ملکوت الهی و مساعی
 حکیمانانه و دلالت نفوس مهمه و معاونت اشخاص عظیمه
 روحی جدید در جسم ایران دمیده گردد انقلاب و اضطراب
 بسکون و اطمینان مبدل شود حال ایران محتاج حزب صلح
 و سلام و سکون و اطمینان است قبل از حزب از پیشتر قوم
 گردید یعنی بصریح عبارت بخط عبدالبهاء که دولت و ملت
 باید مانند شهد و شیر آمیخته گردد و الا ایران ویران شود
 الی آخر چون مستمعی یافت نشد لهذا بجهت حصول اسباب ترقی
 ایران در ممالک دیگر سعی بلیغ و جهد جمید شد امیدوارم

که اسباب راحت و آسایش بقدر امکان بجهت عموم ایرانیان
 حصول یابد باری احوال سائر که هر یک مدعی اصلاح
 ایران بودند تجربه شد امیدوارم که مساعی خیریه بهائیان
 در گذشته و علی الخصوص در این ایام نتیجه مشکوره بخشد
 و ایران اندکی راحت و آسایش یابد در خصوص اخذ اصل
 توفیق حضرت اعلی بسیار بکوشید و لو مبلغی مصروف نماید
 فقراتی که از تورا و انجیل و کتب پارسیان اخراج نموده بود
 بسیار مقبول اگرچنین رساله‌ئی محفل روحانی مطالعه نماید
 و منتشر گردد بسیار مقبول الحمد لله احتبای یزد نهایت ثبوت
 و استقامت اظهار نمودند طوبی لهم و بشری لهم امیدوارم
 که در نشر نفعات الله سعی بلیغ و جهد بدیع ظاهر فرمایند
 اما اماء الرحمن در یزد فی الحقیقه آنچه در قوه نساء بود مبذول
 داشتند من از آنان نهایت رضایت را داشته و دارم دستوراً
 حرکات خود سرانه نمودند ولی عاقبت مایوس و پریشان
 خواهند گردید جناب اسفندیار گشتاسب و فرود و آقا
 جمشید و احتبای قاسم آباد نهایت ثبوت و استقامت اظهار
 فرمودند و مؤید و منصورند و ان جندنا لهم الغالبون

در یزد معافل روشن است و محفل نوزده روزه مانند گلشن
 و احتبای قاسم آباد و مهدی آباد و مریم آباد و تفت و احتبای کوه^{چه}
 بیوک و احتبای نصر آباد و یاران حسین آباد در نهایت گرمی و اجذاب^ب
 و اشتعالند بلکه جمیع احتبای زردشتی در نهایت همت و
 غیرتند و روح جناب ارباب جمشید سابقا بدرگاه بی نیاز عجز
 و نیاز کردیم و طلب عون و عنایت نمودیم و بکرات و مرات
 احتبار الامر بصد اقت و عفت و استقامت در امور موکوله
 از ایشان نمودیم الحمد لله روز بروز ترقی نمود تا بدرجه رسید
 که جمیع وزراء و وکلاء تمکین از او می نمودند و برکت عظیم در کار^ش
 حاصل شد ولی بتحریر کسانى پر غرض و مرض که بظاهر خیرخوا
 خود را می نمودند خاطر او را از یاران مغتبر نمودند لهذا امورش
 مشوش شد حال اگر اندکی بیدار گردیده و دانسته که یاران مهربان^{ان}
 و خیر خواهند و صادق و امین در کار از خدا خواهم که تمشیتی در
 کار آید و راحتى حاصل گردد جوابی به پسر مهر پرور او محتر گردید
 در جواب این مکتوب است برسانید الحمد لله برادران پارسی و
 مؤتسین شرکت مؤیدند و موفق حضرت ملا بهرام رحمت حسن^{ست}
 و نعمت آسمانی قدر این بزرگوار را بدانید احتبای کاشان

جیغی فی الحقیقه موفق بعبودیتند و امة الاعلی دکترا مودی
 و سایر امریکائی ها راحت خویش را گذاشتند و از وطن
 مآلوف هجرت نمودند تا در ایران بعموم مردمان
 خدمتی نمایند حرمت و رعایت این نفوس بسیار واجب
 و لازم امیدوارم که در جمیع امور موفق و مؤید باشی
 و علیک البهائم الالبی ۲ رجب ۱۳۳۷ عبدالبهائم عباس

هو اللہ

ای ثابت برپیمان یارب اوفا آقا عزیز الله خان بیقعه مبارکه
 ذهابا وایا با و ارد و با این مشتاقان هدم و هرازگشت و
 بتقبیل آستان مقدس روح و ریجان یافت و رانحه رحمن
 ازین جانان استشمام نمود حال مراجعت بان سامان نماید
 تا بخدمت یزدان پردازد و بقدر امکان بعبودیت درگاه
 حضرت سبحان قیام کند لهذا این عبد بنگارش این نامه
 پرداخت تا آن یار مهربان مسرت جان و وجدان یابد و
 بداند که قلوب بیادروستان منجذب است و صدور بذر
 یاران منشرح از فضل و موهبت حضرت بیچون امید

چنان است که عاشقان جمال جانان روز بروز از جذاب و اشغال
 بیشتر یابند و قدم پیشتر نهند تا در قطب عالم خیمه برافرازند
 که احزاب مختلفه و شعوب متضاده در سایه آن در کمال حد
 و یگانگی آسایش یابند و جهان آفرینش باین موهبت کبری آرایش
 یابد حال در ایران باید یاران بکوشند تا انقلاب واضطراب
 مبدل براحت و اطمینان گردد لهذا بقای وجود شما در آنجا
 لازم ان شاء الله در وقت مناسب اجازه حضور داده می شود
 و عليك البهاء الالهی
 ع ع

هو الله

ای ثابت عهد و راسخ پیمان تحریر منیر باورقه یک ماهه مک
 مبارکه وصول یافت از تلاوت نامه و قرائت ورقه نهایت
 مسرت حصول گردید الحمد لله مدرسه تربیت دبستان حقیقت
 شد و نونهالان گلشن انسانی در نهایت راستی و درستی
 بتحصیل فنون و اکتساب علوم پرداختند و معلمین بزرگوار
 بانهایت اقتدار بتعلیم اطفال برخاستند و آثار توفیق ازهر
 جهت پدیدار است فی الحقیقه آن جناب خادم حقیقی

ملکوت ابهائی و بنده صادق مستقیم جمال مبارک لهذا
 بخدمتی موفق گشتی که آثار آن بتسلسل امتداد بقروز و لغضا
 نماید و این همت عالیہ آیت باقیہ گردد الیوم نثر علوم
 نافعہ و اکتشاف اسرار مادیه کائنات و ترویج فنون مفیدہ
 و تربیت اطفال از اعظم مواهب حضرت ذوالجلال شمرده
 میشود الحمد لله شما و معلمین و مستخدمین آن مدرسه
 مبارکہ باین خدمت فائقہ موفقید پس باطفال بهائیان مدرسہ
 از قبل این عید نہایت سرور و ابلاغ دارید از الطاف جمال مبارک
 روحی لتربیتہ الفداء امیدوارم کہ ہر یک آیت ہدای گردند
 و سبب نورانیت این قودہ غبرآء امیدوارم کہ حضرت
 فرج الله خان جہل ایرانیان را فرجی گردد و ناظم دبستان
 عالم انسانی شود نہایت رضایت را از ایشان دارم جناب
 فاضل شیرازی انشاء الله بساز و آوازی موفق شوند
 کہ کاشف راز و آیت موهبت حضرت بی نیاز گردند
 جناب میرزا یوسف خان فی الحقیقہ یوسف مصر عبودیت است
 لهذا موفق بخدمت عالم انسانی گشته ام مدرسہ تربیت
 بنات نتایجش ما فوق تصور است بشرط آنکہ بقا و دوام نماید

امید و ارم که موفق بآن گردید که در این مدرسه دخترانی پرورش یابند و دوشیزگانی نشو و نما نمایند که سبب حسن تربیت و حسن اخلاق جمیع نساء طهران شوند و چون هر يك بظلمت عصمت و عفت نفسی از یاران در آید اطفال خویش را چنان تربیت نماید که سبب حسرت دیگران نگردد این است نهایت سرور عبدالبهاء و عليك البهاء الالهی

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند و عبادت آفاق مظلمه از اس اساس شرایع مقدسه الهیه غافل و از فضائل کمالات دین الله ز اهل عادات و رسومی چند را ارکان شریعه الله شمرده اند و بر آن معتکف گشته اند و خویش را مطیع و منقاد انبیا و اولیا شمرند و همه چه گمان کرده اند که با علی موافق فلاح و بنجاح رسیده اند و حال آنکه در اسفل جهل زیستند و بکلی از مواهب الهیه

محروم و بی نصیب گشتند و سبب این حرمان آنکه با^س
 اصلی پی نبردند و در ترقی در عوالم روحانی و مقامات سامیه
 رحمانی نکوشیدند اساس دین الله اکتاب کمالات است
 و استفاضه از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان تزئین
 حقائق انسانی بفیض کمالات ربانی است اگر این حصول
 نیابد حقیقت حرمان است و عذاب نیران پس بهائیان
 باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سایر ادیان بعربده
 و های و هوئی و لفظی معنی کفایت نمایند بلکه بجمع
 شئون از خصائل و فضائل رحمانی در روش و رفتار نفوس
 ربانی قیام کنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ
 بی معنی و بهائی این است که شب و روز بکوشند تا در مراتب
 وجود ترقی و صعود نمایند و نهایت آرزوی هر یک این باشد
 که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور
 گردند و نقطه نظر گاهش همواره خلق و خوی حق باشد
 و روش و سلوکش سبب ترقیات نامتناهی گردد بقدر
 قوه رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم

انسان گردد چون باین مواهب موفق شود میتوان گفت که بهائی است و الا در این دور مبارک که فخر اعصار و قروز است ایمان عبارت از اقرار بوحدا نیت الهیه نه بلکه قیام بجمع شئون و کمالات ایمان است

وکل یدعی وصلا بلیلی و لیلی لا تقرا لهم بذا کا
 اذا سال الذموع علی الخدود تبین من بکی متن تبا کا
 در وقت امتحان معلوم گردد و آن روش و سلوک است حضرت
 اعلی روحی له الفداء و جمال الهی کینونتی لقدوم احبائه الفداء
 جمیع ما هار ابروش و سلوک دلالت و بجا نفسانی هدایت فرمودند
 که چگونه باید از راحت و آسایش و خوشی خویش بزار گردیم
 و بجهت فوز و فلاح دیگران جان نثار کنیم آن ذات مقدس
 با وجود علو ذات و سمو حقیقت خویش بجهت هدایت ما
 تحمل غل و زنجیر نمود و در مدت زندگانی در این جهان فانی
 آنی نیاورد و دقیقه‌ئی راحت نفرمود و سربالین سکوز و آرام
 نهاد و در جمیع ایام در محن و آلام بود حال چگونه سزاوار است
 که ما قیام ننماییم البته انصاف چنین اقتضا نماید که این تخم

پاك افشاندہ را آبیاری كنیم و آن نهالهای مغروسه را آبانی
 نمائیم بکلی خود را فدای عالم انسانی نمائیم تا روی زمین
 بهشت برین گردد و وجه غیر آء جنت ابهی شود و الاعا^{فت}
 حرمان عظیم است و خسران مبین و علیکم التحیة و الشاع^ع

هُوَ الَّذِي

ای حقیقتجوی محترم نامه توردید حکایت از وحدت
 عالم انسانی مینمود علی که فرستاده بودی فی الحقیقه رمزی
 از صلح عمومی بود امروز جمیع ملل عالم جنگجو هستند و
 جمیع دول عالم در تهیة و تدارك آلات و مهمات جهنمیة
 علی الخصوص قطعه اروپا که مخزن مواد التهابی شده است
 موقوف بیک شراره است که آن جهنم شعله با فاق زنند
 لهذا هنوز آهنگ صلح عمومی بگوش آنان تأثیر ندارد
 و هر چه گمان میکنند که سبب فلاح و نجاح هر دولتی قوه
 حربیة است هر چه عظیمتر سعادت آن دولت و ملت
 بیشتر ملوک عالم از عان این نمی نمایند که صلح عمومی
 سبب حیات عالم انسانی است و همچنین اعاظم وارثان

نفوذ آنان نیز سعادت خود را در تهیه اسباب جنگ میدانند
 لهذا ممکن نیست که از برای اهل عالم قناعت حاصل شود
 مگر بقوه ایمان زیرا ایمان حلال هر مشکلی است پرباید
 کوشید که دین الله نفوذ یابد بقوه دین الله هر امر مشکلی آسان
 گردد قوه دین ملوک را خاضع کند و اصحاب نفوذ را مغلوب
 نماید پس بکوشید که دین حقیقی که روح حیات بعالم انسانی
 میدمد انتشار یابد این است علاج جسم مریض عالم این است
 دریا قسطنطنیه بشر پس تا توانی نجات روح القدس
 منتشر نما و نصایح و وصایای الهی مجری دار و بتعالیم آسمانی
 پرداز من نهایت محبت را بتو دارم و از ملاقات تو مسروم
 و امید چنان است که باز ملاقات گردد عبد البهائعباس

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای دوستان الهی و مشتعلان بنا و محبت رحمانی در این
 خاکدان ترابی آشیانه نمودن صفت خراطین ارض است
 و سمت طیور خاک پست مرغان چمنستان الهی جز در گلین
 الهی لانه نخواهند و پرندگان بوستان تقدیس جز در حدائق

باقی توحید برسد و تجرید مسکن بنویسد بازان اوج عظمت
 بغیر از هوای سهای عزت محل طیران و میدان جولان نخواهند
 این خاکدان فانی چون سراب بادیه حیرانی ظلّی است زائل
 و این عالم ترابی در نظر اولیای الهی از ذره متلاشی پست
 و حقیرتر است چون از شتون این عالم و محو و فنایش و کدورت
 و صفایش و کثافت و جفایش و سراب بقیعیش و ستم نقیعیش کما
 هو حقه واقف و مطلع گشتند از جهان و جهانیان بیزار شدند
 و از هر چه جز حق است در کنار گشتند دل بجهان باقی بستند
 و از این شتون کونی و ظلمات امکانی رستند پری از صفات
 تقدیس گشودند و در این فضای وسیع پرواز نمودند تا با اوج
 اعلی و ملکوت الهی و مقعد صدق عند ملیک مقنن در عروج
 نمودند و بشرف لقای جمال اعلی و نعمت لا تنفی و موهبت
 عظمی مشرف گشتند پس ای مخموران صهبای الهی و
 سرستان جام جذب و موهبت رحمانی از جمیع شتون
 و فنون و ظهور و کمون و مقننات جنون چشم پوشید
 و از راحت و نعمت و عزت و ثروت و بزرگواری این جهان
 فانی بگذرید و همت را با قیاس انوار رحمانی و استفاضه

مواهب ملکوت حمدانی بگمارید و اگر بلا یای عظیمه و درزایای
 شدید رخ دهد و جمیع من فی الوجود بر اذیت و جفای بر شما
 قیام نمایند محزون شوید مغموم نگردید و جزع و فرغ ننمائید
 بشارت عظیمه از فرم مطهر در الواح الیه وارد و مرده جان بخش
 در کتب حمدانیه نازل و مضمون آن کلام مبارک اینست
 که بلا یائی که بر احبای الهی وارد و صدمات و اذیات و مصیبات
 که بر عاشقان جمال رحمانی نازل میشود حکمتش این است که
 چون این نفوس مقدسه بمنزله فروع و اوراق سدره مبارکه
 الیه هستند لهذا آنچه بر اصل شجره مبارکه الیه وارد البته
 بر فروع و اوراق آن نیز نازل میشود حال چون اعظم بلا یا
 و محن و آلام و اشد متاعب سخن و سلاسل و اغلال راحق
 بنفسه در سبیل جمالش حمل فرمود و بکمال سرور و جهور
 و تمام روح و ریحان ایام مبارک را در سخن و زندان بگذراند
 شما نیز ای احبای الهی هویک بقدر لیاقت و استعداد خویش
 از این موهبت عظمی بهره باید ببرید و از این رحمت کبری
 نصیبی باید بگیرید چون بحقیقت ملاحظه فرمائید چه فضلی
 اعظم از این فضل و چه احسانی اکبر از این احسان که در این

سبیل رحمن در بلا یا شریک جمال قدم باشید و سهیم
 نیر اعظم گردید بشوی للمخلصین و اگر از عوالم الهیه و جهان
 معنوی الهی که بعد از عروج این ارواح بملکوت الهی و جبروت
 اعلیٰ مقدر شده بوئی بمشام جهانیان رسد البته هر یک در
 قربانگاه در سبیل محبت الله بکمال شوق و اشتیاق بشتا بد
 و اگر نجات معطره آن جهان الهی مشام روحانیان را معطر
 نمی نمود و قلوب مبارکشان را انوار ساطعه از افق ابهی منور
 نمیکرد هرگز این بلا یای شدید و مصائب کلیه را تحمل
 نمی فرمودند پس بدانید که نسائم جان بخش جهان الهی است
 که مشام اولیای الهی را معطر نموده و ارواح مقدسان را
 مبشر کرده که باین حلاوت شدائد اذیت و نقیمت اهل عالم را
 تحمل مینمایند و اگر مواهب آن عوالم الهیه و اسرار آن
 ملکوت باقیه در این عالم فانی و جهان ترابی مشهود و واضح
 نیست جای عجب نه و وسیله شک و شبهه نیست زیرا
 این واضح و مشهود بلکه بدیهی است که هر استعداد اولیای
 و قوی و کالی که هر شئی در رتبه از مراتب تحصیل و اکتساب
 مینماید در رتبه ما فوق آن رتبه چون مبعوث شود ظاهر

گردد مواهب مکتسبه در رتبه اول که مادون این رتبه است
 در رتبه ما فوق ظاهر و آشکار شود و بعبارة اخری کلمات
 مکتسبه در عالم مادون ظهورش در عالم فوق است زیرا
 آن عالم مادون استعداد وسعة ظهور آن مواهب را ندارد
 مثلاً استعداد و مواهبی را که جماد در عالم جهاد تحصیل مینماید
 در عالم جماد مشهور نگردد بلکه چون از عالم جهاد به عالم
 نبات انتقال نماید آن موهبت موهوبه رخ بگشاید و چون
 نبات استعداد حصول جسم حساسی را در عالم نبات تحصیل
 نماید حین انتقال به عالم حیوان این کمال ظاهر شود و چون
 انسان در عالم رحم قوه باصره و قوه سامعه و قوه شامه و قوای
 سائره و احساسات بشریه و کالات انسانی را اکتساب نماید
 در عالم رحم سعة و گنجایش ظهور این مواهب موجود نه
 بلکه غیر ممکن و محال است که بصرعیان شود و سمع نمایان
 گردد لکن چون از تنگنای رحم مادر باین عالم وسیع منور
 انتقال نماید آن چشمش روشن و بینا گردد و گوشش شنوا
 شود و لسانش گویا گردد و کالاتش واضح و عیان گردد و
 یقین داند بلکه مشهور ببیند که این مواهب را جمیعاً در عالم

ظلمانی رحم اکتساب و تحصیل نموده بود و لکن آن عالم سعه
و گنجایش ظهور این اسرار را نداشت بلکه خود مولود نیز
بتمامه از این مواهب بیخبر بود و اگر چنانچه جبریل بر او
نازل میشد و خبر میداد که چنین فضل و عنایتی بتو در
این محل تنگ و تاریک احسان شده قبول نمی نمود بلکه
تکذیب میکرد حال بهمچنین فضل و مواهبی و الطاف
و رغائبی که بنفوس مقدسه در این عالم عنایت شده و
کمالاتی که تحصیل نموده اند این عالم سعه ظهور آنرا ندارد
بلکه چون بعوالم ساثره الهیه انتقال نمایند آن موهبت
کبری رخ بگشاید و آن رحمت عظمی جمال بنماید و
همچنین جنینی که از این مواهب محروم بود محرومیتش
بعد از انتقال ظاهر و عیان گردد مثل اینکه محرومیت
و نقائص نفوس محتجبه نیز بعد از فوت از این عالم معلوم
و مشهود گردد عبده عباس

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای دوستان الهی و یاران حقیقی لله الحمد در آستان مقدس

جمال الهی کل مقبول و مشمول لحاظ عنایت سلطان
 وجود هستید ابواب بخشایش جمال قدم بر وجوه مفتوح
 و صدور ثابتهین بفیض قدیم و میثاق رب قیوم مشروح
 عواطف ملکوت ابهی محیط بر کبیر و صغیر و الطاف شمس
 حقیقت ملاء اعلیٰ رایگان بهر پیر و جوان بهر فضل پر موج است
 و جنود تأیید فوج فوج ولی باید حفظ مراتب نمود و قانون
 وجودی و ما منّا الا وله مقام معلوم را مراعات کرد اصلاً
 باید رعایت و احترام اکابر کنند و اکابر باید عنایت و مهر با^{نی}
 در حق اصاغر نمایند جوانان باید خدمت و حرمت پیران^{بنیان}
 و پیران باید محافظت و رعایت جوانان نمایند این حقوق
 متبادله است نه چنان باشد که هر کس خود را ای و مستقل
 الفکر باشد حضرات مجلله ایادی علیهم بهاء الله هر گاه در
 مجلسی قرار ی بفرمایند کل باید اطاعت و انقیاد نمایند
 و در کمال سرور و رضا مجری دارند زیرا این اطاعت فرض
 و واجب است هر نفس و حده پی بعواقب امور نبرد و آنچه
 الیوم لازم است نداند و رای مصیب ندارد اگر چنین باشد
 که مختار مطلق باشد و هر چه پسندیده بیند مجوی دارد بکلی

شیرازه امور از هم در رود و امور مختل گردد و پریشانی صورتی
 و معنوی دست دهد لهذا باید که هر يك احباب تصویری
 نماید و امر مهمتی بخاطر آرد مراجعت بمجلس حضور حضرت
 ایادی علیهم بهاء الله و ثنائیه و عزه و علانیه نماید هرگاه حضرت
 ایادی تجویز نمودند معمول دارد و الا فلا فقره از کتاب الله
 که مدال بر این است در لوحی مرقوم و ارسال شد تا احبابی
 الهی بدانند که چگونه باید تمکین از ایادی امر داشته باشند
 و البهائ علیکم اجمعین
 ع ع

هُوَ اللهُ

ای دوستان راستان صبح است و دلبر امر الله در نهایت
 صباحت و ملاححت جلوه بافاق نموده و بنور اشراق رواق
 الطباق را روشن کرده و مانند مه تابان ایوان کیوان را
 زینت بخشیده بشر و شجر و مدر و حجر را بمرکت آورده
 نداء یا بهاء الابهاس است که از ملاء اعلی بلند است و
 ترانه سبوح قدوس رب الملائکة و الروح است که گوشه
 هر هوشمند « ولوله در شهر نیست جز شکن زلف یار

فتنه در آفاق نیست جز خم ابروی دوست « عالم امکان در جوش سینه
 و امیرالامکان در بیدل و بخشش نجات قدس در مرود است
 و افواج عون و عنایت رب غفور در صدور و عبور نسیم
 رحیم جنت ایهاست که شرق و غرب را معطر نموده و نور
 مبین افق اعلی است که خاور و باختر را منور کرده جنت الهی
 در قطب امکان خیمه و خرگاه زده و بهار روحانی اقالیم
 ربانی را سبز و حرم نموده آیات توحید است که در جماع
 رحمانیان در ترتیل است و محامد و نفوت رب جلیل است
 که بالبحان بدیع ترینیم اهل تجرید است صیت امرالله است
 که ولوله در آفاق افکنده و آوازه امر جمال مبارک است
 که جهانگیر گشته و لرزه بارکان امکان انداخته آهنگ
 ملکوت الهی بگوش مشتاقان متواصل است و بانگ طیور
 حدائق ملاء اعلی باذان روحانیان متتابع متواصل ولی
 افسوس که غافلان در خمودت بی پایان و جمودت عالم
 امکان حجر و مدر متاثر و آنان در خواب غفلت و فتور
 مد هوش و محروم و محجوب و منزجر بادیده کور این اشراق
 النور فریاد بر آرند و با گوش کور این نعمات طیور الملکوت نغره

زتند البتہ مزکوم از مسک مشموم محروم است و علیل از
 مائده رب جلیل ممنوع باری ای یاران بانجذابی روحانی
 و سنوحاتی رحمانی و قوتی ملکوتی و نفسی مسیحائی ویدیضاً^{نی}
 کلیبی و شعله و خلّتی خلیلی و صفوتی آدمی و سفینه نوحی
 و نورانیتهی محمدی و روحانیتهی علوی و موهبتی ابھائی
 و رحمتی ربّانی و نیتی سبحانی و نطقی الهی قیام بر نشرفات
 الهی و سطوع انوار ربّانی و اعلاء کلمه جمال رحمانی و
 رفع اعلام موهبت صمدانی نمائید تا آنکه بفیوضات آسمانی^{نی}
 عالم امکانی را نورانی نمائید و بموجب تعالیم الهیه ترتیب
 و تنظیم عالم وجدانی نمائید ای یاران دزدان در کمینند
 و خائنان گوشه نشین هیکل امرالله را از تیر و تیغ نادانان
 محافظه کنید و سراج کلمه الله را از اریاح بغضا حمایت
 و صیانت فرمائید امروز از جهتی روح حیات در سریانت
 و از جهتی دیگر اریاح کریهه نقض پیمان در هیجان این
 روح مصور است و آن موت مجسم این نورتابانست و
 آن ظلمت بی پایان این عذب فراغت و آن ملح اجاج
 این حیات ابدی است و آن ممات سرمدی پس

بکمال اطمینان و استقامت و ثبوت و رسوخ حصن امرالله را
 از هجوم مارقین محفوظ و مصون دارید. الیوم آنچه اعظم
 امور است محبت و الفت و اتحاد و اتفاق و انقطاع و آزادگی
 و تقدیس و پاکی و جانفشانی و شادمانی احبای الهی است.
 اگر الفت کامله و محبت خالصه حاصل نگردد جمیع این
 زحمات و مشقات هدر رود و عاقبت کل قرین خسران
 مبین گردند. مقصد از جلوه حق و طلوع آفتاب حقیقت
 غلبه نور محبت الله است تا ظلمات شقاق و نفاق محو از آفاق
 گردد و وحدت روحانیه جلوه نماید جمیع احباب حکم
 نفس واحد دارند و جمیع اسماء و صفات عبارت از شخص
 واحد چون این موهبت میسر گردد عالم ظلمانی جهاز نورانی
 گردد و کشور ناسوتی مرآت جلوه لاهوتی شود امیدوارم
 که بفضل بی پایان و بخشش حضرت یزدان موفق و مؤید
 گردند. ای یاران الهی ابرکثیفی که الیوم حایل و مانع
 درخشندگی شمس حقیقت است غمام نفس و هوی است
 و سحاب کبر و غرور بلها آنچه سبب بزرگواری عالم انسانی است
 خضوع و خشوع است و محویت و فنا زیرا تذلل و انکسار

تاج و قاج عبدالبهاست و محویت و فنا و نیستی بی منتها اکلیل
 جلیل این بنده آستان حضرت کبریا ما باید بکلی از وصف
 وجود فانی گردیم بلکه نیست و مفقود شویم تا سزاوار الطاف
 و عنایت خداوند بیچون گردیم هر یک غبار رهگذر جمیع احبا
 شویم و خادم حق و هادم بنیان نفس و هوی زیر اذیت ایوان
 الهی باین دو بیت ربانیت .

نار عشقی بر فروز و جمله هستیها بسوزد پس قدم بردارد و اندر کوهی عشاقان
 تا نگردی فلانی از وصف وجود ای مرد راه کی چشی خمر بقا از لعل نوشین نگار
 ای احبای الهی معنی یوم یعنی الله کلاً من سعته این نیست
 که متبادر با زهان است مقصد این است که آن کز نبی پایان
 پنهان ظاهر و عیان میگردد کل از آن ثروت طافه بهره مند
 و مستغنی میشوند نه این است که هیچیک از احباب محتاج دیگر
 نه البته اطفال شیر خوار فقیر ثدی و پستانند و کودکان محتاج
 مریبان و جوانان مستفیض از هوشمندان و هوشمندان از مستحق
 ارشاد و هدایت مهربان البته باید صغیر تمکین از کبر نماید
 و مبتدی پیروی منتهی فرماید و همچنین مهربان در گاه کبریا
 باید هیکل وجود را بموهبت ملکوت ابهی بیارایند تا انوار تقدس

بر جمیع آفاق بتابد ای یاران الهی استقامت و مقاومت و پورده دری
 و کشف غطا آن چه باید و شاید عبدالبهاء مینماید ملاحظه
 میفرمائید که فردا و حیدر ابعون و عنایت جمال الهی مقاومت
 با من علی الارض مینماید هر چند هزار تیر جفا از هر بیوفائی
 پُرانست و این سینه هدف آن سهام و سنان جیوش امر
 و جنود ملل در نهایت هجوم و بدخواهان حضرت احدیت
 در نهایت اذیت با وجود این ابن عبد مهین بتایید نور مبین
 در مقابل روی زمین در غایت متانت و تمکین قائم و ثابت
 و ثابت دیگر احباب باید ملاحظه حکمت نمایند آنها نیز پورده دری
 نکنند در هر صورت اگر پورده رقیقی بر کار باشد بهتر است زیرا
 سبب مخالطه و معاشرت و مؤانست و مکالمه است بکلی اگر
 حجاب برداشته شود فصل واقع گردد و چون فصل واقع شد
 نشر نجات فتور یابد زیرا کسی نزدیک نیاید تا کله حق استماع
 کند و از این گذشته حکومت نیز در مشقت و مشکلات افتد
 اهل حضرت شهر یاری فی الحقیقه رعیت پرور فریاد رس است
 و ترقی خواه و داد گستر و جناب صدارت پناهی در نهایت خیر
 خواهی و رؤف و مهربان بر جمیع اهالی ولی عوام همج رعاعند

وهوام اسیر هر خدایع اتباع هر ناعقند و مغلوب هر ریح عاصف
 فرغ عمومی کنند و فتنه جوئی در هر بر و بومی حکومت با وجود
 کمال عدالت عاجز از حمایت گردد مثلاً واضحاً با مضای
 بهائیان تلغراف بحکومت نمودن یا پاریس و امریک را ساً
 تلغرافیاً مخابره کردن موافق حکمت نه^۲ ای احبای الهی تا توانید
 از عقل و حکمت تجا و زنا نماید زیرا حکمت میزان امر الله است
 یعنی در محلی که تشهیر لزوم قطعی نباشد البته قدری ملاحظه
 بهتر است قدری تفکر فرمائید که چگونه سطوت امر الله
 آفاق را حیران نمود و شمس حقیقت از افق بلا اشراق فرموده
 با وجود این همه سفک دمل و مطهر و بلا یای متابعه و تعرضات
 مترادفه در ازمنه سالفه شمع رحمانی روشنتر شد و پرتو شمس
 حقیقت شدید تر گردید آهنگ نهنگ الهی را خرو و شربشتر
 شد و دریای عطای ربانی را موج و جوش عظیمتر گشت^۳ و عنقریب
 ملاحظه خواهید نمود که فوج فوج مانند موج بساحل نجات
 توجّه نمایند ای احبای الهی هر دم بدعای بقای اعلی حضرت
 تاجداری زبان بگشائید و بخد متش بشتابید و در تبعیت خلوص
 نیت و صداقت و اطاعت و انقیاد ظاهر فرمایید و علیکم التحیه و التثانی
 ع

هُوَ اللَّهُ

ای دوستان معنوی و یاران حقیقی عبدالبهاء هر چند
آفت و باجمیع انحاء اقلیم مقدس ایران را بزلزله و ولولہ سخت
و آشوب و فتنه برپا نمود و از این جهت دل و جان آوارگان
اسیرانده و احزان شد و شب و روز بدرگام یزدان عجز
و نیاز گشت که ای دانای راز هر چند گنه کاریم و تبه کار ولی
بخشش یزدانی و عفو و غفران رحمانی مشروط بلیاقت و استعداد
انسانی نه این بلائی ناگهانی را از کشور ایرانی مندفع فرماتا بندگان
آسایش جان یابند و راحت وجدان جویند الحمد لله که محض
فضل و احسان این بلائی بی امان در مدتی قلیله مندفع شد
اما در سایر جهان مدتی مدید امتداد یافت چنانکه چند سینه
پیش در حوالی این بقعه نورا جز مدینه عکا از حجاز و مصر
گرفته تا شام و بیروت و حما و حمص و طرابلس و یافه و قدس
و غیره دو سال این بلا مستولی بود تا بعراق رسید و از عراق بایران
افتاد اما سرعت اندفاع این آفت از مملکت ایران از میمنت
نیت مبارکه مرکز سلطنت عظماست چه که در ایام سلف مرض و با

در آن دیار افتاد و هفت سال امتداد یافت حال باین زود می
زوال یافت و این مجرد از نوایای مقدسه اعلی حضرت شهریار می
و معدلت حضرت صدارت پناهی بود و فی الحقیقه اعلی حضرت
تاجداری رعیت پرور و مهربان است و جناب صدر محترم
عادل و آزموده و باعزم و کاردان این عبد از بدایت وزارت
حضرت صدارت تا بحال ساکت بود تا بعد از فحص و تحقیق
بیان نماید فی الحقیقه بصرافت طبع و طیب خاطر در فکر
راحت و آسایش عموم رعایاست از خدا خواهم که اعلی حضرت
شهریاری را مؤید و جناب صدارت پناهی را بتوفیقات عظیمه
موفق فرماید از قرار مسموع و رای جهان آرای پادشاهی و حسن
تدبیر جناب صدارت عظمی تعلق بر آن گرفته که در هر شهری
بجهت فصل دعوی و قطع مرافعه و احقاق حقوق عباد مری
مخصوص تعیین گردد و مرافعه حصر در آن مرکز شود این قضیه
بسیار مفید است و سبب آسایش و راحت قریب و بعید اگر
چنین گردد اس اساس مدنیت کبری که در سائر اقالیم برپاست
خیمه و خرگاه در ایران زند این اول اصلاح مملکت است
انشاء الله موفق بر اجراء گردند و نادانان دست از بیجائی بردارند

و اطاعت و انقیاد قوانین و احکام عادلانه نمایند ای یار از الهی
 عبد البهاء از جمیع شماها راضی و نظر بتعلق شما بدو گاه احدیت
 و تحقق تام بمحبت حضرت رحمانیت مینماید امروز جمیع ملل
 عالم بر ذرائع عالم شیطانی آلوده و از فضائل جهان الهی بیزار
 و آزارند کل خونخوار و تیزچنگ و بی انصاف و بی درنگند
 ملاحظه نمائید که در اقلیم منشور یا چه حشر و نشور است فاعتبروا
 یا اولی الابصار همه این منازعات بر سر خاک است و عاقبت
 این خاک ناپاک مانند شعبان بی باک جمیع افراد انسان را فرو
 برد نفسی را باقی نگذارد و با وجود جور و جفا این خاک سیاه
 معشوق کل است و دلبرفتان آفاق چه قدر بی فکریت و چه
 قدر نادانی که بجهت این خاک تباه آفت جسم فتنه جان چنین
 جانفشانها میشود و خونها ریخته میگردد و شهرها خراب میشود
 و جان و مال بتالان و تاراج میرود چه بسیار پدرمهربان
 که بر قتل پسوآه و انین نماید و بسا مادر که در ماتم فرزندی
 سرشک رنگین بیارد چه بسیار اطفال معصوم یتیم و محزون
 گشته اند و چه بسیار نساء که قرین و هم نشین محترم را در خاک
 و خون مشاهده کردند این است نتیجه مدنیت ام و ملل عالم

فاعتبروا یا اولی الابصار در میان این جمهور فرق عالم حزب الله را
 آرزو چنان که خدمتی بعالم انسانی نمایند و این غوائل را بقوت
 برهان و تایید یزدان و همت بی پایان بلکه انشاء الله زائل کنند
 علی العجاله نیت حزب مظلوم خیر است و عزم جزم تا قویقا
 الهیه چه کند و تاییدات رحمانیه چه نماید و الله یؤتد من یشاء
 علی ما یشاء و انه لعلی کل شیء قذیر
 ع ع

هُوَ اللهُ

ای دوست حقیقی نامه رسید و از اثر خامه واضح و مشهود
 گشت که تمنای فدا داری و آرزوی بذل جسم و جان تا این بلایا
 از این مسجون مدفوع گردد و راحت و آسایشی حاصل شود
 و این تمنا از شما دلیل ثبوت و رسوخ بر میثاق است و سزاوار
 تحسین و آفرین ولی عبد البهائم را نیز آرزویی و آن این که فدا
 یاران گردد و بمحبت دوستان بقر بانگا عشق شتابد اللهم
 قدر لی هذه الموهبة العظمی و انلنی هذه الكاس الدافقة
 بصهباء الوفا در خصوص مکالمه با شخص مجرمی مرقوم نموده
 بودید بسیار موافق مقصود این است که بمأمورین دولت ابد

مدت عثمانیه تفصیل را که هو حقّه تفهیم نماید که حزب الله
ابدأ در امور سیاسیه مداخله نمایند بنص قاطع ممنوعند
و هر نفسی از این طایفه در امور سیاسی مداخله نماید باید
دیگران از او دوری جویند بلکه تبری نمایند و برهان بر این
این که در این هیجانها و فسادها و انجمنها که در طهران تشکیل
شد بهائیان ابدأ مداخله نمودند و نزدیک تر افتند و همین
سبب ملامت دیگران شد که بهائیان وطن پرست نیستند
و همت و مروّت ندارند حامی استبدادند و مروج استقلال
و حال آنکه بهائیان جان فدای جهانیان نمایند و پرستش نوع
انسان کنند ولی بنص قاطع ما مور بآئند که در هر مملکتی که هستند
بحکومت آن مملکت در نهایت صدق و امانت باشند و در این
خصوص نصوص متعدده واقع بهائی رهبر راه دوستی و راستی
بود و با عالمیان در صلح و آشتی حتی اعدای خویش را احبا
شمرد و بدخواهان را خیر خواه گردد بحمال مبارک در بعضی
الواح که در عراق صادر بصریح عبارت میفرمایند که اگر مخالف
شریعه الله نبود البته قاتل خویش را وارث خود می نمودم این است
مسلك اهل بها خدمت با خلاق کنند و ترویج خصائل فضائل

عالم انسانی نمایند خادم عمومند و جانفشان خصوص این نفوس را
 پروازی دیگر است و آوازی دیگر از جهان دیگر دم زنند و بعالم
 دیگر بخوانند جهان ناسوت تاروتنگ است ترقی درجه از ملکوت
 جویند از هر قید آزادند و از آلودگی جهان آب و رنگ بیزار
 رهقان الهی هستند و کشت حقیقت آبیاری نمایند مداخله
 در امور سیاسی عاقبت پشیمانیت و لایسمن و لایغنی باید
 از عموم احزاب در کنار بود و افکار را در آنچه سبب عزت ابدیه
 انسانست بکار برد و عليك البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای سلاله و دودمان حضرت خلیل جلیل آن نور مبین
 حضرت ابراهیم دعا در حق ذریه خویش فرمود که ای خداوند
 مهربان سلاله مرا عزیز بگردان و پیشوایان عالمیان کن دردد
 نردان این دعا مقرون بقبول گردید این بود که ارض کنعان
 بحثمت و دیانت یعقوب مسرت قلوب شد و معمور بمواهب
 رب و دودگشت و حضرت ماه کنعان هر چند در بدایت
 در چاه حسودان افتاد و بدر اهرم معدود از شرح حسود فروخته گشت

و در زندان بیگانگان افتاد ولی در نهایت باوج ماه رسید
 و ملجاء و پناه برادران ستمکار گردید و حضرت کلیم دروادی
 رحمانی شعله نورانی بر افروخت و در قلعه طور لمعه نور روشن
 کرد و حضرت داود سلطنت و جود تائیس نمود و حضرت
 سلیمان حشمت بی پایان بنا نهاد و حضرت روح بنفحه مسیحایی
 جهان را معطر کرد و حضرت رسول آفاق یثرب و بطحار را روشن
 کرد و حضرت اعلی روحی له الفداء جهان را جهان تازه
 و نفیحه حیات در هیكل کائنات دمید تا باین دور اعظم رسید
 صبح رحمانیت دمید و فجر احدیت روشن گردید و شمس
 حقیقت درخشید خلق جدید پدید شد و فصل ربیع کور
 بدیع رسید نسائم بهاری وزید سحاب رحمت فیض عظیم
 بخشید و باران شدید کرد شمس حقیقت آفتاب ملکوت
 چنان پرتو و حرارتی افافه کرد که جمیع اشیاء بخلعت جدید
 و مجلل بدیع جلوه نمود^۲ یوم سرور آمد و حشر و نشور شد خیمه
 الهی بلند شد و سریر رحمانی مستقر گردید جنت الهی در کمال
 عظمت در جهان خرگاه مرتفع نمود لهذا وقت آن آمد که
 خداوند مهربان آنچه بحضرت ابراهیم وعده نموده وفا فرماید

و سلاله و دودمان آن جلیل را عزیز فرماید و در انظار بزرگوار
 کند این است که ایشان را در این شریعه تقدیر داخل فرمود
 و در ظل شجره میثاق منزل داد و در قصر مشید منزل عنایت
 فرمود و در مدینه عهد مائوی داد الحمد لله روح آن بزرگوار
 در ملکوت ابها از ایمان و ایقان و ثبوت بر پیمان ابناء و دودمان
 سرور و شادمان است و نفوسی که در سبیل الهی در صدمه
 و مصیبت افتادند و جام بلا نوشیدند آن اشخاص در راحت
 مقدس از جواهر وجود معدودند و مظاهر الطاف نامحدود
 خواهند گشت

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای سلیل حضرت ابراهیم خلیل نامه شمار سید و بشارت
 انجذاب و اتحاد و اتفاق احبامورث سرور گردید اما
 رؤیای آن جناب یعقوب یعقوب تو را میخوام تعبیرش
 اینست که انشاء الله روزی آید که تو را مانند ایلیا منادی بملکوت
 یابم اما هندسه هشت تعبیرش آنست که هشت در ظل نه آ

از خدا خواهم که در ظلّ جمال مبارک باشی اما پشیمانی و حزن
 در حقیقت ذات احدیت ممتنع و محال است این ندامت و حزن
 در عالم امر است نه در عالم حق در حقیقت کائنات و در مجالی اسماء
 و صفات است نه هویت الهیه در مرایا اگر تشویش و اضطراب
 و انکسار حاصل شود و ظهور شعاع مختل گردد و لکن در حقیقت
 آفتاب ابدی انقلابی نه اما طبع کتاب منوط باذن و اجازه مروج
 و اما انقلاب ایران قدری امتداد دارد ولی عاقبت روح
 و ریحان است بامه الله المقربه والدة محترمه تحت ابدع الهی
 ابلاغ دارید و عليك البهاء الالهی
 ع ع

هُوَ اللهُ

ای سمی سید حضور بحر الطاف بی پایان چنان موجی باوج زد
 که سواحل کائنات از فیض نامتناهی سیراب شد لهذا در عالم
 ایجاد حرکت و جنبشی عجیب حاصل گشت و برکت و انتعاشی
 عظیم ظهور یافت عقول صعود نمود و ادراک شدید گشت حرکت
 سریع گردید و ترقی در جمیع مراتب بنهایت قوت جلوه نمود این
 که اکتشافات عظیمه گشت و مشروعات جلیله تا شنس یافت

و صنایع بدیعه جلوه نمود و اسرار کائنات از حیر غیب بعرضه
 شهود ظاهر و هویدا گشت پس باید جمیع یاران همتی نماید یا از آشکارا
 و عیان کنند تا ایجاد صنعتی جدید فرمایند یا اکتشاف فنی بدیع
 کنند یا بمشروعی عظیم پردازند یا قوت و موهبتی در عالم انسانی
 بنمایند از خدا خواهم که در جمیع موارد موفق و مؤید باشی و علیک
 البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای سهم و شریک عبودیت عبد البهاء نامه رسید سؤال
 فرموده بودید که خیر خواهی دولت و ملت بنص قاطع از فرا^{نفس}
 دینیه است و همچنین ستاری و خطا پوشی از لوازم ایمان
 و ایقان بحضرت احدیت در این صورت چه باید کرد اگر از^{نفسی}
 خیانتی بدولت و ملت صادر باید ستر نمود یا آنکه بامناء دولت
 و رؤسای انجمن ملت عرض و بیان کرد حکم اول نص قاطع
 و واجب الاجراست اما ستاری در امور است که خورش
 بنفس فاعل عائد نه بدولت و ملت و جمعیت بشریه و نوع
 انسانی راجع مثلا اگر شخصی ارتکاب فتنی نماید یا آنکه عمل

قبیحی از او صادر شود که ضرر راجع بنفس آن شخص است
 مثل اینکه تعاطی شرب کند و یا مرتکب فحشائی گردد در این
 مقام ستاری مقبول و خطا پوشی محمود اما اگر نفسی دزدی
 نماید مال دیگری بر باید در این مقام ستر ظلم بر صاحب مال
 هر چند در حق سارق ستاری عنایت است ولی در حق آن بیچاره
 مظلوم که اموالش منهب گردیده عین تعدی و ظلم است
 این میزان است که بیان شد و با وجود این نباید پانی ظهور
 نقائص ناس شد تحوی لازم اما باندازه ثبوتی نه این که نفسی شغل
 و عمل خویش را این قرار بدهد که فلان شخص ظلمی نموده و
 فلان کس تعدی کرده و از ما مورین چه خیانتی ظاهر شده
 اوقات خویش را احصر در این نماید این نیز غیر مقبول جناب
 عباس خان را از قبل این عبد تحت مشتاقانه برسان و بگو
 الحمد لله همنام منی و امید وارم که همگام من گردی و آن عبودت
 آستان مقدس است و عليك البهاء الالهی بامة الله الموقنه
 فردوس خانم تحت محترمانه برسان و بگو باید مانند جناب
 خان که مردان را بحبت الله مفتون و شیدا نموده تونیز نسوا^{نا}
 با بجزاب و التهاب آری و سبب هدایت آنان گردی از فضل

موفور رب غفور رجا مینمایم که کنیز عزیزش امة الله المتصاعده
فاطمه رادرجوار رحمت کبری و در حدیقه لقا فائز بمشاهدت جمال
الهی نماید جناب معین الحکما را از قبل این ضعیف القوی تحت
ابدع الھی ابلاغ کن و این مناجات برسان و عليك البهاء الالهی

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای شعله افروخته نار محبت الله در ملکوت الھی ذکرت مذکور
و در نزد این محرمان حرم رحمن سعیت مشکور از درگاه منبیر
المضطر اذا دعا التماس و رجا مینمایم که نفوس قائمه براعلاء
ذکر الله و انتشار آثار و آیات و بیناتش را بتأییدات جمال قدم
و اسم اعظمش موفق فرماید تا سبب تنویر قلوب و انشراح صدور
و استقامت و ثبوت و تمکن و رسوخ احباء الھی گردند پس
ای شمع افروخته انجمن محبت الله اگر در سوز و گدازی مغموم
مباش و مغموم مباش جنود ملاء اعلی ناصر شماست و قبیل
ملائیکه مقربین حامی شما از فضل و موهبت الهیه مطمئن
باش که آثار قدرت با هوش عنقریب آفاق را منور فرماید

وسطوة برهان الهی ملکوت وجود را احاطه نموده و خواهد
 نمود احبای لجرام آباد را از قبل این سرگشته و گمگشته بادیة
 محبت الله تکبیرا بلاغ فرمائید و جمیع را بنفحات الله زنده کنید
 و بگوئید ای متوجهین بملکوت الهی و مشتعلین بنا و محبت الله
 در ظل الطاف و عنایت حضرت احدیتید و در سواد ^{طاف} عواطف
 جلیله رب پر موهبت لحظات اعین رحمانیه شامل است
 و فیوضات غمام رحمت متراکم و متتابع انوار شمس حقیقت
 از مشرق لامکان طالع و لامع و فائض دل باین الطاف خفیه
 بندید و از هر قید و تعلقی دل و جان را برهانید در این سبیل
 قویم و منهج مستقیم سلوک نمائید تا اعلام هدی گردید و
 آیات باهره رب اعلا شوید فیض قلوب باشید و روح وجود
 گردید در جسم امکان عرق نباض باشید و در هیکل عالم شریا
 و روح فیاض و البهاء علیکم ع ع

هُوَ اللهُ

ای صادق موافق چه اسم مبارکی داری هر نفسی مظهر ^{نی} معانی
 این اسم باشد یعنی صادق گردد کوکب شارق است و نیز باریق

و سیف فارق صفتی محبوب تر از این نیست و طریقه مقبول تر
 از این نه بسا کلمه صدقی که سبب نجات ملتی شد و با شخص
 خسیس را کلمه راستی عزیز و نفیس نمود و چه بسیار که شخص
 عزیز محترمی را یک کلمه کذب بکلی از انظار ساقط کرد و از درگاه
 احدیت محروم نمود پس ای جان پاک پی صادقان گیر و پیروی
 راستان کن تا بصدق بمقعد صدق رسی و بر راستی بغزت ایستد
 فائز گردی 'جمع معاصی بیک طرف و کذب بیک طرف بلکه
 سیئات کذب افزون تر است و ضررش بیشتر راست گو و کفر
 بگو بهتر از آنست که کلمه ایمان بر زبان رانی و دروغ گوئی این
 بیان بجهت نصیحت من فی العالم است شکر کن خدا را که تو سبب
 صد و در این نصیحت بجمع نوع انسان شدی همیشه بنفحات
 قدس مشغول گرد و ناس را با آنچه سبب علو و سمو انسان است
 و از اخص فضائل و خصائل اهل ایمان دلالت نما تا موتی
 نفوس گردی و هادی هر گروه بر قصور شوی اذن حضور
 خواسته بودی این ایام بسیار مشکل چه که بیگانگان در صد
 این آوارگانند و هر روز کتابی تألیف نمایند و از هر قبیله افترا^{تی}
 بزنند و طبع و نشر نمایند و آشنایان نیز ناقص پیمان در ستر

نهایت فساد را میکنند دیگر معلوم است با این دو مهاجم چه
 قدر کار مشکل است انشاء الله قدری سکون حاصل میشود
 آن وقت شما را میخواهیم حضرت عندلیب را از قبل من
 تحت مالانهایه برسان که همواره بیاد و ذکر ایشان مشغول
 و عليك التّیة والثناء
 ع ع

هُوَ لِإِلهی

ای طالب رضای حضرت دوست آفتاب سپهر کیهان متواری
 شده است و کیوان از افق ایوان نمودار و هوادر نهایت سوز
 و حرارت و گرما با وجود این از شدت شعله نار محبت قلم در دست
 این عبد و بتخریب مشغول و بیاد تو مانوس بصر ظاهر در دست ^{بند} نمی
 قوه بصیرت قدری اعانه مینماید بهوای دست مرقوم میشود
 چون بیاد تو افتادم راضی نیستم که قلم از دست بنهم از فضل
 و عنایت حضرت احدیت رجا مینمایم که از ملکوت الاهی مؤید بشد ^{بد}
 القوی گردی و از جبروت اعلی موفق بجنود لمرتوها ع ع
 اثمار آن شجره محبت الله یعنی نهالان بوستان معرفت الله را
 بیض باران اشواق از قبل این عبد تر و تازه فرمائید

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای طائر هوای عرفان * این طیور خاک نهایت او جشان هزار
ذراع یا کم و بیش است و لکن افتده عاشقان جمال جانان آن
که او جشان ملکوت الهی و افق اعلاست دردمی از اسفل لا
بلاهوت الاطیران نمایند و در نفسی از افق ادنی بافق مبین او از
پرواز کنند پس تا توانی جستجوی پری کن و تا ممکن است
فکر جناح فلاحی نما تا از این حسیض پستی و نیستی باوج اعلائی
هستی حق پرستی معرود و پرواز نمائی . آن قیام بر نشر نفعات الله
و اعلائی کلمه الله و بیان معرفه الله است قیام نماید و ثابت و راسخ
باشید و لو ماد در و رای صد هزار دریا افتیم و یا از این عالم معرود
نمائیم ع ع صنوان ابنان آن جناب را با بدع از کار و الطف
عبارات ذاکر و مکبریم و از خدا میطلبیم که همچنان که بشرف
اعراق و اصل در حسن اعلاق نیز وارث آن جناب باشند

ع ع هُوَ اللَّهُ

ای طبیب جسمانی و روحانی خدمائی که در تنظیم مدرسه تأیید

نمودی سبب سرور قلوب گردید این از تأییدات الهیه بود که
 باین خدمت موفق شدی باید شکر نمائی که جهد بلیغ و سعی
 عظیم در این سبیل مبذول داشتی و یقین است که نتیجه فوز
 عظیم است و فضل حضرت رحمن و رحیم ، حیات انسان فی
 الحقیقه مانند طرفه العین است زیرا جماد و احجار و اشجار
 حیاتشان بیش از انسان لهذا زندگانی انسانی در این جهان
 فانی اهمیتی نداشته و نخواهد داشت ، ولیکن توفیقات ^{نه}
 و تأییدات حمدانیه چون در حقیقت انسانیه جلوه نماید این
 مداربهاست است ، و مورث مسرات لهذا باید همواره ^{عمی}
 خیریه در ترقی حقایق انسانیه و ظهور سنو حات رحمانیه ^{شید} بگو
 و علیک البهاء الالهی
 ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای عین الاحباء و زین الاوداء حمد کن خدا را که نهایت
 سیاحت یعنی خاتمه المطاف فاتحه الالطاف گشت و مرقد
 مظلوم آفاق و نیر اشراق را در نهایت اشتیاق طواف نمودی
 حال مانند دریا بجوش و خروش آ و عزم مدینه عشق کن

و در آن دیار در نهایت مهربانی بایار و اغیار سلوک فرما
 و با آشنا و بیگانه بمحبت رفتار کن هر بیمار را طبیب غمخوار شو
 و هر علیل را بهترین پرستار فقرای موافق و مخالف را گنج روا
 باش و ضعفای داخل و خارج را روح و روان تا توانی
 مستمندان را ملجأ و پناه شو و در درمندان و امدا و ای گاه
 ناگاه تا مشام کل بنفحة طيبة محبت حقیقی در حرمانیت صمیمی
 معطر گردد بهیچوجه نظر بقصور و فتور و غرور نفسی ننما
 بلکه توجه برت غفور نما از بقای حیات حقیقی که حیات
 قلب است نه حیات جسد سوال نموده بودی این عبد را ^{مدا}
 که بهیچوجه فرصت و مجال ندارد لهذا مختصر بیان میشود فله
 حیات جسد محتاج به بیان نه ظاهر و عیان است اما حیات
 قلب فیض شمس حقیقت است و ابدیت از لوازم ذاتی آن
 ولی مرغان خاک را خبری از جهان پالک نه تا ادراک کنند
 که حیات ابدیه در جهان الهی بچه جلوه و روشنائیست
 ولی الظاهر عنوان الباطن بحسب ظاهر چون ملاحظه شود
 واضح و آشکار گردد که جواهر وجود در عالم جان و وجدان
 باقی و موجود زیرا قلوب احرار قیودا برار است هر چند از

جهان آب و گل غائبند ولی در جهان جان و دل حی و حیا
 ملاحظه فرمائید که هزاران ملوک جهانگیر و رجال شهیر
 از پیش آمدند و رفتند لا تسمع لهم صوتاً ولا همساً بکلی فانی و نابود
 گشتند ولی نفوس ضعیفه با وجود آنکه در عین و انظار حقیر
 بودند چون اقتباس نور هدایت از کوب منیر نمودند بر سر
 اثر نشستند و تاج عزت ابدیه بر سر نهادند و الی الآن انوار
 تقدیرشان از افق رحمانیت درخشانده و تابان پس ظاهر را
 عنوان باطن دان و شهود را شاهد غیب و همچنین ملاحظه
 فرمایید که از شیئی معدوم اثر معلوم محال و ممتنع است چون
 آثار باقی و ظاهری بقای صاحب آثار محتوم و باهر قابل انکار نه
 ملاحظه نمائید که حضرت مسیح صبیح صبیح آثارش مانند
 انوار صبح ظاهر و آشکار است قابل انکار نیست چه سلطنت
 ابدیه است که در این همه قرون و اعصار باقی و برقرار است
 و ببقای حق ثابت و پایدار مختصر بیان شد شمای بی بفضله
 و اما حدیث المؤمن حی فی الدارین واضح و آشکار است زیرا
 در این جهان نیز روحانیان زنده اند و جسمانیان موده و پشورده
 هر چند زندگی خاکی دارند ولی از جان پاک محروم و در کنار

زیراحیات همجی ممات است و زندگی حیوانی اضغاث واحلام
 لیس له ثبات این نشئه اولای ایشان است و اما فی النشئه
 الاخری فلیس لهم نصیب من ملکوت الالهی و اما نفوس
 رحمانی که آیت عزت ربانی هستند مانند شعاع راجع شمس
 حقیقتند و قوه بصیرت کاشف این حقیقت است امیدوار
 که بعون و عنایت حضرت احدیت مشاهده آن مراتب را
 بعین یقین بنمائی و بحق الیقین رسی و اگر وجود منتهی باین
 حیات فانی باشد بکلی از نتیجه ساقط و هذیان صرف و عدم
 به از آنست چگونه میشود که حقایق سیر در مراتب کند
 و نهایت معارجش این باشد که در این جهان هموم و غموم
 آید و از کام دل و راحت جان محروم این نهایت منازل و
 غایت مراحل گردد یا اسفا علی الانسان ان کان خاتمة
 المطاف هذه الدار التي هي مرکز المحن والآلام وان الله
 اجل من ذلك و لیس فی الامکان ابداع مما کان و علیک
 التوبة و التشاء

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای فاطمه از فاتحه احوال می پرس از خاتمة الطاف سؤال نما

چه بسیار نفوس که در پایان محجوب شدند و چه بسیار
نفوس که در نهایت فائز گشتند و بهترین نفوس کسانی
هستند که بفاحة الالطاف و خاتمة الاعطاف فائز شدند
الا انهم من اهل الميثاق ع ع

هُوَ اللهُ

ای فضل الهی ای عزیز عموعلی وقتی همدم این آوازه کوه
و صحرا و سرگشته دشت و دریا بود و بسیار مسرور شدم که نا
جناب میرزا فضل الله خان در راه آهن در اقصی بلاد آمریکا
بمن رسید و ذکر عزیز الله در آن بود و همچنین جناب ناظم
از الطاف جمال مبارک روحی اله الفداء امید وارم که شمع
عموعلی مرحوم را روشن نماید و عموعزیز گردد انوار بهاء الله
چنان بر قطعه آمریکا تابیده که در هر شهری جمعی از مؤمنین
موجود و ندای یا بهاء الاهی بلند و عبد البهاء در کنائس عظمی
و مجامع کبری نعره زنان اثبات حقیقت حضرت رسول حضرت
اعلی و طلوع شمس بهاء الله می نماید و اکثر جرائد نهایت ستایش
سینمایند تا به بینید که نیر آفاق از کوه اورنگ طلوع نموده

و حال برکوه و صحرا و دشت آمریکا از کجا بکجا رسیده چه
 برهانی اعظم از این چه قدرتی اعظم از این با وجود این
 هنوز اهل نور در خوابند و نمیدانند که چه موهبتی در حق
 آن خطه و دیار شد و چه تاج افتخاری بر سواهل نورگذا^{شته}
 گشته که جواهرز و اهرش آفاق را روشن کرده و علیکما
 البهاء الابهی عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای منادی پیمان چند است در این صفحات بشر آیات
 بیانات اوقات میگذرد و در کنائس عظمی و مجامع کبری
 صریحاً اثبات نبوت حضرت رسول و ظهور حضرت اعلی
 و تجلی شمس حقیقت روحی لهم الفداء بدلائل و براهین میگردد
 و جمیع حاضرین سامع لا تسمع لهم همسا و حین خروج جمیع حاضرین
 میآیند دست میگیرند و اظهار ممنونیت میکنند هر یک
 که بهائی بوده و یا شده علامت این است که در وقت مصافحه
 الله ابھی میگوید این نشانه امتیاز است فردی از افراد ^{من} عترت
 نماید زیرا صحبت بنوعی میشود که ابداً از برای نفس مجال

اعتراض نمی‌ماند نوعی تقریر میشود که عقول و افکار قبول
می‌نمایند و بحسب استعداد و قابلیت حاضرین صحبت میشود
بهر طفلک آن پدرتی می‌کند مقصود این است که امر مبارک
تأسیس و ترویج شود و محبت در قلوب جلوه نماید زیرا نفس
محبت تربیت کند تا با علی درجات عرفان و ایقان رسد تا با
در این دیار نفسی نتوانست زکری از حضرت رسول علیه السلام
کند علی الخصوص در کناش بلکه حکایات و روایات عجیبه
مفتریه در السن خلق منتشر بود که جمیع مستهزآنه ذکر میکردند
یک فقره را ذکر نمایم تا سبب تبسم شود و آن اینست که متصل
شنیده میشود که فلان قضیه مثل قضیه محمد است بعد از
فحص معلوم شد که از جمله مفتریاتی که در حق حضرت رسول
علیه السلام در این بلاد منتشر است این است که چون حضرت
ادعای نبوت فرمودند قوم معجزه‌ئی خواستند فرمودند چه
میخواهید گفتند این کوه را بگو حرکت کند و نزدیک آید فرمودند
پیغمبران متکبر نیستند اگر کوه نزدیک نیاید من نزدیک میروم
از این قبیل روایات بسیار است ولی حال الحمد لله در صدر
کناش اثبات نبوت حضرت میشود و ابداً نفسی اعتراض ننماید

و جمیع گوش میدهند و ساکت و صامت هستند امید است که
 بعون و عنایت جمال مبارک روحی لاحقاً به الفداء فریاد^ن
 مورضعیف طنین شدیدی در آذان مستمعین اندازد آنه
 یوق من یشاء علی ما یشاء هر دهقان باید تخی افشاند دیگر
 انبات منوط بیاران نیسان و حرارت و ضیاء خورشید تابان
 و هبوب نسیم عنایت حضرت یزدان است باری نفسی از یاز^ن
 ثابت تقویمی بجهت سال آینده ترتیب نموده چون عبدالبهاء
 ابداً فرصتی نیست نزد آن حضرت میفرستم تا دقیق و تحقیق
 نمائید و بعد از کمال دقت اگر تصحیح لازم مجری دارید و
 در نزد جناب آقا میرزا احمد سهراب اعاده فرمائید تا بصاحب^{نش}
 تسلیم نماید و بزودی طبع و تمثیل گردد جمیع یاران الهی را تحت
 ابداع الهی ابلاغ نمائید و علیک البهاء الاهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای منادی پیمان نامه مفصل رسید مضمون مورد
 روح و ریحان بود و اخبار دلیل بر انتشار انوار شمس حقیقت
 چنان اشراقی فرموده که شرق منور گشته و غرب از نفحات

قدس معطر شده یاران الهی باید بشکرانه این مواهب
 رحمانی با بجزاب وجدانی مبعوث گردند و سبب ظهور
 شرف و منقبت عالم انسانی شوند آهنگ تقدیس بلند
 کنند و ضحیح تمهیل و تکبیر بملکوت الهی رسانند حال امور
 بسیار دقیق گشته و جمیع انظار متوجه بروش و سلوک احبا
 و مواظب اخلاق و اطوار و آداب بهائیان لهذا باید اهل
 بها بنصایح و وصایای جمال الهی در نهایت دقت و وفا
 قیام نمایند و نفوسی که در امور دواثر حکومت ذمیدخلند
 امیدوارم که در نهایت تقدیس و پاکی و آزادی و عفت
 و عصمت و خیر خواهی و خلوص نیت و پاکی طینت بخدمت
 ملت و دولت پردازند بمواجب خویش قناعت نمایند و
 بدون آن بارتکاب فلسی ذیل خویش رانیا لایند زیرا ذیل مطهر
 امر الله آلوده گردد و نزدیک محقق شود که بهائیان نیز مثل
 احزاب دیگرند بلکه بدتر فرق لفظی است نه معنوی باری
 رجای این عبد چنین است که دوستان حقیقی چنان رو^ش
 و سلوک نمایند که بهائیان در نزدیک سرد فتر داناتی باشند
 و مشهور و معروف با پاکی فطرت و طهارت طینت شب و روز

بکوشند و بجوشند و بخروشند و بجان و دل خدمت بایران
 و ایرانیان نمایند از تعیین در مناصب مقصودشان آن
 باشد که در ره رضای الهی بپویند و بعالم انسان خدمت کنند
 نه این که زخرف فانیه بدست آرند و بخوشی و عزت و راحت
 زندگانی کنند زیرا این اوهام زائل گردد نه راحت ماندن
 عزت و نه منصب ماندن و نه ثروت عنقریب کان لهریکن شیئا
 مذکور گردد آنچه باقی راستی و درستی و خداپرستی

در خصوص مدرسه بنات مرقوم نموده بودید که اقدام کافی
 وافی در تاسیس و تنظیم گردیده و در اجتماع مبلغی جهت یاران
 حقیقی جمع گردیده و حضرت مصور رحمانی لوازم مدرسه را
 تقدیم نموده این خبر سرور قلوب بود و فرح نفوس یاران
 و اماء رحمان در طهران فی الحقیقه غیورند و شکورند و صبورند
 و وقور در جمیع موارد جانفشانی نمایند لهذا بفضل و مهبت
 ربانی سبب شادمانی شرق و غرب گردند عبدالبهله بجان
 و وجدان هر دم تضرع و زاری نماید و آن نفوس مقدسه را
 عون و صون رحمانی خواهد قضیه حضرت فاضل مازندران
 تاکید نمائید ولی نهایت سفارش کنید که بآن فاضل محترم

در نهایت خضوع و خشوع در صحبت مدارا نماید و بحکمت
 و اقتضا صحبت بدارد زیارت سیدالشهدا را بهمراه برد
 و در ضمن حکایت ثابت و مدلل نماید که من بعد بی شبهه
 بساط موجود اهل علم منظوی گردد و بنجم آمال علما اقل
 و متواری لهذا باید تائیس جدید شود که مقاومت سیل
 افکار طبیعی گردد زیرا مسلك قدیم مقاومت نتواند و متانت
 نتواند و برهان این مدعا آنکه در اندک زمان چه قدر
 نفوس بکلی از دین بیگانه گشتند و روز بروز در از یادند
 این طوفان رافوت کلمة الله مقاومت نماید و این سیل
 شدید را خلق جدید ثبات و استقامت بنمایند حضرت
 رئیس بزرگوار و حضرت صدر ابرار باید در خصوص مدرسه
 تربیت و تائیسات سائره معاونت یاران فرمایند بحضرت
 رئیس علیه بهاء الله الابهی از قبل عبد البهاء ابلاغ نمایند
 اینها الفاضل الشهير اليوم بومك قد اتى الوعد فاف
 بالله الحق ان شمس الحقیقة القت عليك ذیل شعاعها
 و شملك اهداب ردائها فعليك بالضحیج فی الحافل
 العلیا و الصریح فی الجامع العظمی حتی علی الفلاح و حتی

على النجاح وحي على الموهبة الكبرى ولكن بالحكمة المذكورة
 في الكتاب اى بقدر قابلية النفوس وانجذاب القلوب
 وانشراح الصدور وهمچنين بجناب صدر الابرار
 پیام من برسان يا صدى الصدور استبشرو بفضل ربك
 الغفور واستخرت ما تريد من مواهب ربك الغيور وتوجه
 الى ملكوت الالهى بقلب شكور ووجه يتلذذ بالثور واني
 ادعوا الله ان يجعلك آية الهدى بين الورى وكلمة التقوى
 بين الاصفياء ان ربى لهو الرحمن الرحيم واما نامه حضرت
 وزير معارف كه بجناب رئيس مدرسه مرقوم فرموده وقوع
 اين قضيه بايد سبب از زياد همت و مواظبت اعضاء و
 معلمين مدرسه تربيت گردد تا بمقامى رسد كه هر عاقل انا
 از بيگانه و آشنا اطفال خویش را آرزوى دخول در آن مدرسه
 نمايد و اگر چنانكه بايد و شايد همت مبذول شود البته
 آن مدرسه بعون و عنایت الهیه چنان ترقى نمايد كه گوي
 سبقت و پیشی از جميع مدارس بر بايد و در استقبال ^{جذب} بندر
 انجا مدكه اول مدرسه عالم گردد و اين موقوف بهمت ياران
 و اراده صادقه دوستان است و عليك البهاء الالهى ع ع

هُوَ اللهُ

ای منتسبان حضرت زائر جناب خان کوه و بیابان پیهود
 و از صحرا و دریا مرور نمود تا اینکه باین حدود و ثغور رسید
 ایامی چند مونس این آواره بود و معاشر این افتاده فی الحقیقه
 دلی طیب و طاهر از آب و گل دارد و جانی منجذب جانان
 از الطاف بی پایان حضرت رحمن امیدم چنان است که بانها^{یت}
 روح و ریحان و روحی مستبشر بشارات حضرت یزدان
 و نفسی در نهایت اطمینان رجوع بان سامان نماید لهذا
 بذکر آن یاران و اماء رحمن پرداختم تا بدانند که او یار ایشا^ن
 نمود و ذکرشان در این بساط فرمود و از برای هر یک نامه
 مخصوص خواست ولی افسوس که من فرصت ندارم و از
 کثرت مشاغل و غوائل از عهده بر نیایم ولی این نامه بعوم
 مینگارم که فی الحقیقه بهتر از نامه های مختصراست زیرا
 مفصل است و بیان احساسات جان و وجدان
 ای دوستان حقیقی الحمد لله آن خاندان مانند چمن
 از رشحات سبحان هدایت کبری در طراوت و لطافت
 بی منتهی و شمس حقیقت پرتوی بر آن خانواده انداخت

تا بنور هدایت کبری نورانیت تامّه یافت و از روحانیت
 ملکوت الهی بهره و نصیب برد این موهبت تاجی است که گو^{هر}
 درخشنده اش در جهان ابدی روشن و تابان و جمیع آن دو^ن
 در قرون و اعصار آتیه سرفرازند و باین موهبت کبری
 ممتاز در یوم ظهور و قرن مجلی طور هر نفسی از کاس ظهور
 قطره‌ئی نوشید پرتوی یافت آن قطره دریا شد و آن سراج
 در ممر اعصار آفتاب گردید، ملاحظه نمائید که در قرون
 اولی هر نفسی که باستان الهی انتساب یافت بعد در عالم
 وجود و حیز شهود چه جلوه و ظهوری نمود حال هزاران
 درجه افزونست زیرا عصر عصر حضرت بیچوز است
 و قرن قرن حتی قیوم لهذا این عصر و قرن در جمیع مراتب
 تفوق و امتیاز بر سایر قرون دارد و در نزد اهل دانش
 و فضیله ای این عصر از مورخین و غیره محقق و مسلم است
 که مآثر این قرن از مفاخر پنجاه قرن افزون است و این
 قرن حکم آفتاب دارد و قرون سائر حکم نجوم این عصر
 نظیر بحر است و سائر اعصار بمثابة نهر مثلا اگر آثار و
 اکتشافات و معارف و صنایع و بدایع و فنون و علوم پنجاه

قرن را با این قرن نورانی مقایسه کنی البته فضائل این قرن
 رحمانی بر ماثر جمیع قرون ماضیه افزونست مثلاً اگر تألیف
 و کتب قرون اولی بتمامها و قرون وسطی باسرها و قرون
 اخیره باجمعها جمع گردد یقین است که تألیف و صحائف
 این قرن عظیم افزون است و همچنین صنایع و بدایع
 و اکتشافات فنیّه و مشروعات مفیده و مدنیت کامله
 و اتساع افکار و ازدیاد فهم و ادراک و ظهور اسرار
 کائنات و بروز حقائق ممکنات این قضیه مسلم عمومست
 و کل اقرار و اعتراف مینمایند ولی از سبب حصول این
 علویت و ظهور این فضائل و موجود این ترقی و فلاح و نجاح
 غافلند افسوس که برخوان نعمت حاضرند و از خوان
 سالار غافل بجرکت فوق العاده ناظرند ولی از محروک ذاهل
 و در این روضه غنا و حدیقه غلباء در نهایت شوق و شعف
 و انبساط ولی از باغبان بی خبر باری تضرع بدرگاه کبریا
 نمائید که این خفتگان را بیدار کند و این غافلان را هوشیار
 نماید و این اطفال را بدرجه رشد و بلوغ رساند تا بدانند
 که بعنایت چه پدری مهربان این ثدی رحمت را وضعند

و این مهد الطاف را طفل عزیز تا انتباه رفع اشتباه کند
 و بیداری هوشیاری بخشد و بشکرانه حضرت باری پر داز^{ند}
 باری آن یاران و اماء رحمن باید ستایش خداوند آفرینش
 نمایند که الحمد لله در ظل ظلیلند و مشمول عین عنایت رب
 جلیل در بحر رحمت غریقند و توفیق نعم الرفیق بندگان
 جمال مبارکند و کنیزان اسم اعظم و منسوبان عتبه
 مقدسه و علیکم وعلیکن البهاء الابهی ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای منسوب شجره مبارکه و محبوب جمال مبارک نامه
 از عزیز الله خان رسید نهایت ستایش را از همت و غیرت
 شما نموده که الحمد لله قدر انتساب باستان مقدس میدا^{ند}
 و بخدمت می پردازند امیدم از الطاف الهیه این است
 که نفس مؤتدگودی و شخص موفق و بحسب ظاهر هم متا^ز
 از دیگران قدر این الطاف بدان و ملاحظه کن با وجود
 دشمنان از هر طرف باز موفق بر جمیع شتونی باید آن قریه
 بعون و عنایت الهیه از جمیع قرای اطراف امتیا زیابد

و مرکز سنوحات رحمانیه گردد ملاحظه مینمائید که سنگستان
 بسبب این که وطن حضرت رسول بود قبله آفاق گشت از جمع
 اقالیم روی بام القراء یعنی مکه نماز میگذرانند این در زمان
 حضرت معلوم نبود بعد بظهور رسید حال نیز آن قریه قدس
 در انظار مجهول عنقریب واضح و مشهور گردد و بنیان الهی
 بلند شود و افوار عزت ابدیه بر آن قریه بتابد آرزوی
 عبدالبهاء این است که نومظهر تائید گردی تا هر روز آن کشور و
 گردد و جمیع آن اهل قریه مشمول عنایت جلیل اکبر شوند
 و عليك التحية والثناء . عبدالبهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

این آفتاب فلک اشیر را اشراق بر آفاق است و جمیع کائنات
 ارضیه بفیض تابشش در نشو و نماست اگر حرارت و اشراق
 آفتاب نبود طبقات کره ارض تشکیل نمی شد و معادن گرمه
 تکون نمی یافت و این خاک سیاه قوه انبات نمی جست و عالم
 نبات پرورش نمی یافت و عالم حیوان نشو و نما نمیکرد و عالم
 انسان در کره ارض تحقق نمی یافت جمیع این بخشایش از فیض

آفتاب است که آیتی از آیات قدرت حضرت پروردگار است
و چون از نقطه اعتدال اشراق نماید جهان جهان دیگر گردد
و اقلیم حلیه خضراء پوشد و جمیع اشجار برگ و شکوفه نماید
و ثمر تر و تازه بخشد و در عروق و اعصاب هر ذی روحی
خون ب حرکت آید حیات جدیدی یابد قوتی تازه تحصیل کند
و همچنین شمس حقیقت که کوکب لامع عالم عقول و ارواح
و نفوس است و نیر اعظم جهان افکار و قلوب مرتبی حقیقت
نوع انسان است و سبب نشو و نما ی ارواح و عقول و نفوس
آن کوکب الهی را نیز طلوع و غروب و نقطه اعتدالی و خط استوائی
و بروج متعدده تی حال مدتیت که آن نیر اعظم افول
نموده بود جهان عقول و نفوس و ارواح و قلوب تاریک شد
بود قوه نشو و نما ی وجدانی بکلی مفقود گشته بود فتوری عظیم
در عالم افکار حاصل شده بود احساسات قلبی فراموش گشته
بود اکتشافات عقلی منتهی شده بود الحمد لله صبح حقیقت
دمید و انوار بر آفاق تابید جمیع کائنات در حرکت است
هر دم حیاتی تازه حاصل و هر روز آثاری عجیب با هر باید
که خفتگان بیدار شوند و غافلان هوشیار گردند و وقت آنست

که کوران بیناشوند و کوران شنواگردند و گنگان گویاشوند
 و مرده ها زنده گردند تا آثار مواهب این قرن عظیم در جهان
 آشکار شود و سرور یوم عظیم جمیع قلوب را احاطه کند انوار
 محبت دل و جان بتابد که ظلمات افکار و قلوب بکلی زایل گردد
 جانتان خوش باد عبدالبهاء عباس

هُوَ اللهُ

ای منجذب بنفعات الهی مشوی روحانی قرائت شد و غزل بی بدلی
 تلاوت گردید آن تبثل و تضرع و مناجات بملکوت آیات بود و این
 بیان انجذاب و اشتعال بنا بر محبة الله هر دو فصیح بود و بلیغ بدیع
 بود و ملبیح بیان معانی کلیه بود و شرح اسرار موهبت رحمانیه
 ذکر جمال قدم بود و نعت و ستایش اسم اعظم بقول شاعر
 این مطرب از کجاست که برگفت نام دوست محامد و نعوت حضرت
 احدیتش جامع ستایش جمیع آفرینش و مدح و ثنائش مدح عموم
 مظاهر بخشایش چون شمس راستائی ستایش کل نجوم نمودی
 حتی هر سراج و هاجی را محامد و نعوت بحر شامل هر چشمه و نهروست
 فرخنده زبانی که بستایش و نیایش او پرداخت و مبارک دیده که

پرده برانداخت و ای خنک جانی که در این میدان بتاخت
 شکر کن خدا را که از جام میثاق سرمستی و در این بزم الهی سوغ
 رحمانی بدست نشئه روحانی یافتی و فرح ربانی جستی و سر
 مست کوثر الهی شدی از عین تسنیم نوشیدی و از ماء معین
 سیراب گشتی قریحه ات همدم هاتف الهام شد و در اسرار
 معانی بسفت باید شب و روز همت نمائی که این معین تابع
 عین فواره گردد و این نهر صغیر بحر عظیم شود تا در این گلشن
 الهی چون بلبل معنوی بگلپانگ ملکوتی بیان مقامات معنوی
 نمائی و اسرار توحید درس و سبق دهی و در دبستان عرفان
 حقیقت تبیان بیان کنی هر تلمیذ را استاد عزیز نمائی و هر
 رضیع را از لبن لذیذ پرورانی طفلان ناسوتی را جوانان
 لاهوتی کنی و کودکان پارسلی را نورسیدگان ملکوتی فرمائی
 و زبان بفیض رحمان چنان بگشائی که از بدائع الحان اهل
 ملاء اعلیٰ را بخروشانند هذا هو الفضل العظیم هذا هو الفوز
 المبین و عليك التحية والثناء

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای نفوس مطمئنه جناب صبحی فیض الله در ستایش شما

دُرْدَانَهُ مَدْحٌ وَتَنَاسُفٌ وَرَازِدِرُونَ مَيَكْفَتُ كَهْ اَيْنِ جَانِهَا
 پاك درجا نفسانی بی باکند و در آستان عبودیت حضرت مقصود
 چالاک مردم روی بخاک نهند و عون و عنایت از جمال قدم
 روحی لأحببائه الفداء طلبند آرزویی جز رضای حق ندارند
 و حرکتی جز در سبیل حقیقت نخواهند متوکلند و متوسل
 مبتهلند و متشبث من نیز تصدیق قول ایشان نمایم و شهادت
 میدهم که از بندگان درگاهید و جز ملکوت الهی پناهی نخواهد
 و لکن باید روز بروز درین شئون ترقی نمائید و حد توقف
 نداشته باشید زیرا بعد از وقوف نزول است مرغ پرواز
 میخاید تا بعد وقوف رسد پس بنای تدائی گذارد امیدوارم
 که پرواز شما درین اوج اعلی بی پایان و درین فضای جانفزا
 نامتناهی باشد و علیکم البهاء الالهی ۲۴ صفر ۱۳۳۱ حیفا
 عبدالبهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای نورسیدگان بهائیان و طالبان علم و عرفان انسان را
 امتیاز از حیوان بچند چیز است اول صورت رحمانیت است

و مثال نورانیت چنانچه در تورات میفرماید لنعملن انسانا
 علی صورتنا و مثالنا این صورت رحمانیت عبارت از جمعیت
 صفات کمالیه است که انوارش از شمس حقیقت جلوه بر
 حقائق انسانیه نماید و از اعظم صفات کمالیه علم و دانائی است
 پس باید شب و روز بکوشید و سعی بلیغ مبذول دارید
 و آرام نگیرید تا از جمیع علوم و فنون نصیب موفور یابید و
 صورت رحمانیت از شمس حقیقت تجلی بر مرایای عقول و
 نفوس نماید عبد البهاؤ آرزو چنان که هر یک از شما در مدار
 علوم معلم اول شمرده شوید و در دبستان حقائق و معانی
 سرفتر دانائی گردید و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای فونهای بوستان محبة الله آنچه نگاشتی ملاحظه گردید لیل
 بر سلوک در سبیل هدی بود و برهان انجذاب قلبی جمال
 حضرت یزدان ملاحظه نما که چه موهبتی خدا در حق شما
 نموده تو از کجا و ما از کجا با وجود این چنین شمع محبتی در
 دلها فروخته که نورش از شرق ساطع بغرب و از غرب متوصل

بشرق مطمئن باش در دیوان الهی نامت مشبوت و امید
 چنین است که در جنت ملکوت داخل شوی و استقرار یابی
 و آنچه سبب علویت عالم انسانیت در ملک و ملکوت و اصل
 گردی و با چشمی بینا و گوش شنوا و زبانی گویا و رخی روشن
 موفق بر خدمت در کرم الهی و انتشار بشارات رحمانی گردی
 اگر چنانچه باید و شاید بان موفق شوی البته سلطنت ابدیه
 تشکیل نمائی این سلطنت اعظم از سلطنت میکا دواست زیرا
 سلطنت امپراطور جا پون ایامی محدود است اما این سلطنت
 باقی و برقرار است الی ابد الابد آن سلطنت را یکمشت خاک پنهان
 کند یعنی چون میکا دوزیر یکمشت خاک رود بکلی محو و نابود
 گردد اما این سلطنت مقاومت اعظم انقلابات عالم کند
 و در کمال استقلال تا ابد باقی و برقرار ماند آن سلطنت بقوه
 شمشیر و آتشی سوزان و خونخواری و درندگی تشکیل شود
 و این سلطنت بازادگی و فرزاندگی و بزرگی و محبت الهی بنیان گردد
 بین که چه قدر فرق در میان است و علیکم التحية والثناء ع

هُوَ اللَّهُ

ای ورقه منجذبه هر چند وقت عشاء است و ظلام شام آفاق را

احاطه نموده ولی الحمد لله قلب بپرتو شمس حقیقت چنان درخشد
 و روشن است که آفاق منور نماید در نهایت وله و انجذاب
 بذکردستان مشغولیم و دعا در حق اماء رحمن مینمائیم که عون
 و عنایت حضرت احدیت آنان را تاجی از موهبت کبری بر سر
 نهد و از بین نساء عالم برانگیزاند و با فصیح بیان و حجت و
 برهان ناطق فرماید و سبب هدایت نساء عالمین گردانند
 ای کنیز عزیز الهی در این دور عظیم و کور حتی قدیم نساء بموهبتی
 سوافراز گشتند که همعنان رجال شدند زبان بکشایند و
 بیان بدیع بنمایند و طالبان را از عین لتنیم بنوشانند از شاء^{الله}
 تویکی از آن ورقات منجذبه تی و عليك البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ایها المنجذب بنفحات الله انی رتلت آیات الشکر لله بما
 ایتدک علی احياء النفوس و براء الاکمه و الاصم و الابلکم بقوة
 نور الهدی و وفقک علی احياء الاموات بنفحات الله و
 اعلاء کلمته و التذآء بظهور ملکوته فی تلك العدو و القصوی
 فانظر الی آثار قدرة الله ان عصبه من المبشورین بالانجیل

قد توجهت الى تلك الناحية القاصية منذ سنين متواليات
واستمرت على الدعوة وتثبتت بالوسائل الكبرى كالمكاتب
والمدارس ودار الشفا وحققت آمال اولى الأربة ببذل الآمال
والى الآن لم يتسرلها الانتشار ولم يدخل في حوزتها من الرجا
والنساء احد من اهل الفرقان اما لهذا الامر العظيم والخطب
الجسيم زواج وزواج وعواصف وقواصف من الامتحان
والافتتان معد لك يدخلون الناس فيه افواجا في جميع الآفاق
من شرقها وغربها وجنوبها وشمالها فهل من برهان اعظم
من هذا عند اولى الانصاف الذين تركوا الاعتساف وادركوا
موهبة الخفى الالطاف واسئل الله ان يشمل التسليل الجليل
بلحظات اعين رحمانيته في كل الاحوال وعليك البهاء الابهى

ع ع

هُوَ اللهُ

اي نهالهاى بوستان محبة الله جناب عزيز عزيز در اين بقعة
مباركه بياد شما افتاد وخواهش تحرير نامه نمود من نيز
بنهايت محبت و مهربانى نامه نگارم و شمارا بياد و خاطر آرم

و حضرت بی نیاز را عجز و نیاز کم تا آن فاهای جو یا رحمة الله
 بفیض سحاب عنایت تر و تازه گردند و حرارت شمس حقیقت
 نشو و نماء جویند و از نسیم جان بخش جنت احدیت باهتر
 آیند و آرایش و زیبایش باغ آفرینش گردند و علیکم البهاء

ع ع

هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

ای خداوند مهربان کنیز خویش قدسیه را در پناه فضل و
 عطا محفوظ و مصون دار و تاجی و هاج از موهبت کبری بر
 سر نه و در دوجهان عزیز نما و سبب عزت ابدیه آن خاندان
 کن تویی بخشنده و درخشنده و مهربان و علیها البها الاهی

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران الهی جناب آقا غلام حسین نامه نگاشته و نامها
 مبارک یاران مرقوم داشته و از برای هر یک مکتوب منفردا
 خواهش نموده ولی این عبده چنان مشغول که بیان توانم

شب و روز دقیقه‌ئی فرصت بیان و مهلت تحریک بنان نیست
 اکثر اوراق بی جواب ماند و از این گذشته اوراق از اطراف
 چنان متراکم که نفوس متعدده از عهده خواندن بر نیایند
 چه رسد بنگارش جواب با وجود این این عبد جمیع مکاتیب را
 بکمال سرعت از نظر بگذراند و بر مضمون اطلاع یابد و بقدر
 امکان در جواب تصور نشود اما مکاتیب اروپ و امریک
 از بیست و سی یک جواب داده شود باری با وجود جمیع
 این مشاغل و غوائل و عدم فرصت و مهلت باز بنگارش
 این نامه پرداختم تا بدانید که قلب این زندانی چه قدر
 تعلق با حبای روحانی دارد بهیچ منعی ممنوع نگردد و
 بهیچ شغلی مشغول نشود مختصر این است که در این
 ایام نفعه مشکبار بر آفاق دیار عنبر نثار است و خاور و
 باختر در حرکت و اهتزاز آوازه کلمه الله جهانگیر گشته و سیت
 امر الله شمع هراچمن گردیده آذان جمیع ملل ممد و بقیعه
 مبارکه و ندای الهی از مطاف ملاء اعلیٰ گوشزد شرق و غرب
 لهذا امید چنان است که عنقریب اهتزاز بی عظیم در امام
 قریب و بعید افتد و رایت ملکوت الهی در خاور و باختر موج زند

ولی احتبای ایران باید در این ایام اغتشاش بنهایت حکمت
 حرکت فرمایند و بخیرخواهی شهریار جدید مشغول گردند و
 بدرگاه احدیت عجز و نیاز نمایند و جزع و زاری فرمایند تا سر
 جهانبانی ایران مؤید شود و بین دولت و مملکت ارتباط و التیام
 تام حاصل گردد.

ای یاران الهی تا توانید با طوار و اعمال مردمان را بیدار ^{شد}
 و هوشیار کنید اگر بوصایا و نصایح جمال مبارک روحی ^{نه} احب
 الفداء رفتار و کردار شود تبلیغی بلیغ است و سبب انتشار
 روح جدید لهذا باید با جمیع ناس استیناس جوئید
 و با جمیع ملل مؤانست طلبید نفسی را اعتراض کنید کسی را
 دلگیر ننمائید دلهای بدست آرید و نفوس را از دام ^{شست}
 برهانید بلکه بدخواها را خیرخواه باشید و دشمنان را
 یار دل و جان گردید بیگانه را آشنا دانید و اغیار را یار
 شمردید نوعی رفتار کنید که قوه جاذبه وجود است و طرزی
 بگفتار پردازید که مغناطیس مقام محمود هر چند دشمنان
 و بدخواهان دست تطاول گشودند و بکذب و بهتان
 پرداختند شما باید اهمیت باین تطاول و عدوان ندهید

بالعکس معامله کنید و الفت جوئید و بگوئید ما از نفسی
 گله نداریم و شکایت نخواهیم و میدانیم که جمیع امور بقدر
 مقدور است و قضای محتوم ما سبب نه بینیم مسبب را نگزاف
 آمرزش طاغیان خواهیم و در درگاه احدیت شفاعت
 باغیان جوئیم و بقدر امکان هر بدخواه را دوست مهربان^{نم}
 و با هر باغرض بی خیال و بی مرض از خدا خواهیم که خفتگان
 بیدار شوند و غافلان هوشیار گردند و دائماً بدعا مشغول^{یم}
 و عجز و نیاز نمائیم و علیکم البهاء الالهی ۴۴

هُوَ الْإِلَهِيُّ الْإِلَهِيُّ

ای یاران حقیقی اگر چه مدت مدیدی است که بآن یاران
 معنوی مکاتبه و مخاطبه ننمودم ولی هر دم یادتان مونس جان
 بود و ذکرتان مورد ثروح و ریحان حضرت ابن ابهر علیه
 بهاء الله الاهی همیشه در محضر مدح و ستایش مفصلی از آن
 یاران حقیقت می نمود پس از قلت مخاطبات و مکاتبات شکایت^ت
 ننمائید ازت اهل بغضاء از جمیع طوائف و مخابرات مشایخ
 با جمیع اقطار مانع از ارسال نامه در هر دم است و الا در عالم

قلب و روح یاد یاران را سبب فتوح شمارم و براهه طیبه
 محبه دوستان در اهتزاز و التذاذ آیم و وصیت می نمایم شما
 که جمیع همت را در الفت و محبت و اتحاد و اتفاق مبذول
 دارید تا هر يك نزد دیگری ساجد گردد و هر يك در محبت دیگری
 جانفشانی نماید و حقیقت کامرانی تحقق یابد نیت را باید لله
 کرد اگر چنانچه از بعضی دوستان قصوری صادر گردد دیگران
 باید بدیل ستر بپوشند و در اكمال نواقص او کوشند نه این
 که از او عیب جوئی نمایند و در حق او ذلت و خواری پسندند
 نظر خطا پوش سبب بصیرت است و انسان پر هوش ستار
 عیوب هو بنده پر معصیت پرده در می شان و حوش است
 نه انسان پر دانش و هوش احتیاج چون گل های گلشن عنایتند
 هر چند هر يك رنگ و بوئی خاص خویش دارند ولی وحدت
 فیض نیسانی و وحدت شعاع آفتاب آسمانی و وحدت ارض
 بوستانی جامع این اجناس و انواع است و سبب وحدت
 در مبدء و معاد پس نباید نظر باختلاف احساسات جزئی
 نمود بلکه باید نظر بو وحدت اصلیه کرد و قل کل من عند الله
 گفت و از شر و نفس و هوی نجات یافت ای دوستان حق

انوار عنایت از هر جهت بر شما دمیده و نسیم فضل از هر
 طرف بشما وزیده بحر الطاف بهر شما متموج است و نسیم
 عنایت بر شما متهیج آفتاب حقیقت از عالم غیب نور افشا
 و ابر موهبت بر مزارع در فیضان و این عبد در عبودیت
 آستان مقدس همراز و نیاز شما دیگر چه خواهید دیگر چه طلبید
 شادی کنید مسرور باشید محفوظ باشید مشغوف باشید و بشکرانه این
 نعمت عظمی قیام نمائید

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران دل و جان جهان را ظلمت غفلت احاطه نموده و
 افق عالم را ابرهای تاریک پنهان کرده عالم انسانی بتعب و
 مشقت افتاده و جمیع طوائف عالم حیران و سرگردانند از
 بدایت تاریخ بشری الی الآن چنین شعله جانشوزنیفر و خسته
 و چنین نائره شعله با فاق نزده جمیع چشمها گریان است
 و جمیع دلها سوزان خطه اروپا بتماها میدان خونریزی است
 و جولانگاه دردندگی بقول شاعر «فون خاری نیست که خورشید
 سرخ نیست» فریاد و فغان است که با وج آسمان است

سرشک یتیمان است که مانند سیل روان است حزن
 و اندوه پدران است که در ماتم پسران است ناله و حنین
 مادران است که سبب حسرت قلب و جان است از هر سو
 آه و حنین از قلوب حزین استماع میشود و از هر جهت زنا
 کین در کمین است و این انسان ضعیف مورد چنین مصائب
 شدید با وجود این کل بخواب غفلت گرفتار و از الفت و محبت
 بیزار نه تنبهی و نه تذکری نه تفکری نه تعمقی نه مناجاتی و
 نه طلب حاجاتی نه عجز و زاری و نه توبه و انابه بدرگاه باری
 با وجود آنکه در ایام سفر در ممالک فرنگ و امریک در جمیع
 کنائس و محافل و مجامع نعره زنان تهنیت و انداز میشود که
 ای جمع محترم گوش باز کنید زیرا خطر عظیمی در پیش است
 و آفتی شدید در آینده رخ بگشاید اقلیم اروپا بتمامها جبهه خانه
 و قورخانه شده و مواد التهابیه مخزون و مکنون موقوف
 بیک شراره است فوراً نثره بعنان آسمان رسد و از یک شور
 زیر و زبر گردد ای حاضرین بتمام قوی بکوشید تا این آتش را
 خاموش کنید و این زلزله اعظم را مانع گردید و الا آفت مانند
 صاعقه از هر جهت آتش بر بنیان بنی آدم زند ممالک ویران گردد

و مدائن بی امن و امان شود جمیع پریشان و پشیمان گردند
 ولی از ندامت چه منفعت پس بهتر آن است که تعالیم آسمانی
 بیاموزید و آهنگ خوشی در جمیع آفاق بنوازید و علم وحدت
 عالم انسانی برافرازید و بتأسیس صلح عمومی بپردازید از یوم
 بد و تاریخ که قریب بیش از هزار سال است همیشه جنگ و جدال
 بود و حرب و قتال در زندگی بود و خونریزی درمی عالم انسانی
 راحت نکرد و آسایش نیافت الحمد لله که این قرن قرن انوار
 است و این عصر عصر حقیقت و ظهور اسوار و این واضح و
 آشکار که عداوت و بغضاها در میان انسان و محبت و وفا
 زندگی جاودان جنگ آفت و ممات است صلح چشمه آب
 حیات جنگ بنیان ویران کند صلح ویران را آباد نماید جنگ
 مورث غم و اندوه است و صلح و سلام سبب سرور و حبور
 حرب و قتال حزن و ماتم است و صلح و آشتی جشن اعظم
 پس تا توانید بکوشید و بجوشید تا علم وحدت عالم انسانی در
 قطب امکان موج زند و شمس حقیقت آفاق را بنور محبت
 روشن نماید سیف و سنان برافتد و نسیم جانپور الفت
 ووداد حیات تازه بخشد ظلمت نکبت عالم انسانی زایل گردد

و نورانیت سعادت آسمانی شوق و غرور روشن نماید خارستان
 گلستان گردد و گلخن ظلمانی گلشن رحمانی شود فصل
 خزان منتهی گردد و بهار جانپرو و بربرکوه و صحراخیمه زند و
 جمیع حاضرین تصدیق می نمودند که چنین است با وجود این
 در بستر غفلت خفته ابداً فکر ننموده و سعی و کوشش نکرده
 تا آنکه این شاره آتش بر بنیان بشر زد و خاور و باختر در
 این اضطراب عظیم افتادند و این ریج عقیم جمیع اشجار
 تروتازه را از ریشه برانداخت سبحان الله این چه نادانی
 است و این چه غفلت و سرگردانی چاه در راه و درونده بینا و
 آگاه با وجود این و حیرتم از چشم بندی خدا بکه انسان بی پای خود
 خویش را در سقرا فکند باده صافی را در دالود نماید و چشمه
 عذب فرات را ملح اجاج کند شمع روشن را خاموش نماید
 و صبح نورانی را ظلمانی کند و شاهد و فارا بستم جفایتبدیل نماید
 و با وجود این افتخار کند باری تعالی جمال مبارک روحی
 له الفداء نوره زنان در امریک و بریطانیا و فرانسه و آلمان
 در مجامع عظمی و کنائس کبری بیان شد و شرح و تشریح گشت
 لهذا حجت بر کل بالغ گردید چون نپذیرفتند و مجرمی نداشتند

آنچه که در الواح صریحاً مذکور بوقوع پیوست امید داریم که
 بعد از این حرب دیده ها بینا شود و گوشها شنوا گردد و علم
 وحدت عالم انسانی در قطب آفاق موج زند و خیمه صلح عمومی
 سایه بر شوق و غرب افکند شجره مبارک نشو و نما کند و صایا
 و نصایح جمال مبارک منتشر گردد و یقین است که بعد از
 این حرب این تعالیم در هر اقلیم علم بر افرازد و این نسیم ^{بخش}
 جهان را با هتر از آرد احبای الهی باید خود را حاضر نمایند تا
 بمجرد خا موشی این آتش آهنک ملکوت بلند نمایند و مسامع
 لاهوتیان را در صوامع الهی باین نغمه و آواز با هتر از آرند
 الحمد لله در صون و حمایت اسم اعظم جمیع یاران در ارض قدس
 در نهایت روح و ریاضت و ما هذا الا من فضله وجوده و
 احسانه جمیع یاران را بجان و دل مشتاقم و اماء رحمن را
 تحیت ابدع الهی میرسانم و علیکم و علیکن البهاء الالهی
 عبد البهاء عباس

هُوَ اللهُ

ای یاران رحمانی از ایران حوادثی متابع میرسد که سبب

تأسف و احزان است و یاران الهی با قلبی سوزان و چشمی
 گریان استماع آن اخبار می نمایند از قرار معلوم علمای رسوم
 آتش حسد درد لها چنان شعله زده که زمام اختیار از دست
 رفته بی محابا آتش فتنه و فساد افروختند و بدون سبب علم
 عداوت و بغضا بر افراختند و دست بخون مظلومان و مقربان
 درگاه کبریا آلودند این حرکت یا غیانه منبعت از حسد طاغیان
 و باعث شدت غیظ و غضب است زیرا ملاحظه نمودند که
 نفحات قدس آفاق را معطر نموده و بارقه هدایت و نور حقیقت
 در شرق و غرب منتشر گشته بقوه برهان عاجز از مقاومت
 گشتند بلکه بحجت قاطعه و دلیل واضح و برهان ساطع مغلوب
 و مهزوم و منکوب شدند جند هنالک مهزوم من الاحزاب
 لهدا دست بسلاح عاجز زدند و آغاز ذائل کردند و علم فشا
 افراختند و بعناد پرداختند خون مظلومان هدر نمودند
 و دست تطاول گشودند این سلاح مورد عاجز است و صفت
 شخص فاجر در هر عصر چنین بوده است یزید پلید و ولید
 عنید و خولی کولی و سنان کشخان و شمر بد چهر چون از مقام
 حجت و برهان حضرت سید الشهداء روحی له الفداء عاجز

وقاصر شدند بهجوم و رجوم برخاستند و فتوی بر قتل شاه
شهیدان دادند و دست بخون مبارکش بیا لودند این سلاح
شخص عاجز است و صفت مغلوب فاجر .

باری همیشه چنین بوده محزون مگردید همین برهان جلیل
بر حقیقت این امر عظیم است و الا باید برهان عظیم و شعبان
مبین را مقاومت نمایند و بدلیل و براهین پردازند این در
در عالم انسانی سبب شرمندگی است و ضربت علیهم الذلّة و المسکنة
برهان این در ماندگی اگر از ستر نهانی و بلای ناگهانی و خسران
مبین که در پی دارند خبر شوند فریاد و فغان آغاز کنند و سر
به بیابان نهند و احسرتا گویند و واسوئتا بلند کنند عصبه
بغضا و ثلثه حمقاء یعنی گروه طاغی باغی در صحرای کربلا شاد
و خرم بودند و همواره پیش خویش و بیگانه افتخار می نمودند
که الحمد لله مظلوم آفاق با اهل و عیال معا صره گشته و از
حرارت عطش جگرها سوخته و جمیع اموال تالان و تاراج
شده و جسد مبارک پاره پاره گردیده و خون مطهر خاک سیاه
رنگین نموده سرها بر نیزه رفته و اعدا بر ستیزه برخاسته خاندا
ن^ن نبوت اسیر شده و طفلان بیگناه دستگیر گشته ولی چندی

نگذشت برکت واضح و مبرهن شد که این غلبه نبود مغلوبیت بود
 قاهریت نبود مقهوریت بود مسترت نبود نعمت بود ریح عظیم
 نبود خسران مبین بود سبب شهرت نبود مورد لعنت بود
 باری ای یاران الهی شما باید بالعکس مقابله نمائید یعنی زخم
 ستمکارانرا مرهم نهدید و در دظالماترا درمان شوید اگر زهر
 دهند شهد دهید اگر شمشیر زنند شکر و شیر بنجشید اگر
 اهانت کنند اعانت نمائید اگر لعنت نمایند رحمت جوئید
 در نهایت مهربانی قیام نمائید و با خلاق رحمانی معامله کنید
 و ابداً بکلمه رکیکی در حقشان زبان میالائید حرمت کنید
 و موهبت طلبید و نورانیت جوئید و روحانیت بخواهید که خدا
 هدایت نماید و از این درندگی و خونخواری و تیزچنگی و گری
 و پلنگی نجات بخشید الحمد لله اعلی حضرت شهریار و حضرت
 صدارت پناهی عادل و باذل و کامل و مهربانند و بقدر امکان
 حمایت و حراست میفرمایند لهذا آنچه واقع شود از تعذبات
 علمای رسوم و فقهای ظلوم و عوام جهول است که مانند گرگان
 حرون براغنام الهی هجوم نمایند بهرجعی جز حکومت حضرت
 شهریار و مراجعت نمائید و جز بحضور همایون زبان شکایت

نگشاید و دادخواهی از اعلیحضرت پادشاهی نمائید و کفر بجناب
صدر موقر برید و این شکایت از جور و طغیان و دادخواهی از
ظلم و عدوان اهل طایفه نظر بنص صریح است که میفرماید
چون ظلم و ستم بینید از سریر تاجداری کفر طلبید و بعد الت
اعلیحضرت شهریاری پناه برید امثالاً للأمر دخواهی نمائیم
و فریادرسی جوئیم و الا ما جمیعاً الحمد لله در سبیل الهی جانفشانیم
و بغیر از جانبازی و قربانی آرزوئی نداریم ملاحظه نمائید که حواریون
حضرت مسیح اگر شهید نشده بودند آیامی چند زیست نموده
عاقبت یقین مرده بودند حال آن شهادت بهتر بود یا زندگی
بی ثمر و همچنین در صحرائی کربلا نفوس مبارکی ببشارت کبری
جام شهادت در سبیل کبریا نوشیدند و سرمست صهبای
عجبه الله گشته و رقص کنان و پاکوبان و هلله زنان بقربانگاه عشق
شافتند و اگر این نبود باز البته مرده بودند حال کدام یک
بتر و خوشتر و دلکشتر است ما باید بموجب نصوص الهیه
عمل نمائیم و آنچه واقع شود و هر ظلم و تعدی که صادر گردد
دادخواهی از حکومت شهریاری نمائیم و بسریر اعلیحضرت
تاجداری صادق و در شدت تعلق ثابت باشیم والسلام ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران رحمانی من درحالتی که دریای امتحان پرموج
گشته و موج بلایا باوج رسیده جنود امم در نهایت هجوم
واهل اعتساف بی نهایت بی انصاف جمعی از مفتریان باخوی
نامهربان التیام یافتند و کتابی از مفتریات نگاشتند و
بسعایت و وثایت پرداختند فکر حکومت را مشوش کردند و اولیای
امور را مضطرب نمودند دیگر معلوم است حالت مسجون
در این قلعه خراب چگونه و امور بچه درجه مشوش و پراضطرأ
است از وصف خارج است با وجود این باز آواره مسجون
در نهایت استقرار و سکون و متوکل بر حضرت بیچون
و آرزوی هر بلا و ابتلائی در سبیل محبت الله مینماید تیر
جفا دُر عطا است و زهر قاتل شفای عاجل است ما در این
حالت که مکتوبی از یاران امریک رسید و مضمون آن کل
متعاهد بر اتحاد و اتفاق در جمیع شئون گشته و کل امضا
نموده اند که در سبیل محبت الله جانفشانی نمایند تا حیات
جاوردانی یابند بمجرد مطالعه آن نامه و ملاحظه اسماء

که در ذیل امضا نموده بودند چنان فرج و سروری از برای
 عبدالبهاء حاصل گشت که از وصف خارج است و شکر نمود
 خدا را که یارانی در آن سامان پیدا شده اند که در نهایت روح
 و در بحران با یکدیگر متحد و متفق و هم پیمانند و این میثاق
 هر قدر محکمتر گردد خوشتر و بهتر و شیرین تر شود و جاذب
 تأییدات الهیه گردد اگر یاران الهی آرزوی توفیق کنند
 تا رفیق ملاء اعلیٰ یابند باید در توکید و تحکیم این میثاق بگو
 زیرا عهد و میثاق اخوت و اتحاد مانند آبیاری شجره حیات
 یعنی حیات ابدی .

باری ای یاران الهی قدم ثابت نمائید و عهد محکم کنید و متحد
 و متفق در انتشار راه حق محبت الله بکوشید و ترویج تعالیم
 الهیه نمائید تا جسم مرده این جهان را جان بخشید و هر بیمار
 و وجها نرا شفای حقیقی مبدول دارید .

ای یاران الهی عالم مانند شخص انسان است مریض و ضعیف
 و ناتوان گشته دیده نابینا شده و گوش ناشنوا گشته قوای
 حسی بتمامه بتخلیل رفته یاران الهی باید طبیب حاذق گردند
 و بموجب تعالیم الهیه این بیمار را پرستار شوند و علاج کنند

شاید انشاء الله صحت حاصل گردد و شفای ابدی یابد و قوتی
 که تحلیل رفته تجدید شود و شخص عالم صحت و طراوت و لطافت
 چنان یابد که در نهایت صباحت و ملاحظت جلوه نماید اول
 علاج هدایت خلق است تا توجه بحق یابند و استماع نضاج
 الهی کنند و بگوشی شنواری بچشمی بینا مبعوث شوند چون این
 داروی سریع التاثير استعمال شد پس باید بموجب تعالیم
 الهیه بر روش و اخلاق و اعمال ملاء اعلی دالات نموده و
 بمواهب ملکوت ابهی تشویق و تحریص کرد قلوب را بکلی از
 شائبه بغض و کراهت پاک و منزّه نمود و بر راستی و آشتی و دوستی
 و محبت بعالم انسانی پرداخت تا شرق و غرب مانند دو عاشق
 دست در آغوش نمایند و عداوت و بغضاء از عالم انسانی بر
 خیزد و صلح عمومی تقریر یابد .

ای یاران الهی بجمیع امم و ملل مهربان باشید کل را دوست
 دارید و بقدر قوه در تطیب قلوب بکوشید و در تسریع نفوس
 سعی بلیغ مبذول دارید هر چمنی را رشحات سحاب شوید
 و هر شجری را آب حیات گردید هر مشامی را مشک معطر شوید
 و هر بیماری را نسیم جانپور گردید هر تشنه‌ئی را آب گوارا باشید

و هر کمره‌ی را رهبر دانا شوید هر یقینی را پدر و مادر مهربان
 گردید و هر پیری را پسر و دختری در نهایت روح و ریحان گردید
 و هر فقیری را گنج شایگان شوید محبت و الفت راجت نعیم
 دانید و کدورت و عداوت را عذاب جحیم شمردید جهان
 بگوشید و بن میا سائید و بدل تضرع و زاری کنید و عون
 و عنایت الهی جوئید تا این جهان راجت ابهی کنید و این
 کره ارض را میدان ملکوت اعلیٰ اگر همتی بنمائید یقین است
 که این انوار بتابد و این ابر رحمت بیارد و این نسیم جان پرور
 بوزد و راعه این مشک از فرمنتشر گردد .

ای یاران الهی شما تقید بحوادث بقعه مبارکه نداشته باشید
 و ابداً تفکر نکنید آنچه واقع شود خیر است زیرا بلا عین عطا
 و رحمت حقیقت رحمت و پریشانی جمعیت خاطر است و جانی
 موهبت با هر آنچه واقع شود فضل حضرت یزدانیت شما
 بکار خود مشغول شوید و بهدایت خلق پردازید و نفوس را
 بخلق و خوی عبد البهاء تربیت نمائید و بشارت ملکوت الهی
 بخلق برسانید شب و روز آرام نگیرید و دقیقه‌ی نیار مید بکال
 همت این بشارت را بگوش عالمیان برسانید و در محبت الهی و

تعلق بعبد البهاء هر بلا و مصیبتی را قبول نمائید تحمل شمامت
 اعدا کنید و صبر بر ملامت اهل جفا پیروی عبد البهاء نمائید
 و در هر دمی آرزوی جانفشانی در سبیل جمال الهی کنید ^{شمس} چون
 بدرخشید و چون دریا بجوش و خروش آئید و مانند سحاب
 حیات بکوه و صحرا بنشینید و بمثابه نسیم بهاری اشجار هیاکل
 انسانی را شکفتگی و تازگی و طراوت و لطافت بخشید جمیع
 یاران را بجان و دل مشتاقم و علیکم الصیة و الثناء ع ع

هُوَ اللهُ

ای یاران روحانی من جناب داود و دود بمقام محمود
 وارد سربرآستان نهاد و از تربت پاک رایحه مشک و عنبر
 و عود استشمام نمود زبان بستایش گشود و مانند حضرت
 داود باهنک رود و عود یاران را بستود گوید جناب هاشم
 هشتم ثرید نماید و بضيافت دوستان خانه و کاشانه بیاراید
 و جناب شعبان بنفس رحمان بیاساید و جناب اسحق ^{حق} احقاً
 حقوق فرماید و جناب حق نظر بمنظر اکبر نظر نماید و جناب
 آقا فرج الله لا اسئلكم علیه خر جاً و خراج ربك خیر گوید

باری هر يك را بعنوانی بستايد و تعريف و توصيف بنمايد من
از محبت او مسرت يافتم و از وفای او صفا جستم و بنگاشتن
پرداختم ای ياران چه خوش است که نام های مبارك اقوام
مختلفه در يك نامه مندرج گردد زیرا اختلاف برانداختند
و اشتلاف جستند از بيگانگی به يگانگی پرداختند اغيار يار
شد بيگانه آشنا گشت و دور نزديك شد آسيا و امريك و
ترك و تاجيك و اروپ و افريك دست در آغوش يكديگر نمود
و هذا من فضل ربكم الرحمن الرحيم اين زندانی را آرزو چنين
که در میان ياران دو عنوان نماند كليمی و فرقانی گفته نشود
عنوان واحد بهائی ماند زیرا كل امواج يك بچرند و گلهای
يك چمن اشجار ر شيقه يك حديقه اند و رهبران و سا^{لكان}
يك طريقه چه خوش بودی اگر شرق و غرب بيك نام و عنوان
مشهور و معروف گردیدی تا وحدت عالم انسانی مانند آفتاب
بر باختر و خاور بدرخشد و عليكم البهاء الالهي ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ياران شرق و غرب از اعظم اساس دين الله و معانی كلمه الله

وتکلیف احباء الله تعاون و تعاضد است زیرا عالم انسانی بلکه
 سائر کائنات نامتناهی بتعاون و تعاضد قائم و اگر تعاون و تعا^{ضد}
 متبادله در بین کائنات نماند وجود بکلی متلاشی گردد و چون
 بنظر دقیق در ارتباط و تسلسل کائنات امعان نماید ملاحظه
 میکنید که وجود هر کاشی از کائنات مستفیض و مستمد از جمیع
 موجودات نامتناهی است و این استمداد یا را تا محقق و یا
 بالواسطه مقرر و اگر در این استمداد و مدد طرفه العین فتور
 حاصل شود البته آن شیئی موجود معدوم و متلاشی گردد
 چه که جمیع کائنات مرتبط بیکدیگرند و مستمد از یکدیگر
 اعظم اساس حیات موجودات این تعاون و تعاضد است
 عالم وجود را هیکل انسان تصور نماید جمیع اعضا و اجزای
 هیکل انسانی معاونت یکدیگر نمایند لهذا حیات باقیست
 و چون وقتی در این انظام خللی حاصل شود حیات مبدل^ت بمجا^ت
 گردد و اجزا متلاشی شود پس بهمچنین مابین اجزاء کائنا^ت
 از جهت مدد و استمداد نیز ارتباط عجیبی محقق که مدد^ت
 بقای عالم و دوام این کائنات نامتناهی است و چون نظر
 در کائنات ذیروح و موجودات ذی نموی یعنی نباتات دقت

نمائید ملاحظه کنید که حیوان و انسان بواسطه استنشاق هوا
 از کائنات نباتیه ماده حیاتیه اکتساب نمایند و آن عنصر ^{است} ناز
 که بمولد الحموضه تعبیر میشود و همچنین کائنات نباتیه از
 کائنات ذیروح ماده حیات نباتیه عنصر مائی که بمولد الماء
 تعبیر میشود اکتساب می نمایند مختصر این است که کائنات
 حساسه اکتساب حیات از کائنات نامیه نمایند و کائنات
 نامیه اکتساب حیات از کائنات حساسه کنند و این تعاون
 و تعاضد مستدیم و مستمر است پس اساس حیات و وجود
 تعاون و تعاضد است و سبب انعدام واضح محل انقطاع
 این امداد و استمداد و هر چه رتبه بالا تر آید این امر عظیم
 یعنی تعاون و تعاضد شدید تر گردد لهذا در عالم انسانی
 تعاون و تعاضد اتم و اکملتر از سایر عوالم است بقسمی که
 بکل زندگانی انسانی مربوط باین امر عظیم است علی الخصوص
 بین احتبای الهی باید این اساس قویم در نهایت متانت باشد
 بقسمی که هر یک در جمیع مراتب مدد بد دیگری رساند چه
 در مراتب حقائق و معانی و چه در مراتب جسمانی علی الخصوص
 در تأسیسات عمومی که نتایجش راجع بکل افراد است

وبالأخص در مشرق الاذکار که اعظم اساس الهی است
 پس باید احتیای الهی بنهایت همت و خلوص نیت و جانفشانی
 معاونت در این تأسیس ربانی فرمایند حال در اقلیم امریک
 احتیای الهی مصمم بر تأسیس مشرق الاذکار گشتند و در بهترین
 نقطه فی زمینی مهیا نمودند و مشغول بجمع اعانه هستند هر چند
 آنان این مشرق الاذکار را در نهایت متانت و رصانت تمام
 خواهند نمود ولی محض ارتباط شرق و غرب و ازدیاد
 انعطافات حبه و تحکیم بنیاد اتحاد و اتفاق باید جمیع احتیای
 شرق بقدر امکان معاونت نمایند ولو بمقدار جزئی مبلغی
 باشد لایکلف الله نفسا الاوسعها و این اعانه باید از جمیع شهرها
 و از جمیع احتیای الهی گردد و اعانات را باین ارض مقدس
 ارسال دارند تا از اینجا بوساطت امینی ارسال گردد
 باری ای احتیای الهی یقین نمائید که در مقابل این اعانت
 اضعاف مضاعف خیر و برکت در زراعت و صنعت و تجارت
 حاصل گردد من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها شبهه
 نیست که حتی قدیر اهل اتفاق را تایید شدید فرماید رب
 رب نور وجوه احتیایک المخلصین و ایدم بملائکة نصرک

المبين وثبتهم على صراطك المستقيم وافتح عليهم ابواب
البركة بفضلك القديم لأنهم ينفقون ما حولتهم في سبيلك
ويحافظون على دينك ويطمثون بذكرك ويبذلون دواحمهم
في محبتك ولا يبخلون باموالهم حبًا بجمالك وطلبًا للرضائلك
رب قدر لهم جزاء موفورًا ونصيبًا مفروضًا واجزًا محتومًا
انك انت الموفق المؤيد الباذل المعطي الكريم ع ع

هُوَ اللهُ

ای یاران عبد البهاء جناب آقا میرزا عبد الحسین نامہ نگار
و ذکر آن یاران روحانی نموده کہ الحمد لله منجذب نفعائند
و منادی حق در آن صفحات سرج موقده اند و مشعل بنار
الموصدہ کتاب تکوین را آیات توحیدند و لوح محفوظ^ن
ورق منشور اکوان را کلمات تقدیس و حروف تہلیل و
تکبیر بحق ناطقند و بر عهد ثابت و بخدمت قائم و بہدایت
خلق مشغول و بنفحات قدس مألوف و بذکر الہی مأنوس
با یار و اغیار مہربانند و با آشنا و بیگانہ دوست از دل و جان
این است شیم بہائیان این است صفت روحانیان و این است

کنز بی پایان و اینست روح الهی در جسد امکان الحمد لله
 این دور دور حبت است و ولاء و کورالفت است و وفا قون
 انوار است و یوم ظهور اسرار روز مجلی طور است و دور کائس
 مزاجها کافور طلوع شمس حقیقت است و عصر نور احدیت
 دشمنان دوستند و بیگانگان آشنا اغیار یارند و اعدا در شما
 احباء مقصد این است که احتبای الهی باید بد خواه را خیر خوا
 دانند و اهل شقاق را اهل وفاق شمرند بعید را قریب ^{بینند}
 و دور را نزدیک شمرند یعنی بد دشمن نوعی رفتار کنند که سزا ^{وار}
 دوستان است بیجا کار چنان معامله نمایند که لایق یار
 خوش رفتار نظر بد نوب و قصور و عداوت و ظلم و ستم اعدا نکنند
 بلکه باین نظر نظر نمایند که جمال مبارک بشر را عباد جلیل ^{کبر}
 فرموده و خلق را مسبوق بر رحمت بیان نموده و کل را بحبت
 و الفت و یگانگی و فرزانی و وفا و مهربانی بعموم نوع انسانی
 امر فرموده و بقیدی مقید ندانسته پس باید نظر را پاک نمود
 و بحدود و شئون خلق نظر نداشت خلق را خواه مطیع و خواه
 حاصی عباد حق شمرد و بشر را خواه ناس و خواه نسناس مخلوق
 حق دانست و باین نظر باکل رفتار و معامله نمود ای یار از الهی

بکمال نشاط و انبساط عالم انسانی را خدمت نمائید و بنوع بشرحبت
 نمائید نظر بجدودی نکنید و ممنوع بقیودی نشوید زیرا حد
 و قیود در ظهور کمالات انسانی حجاب ظلمانی گردد و آزادی
 سبب ظهور موهبت الهی شود آنی سکون نیابید و دقیقه
 قرار مجوئید و دمی نیاسائید مانند دریا پر جوش گردید و بمثابه
 نهنک بحر بقا بخروش آئید صمت و سکون و قرار و سکوت
 شان اموات است نه احياء و از خصائص جمادات است نه طیور
 گلشن ملاء اعلی عنقریب این بساط حیات منظومی شود
 و این لذائذ و نعمات منتهی گردد از برای نفوس یاس حاصل
 شود و هر مقصد و آرزویی باطل گردد پس تا جان در جسد
 است باید حرکتی نمود و همتی کرد و بنیانی بنیاد نهاد که قرون
 و اعصار فتور بارکان نرساند و احقاب و ادها را سبب انهدا
 نشود ابدی باشد و سرمدی تا سلطنت جان و وجدان در دو
 جهان ثابت و برقرار گردد این است وصیت عبدالبهاء
 و این است نصیحت این مرغ پر شکسته و بال ع ع

هُوَ اللهُ

ای یار از عبدالبهاء در بین افواج امواج در محیط اعظم

در وقت طوفان نامه یاران خواندم چون موج محبت لبه
 و فی الله اوج گرفت بتحریر جواب پرداخت تا بدانند که نامه شما
 چه تأثیری نمود ملتی بود که در امریک در محافل و کنائس دور
 و نزدیک آهنگ خوشی بلند بود یکی نعره یا بهاء الاهی میزد
 یکی فریاد یا علی الاعلی بلند می نمود در هر شهر و لوله و غلغله
 و در ارکان عالم امکان اهتزاز و زلزله بود ایامی چنین در
 سبیل نور مبین بگذشت بیگانه و آشنا حیران بودند که این
 چه طوفانی است شبههئی نیست که پایان این طوفان طراوت
 و لطافت بوستان و گلستان است البته گریه ابر بهاری خنده
 چمن گردد و باران و بوران در نهایت سبزی و خرمی کوه و
 بیابان حال الحمد لله در شدت طوفان کوه و بیابان امریکا
 پر گل و ریحان گردید البته نجات معطره از این کشور بساثر
 اقالیم منتشر گردد یاران ایران فی الحقیقه هر بلائی تحمل نمودند
 مردم جام پر زهری چشیدند و ساغر فدا در نهایت سرور
 نوشیدند گهی در زیر زنجیر بودند و گهی در تهدید شمشیر
 مؤمن ممتحنند و ثابت و مؤتمند هر یکی سراجی است و
 هر نفسی نفیس در نهایت ابتهاج در این ایام در کشور باختر

ب
 اختر خاور تا ییدی جدید فرمود یاران معدودی بقوه اغذا
 ب
 دوستان ایران دیده شد امید چنان که آن جانفشانی و اغذا
 وجدانی و شعله دل و جانی در اقلیم غرب نیز جلوه نماید تا خا
 و باختر هردو هم آغوش گردند و پرجوش و خروش شوند
 و نورانیت الهی آفاق را روشن و منور نماید جمیع دوستان را
 فردا فردا دست در آغوش نموده از قبل من مصافحه بفرماید
 و علیکم البهَاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ش
 ای یاران عزیز عبد البهَاء نامه ئی بشیر از مرقوم گردید سواد
 در جوف است ملاحظه نمائید و انتشار دهید از بدایت
 انقلاب طهران بجمیع اطراف علی الخصوص ارض طاعلان
 شد که حزب الله را در امور سیاسی مدخلی نه و از حکومان
 عالم شکر و شکوه ئی نیست از جمیع احزاب در کناریم و باچشم
 اشکبار از برای کل امم و ملل فضل و موهبت پروردگار طلبیم
 نه با مشروطه طلبان همدمیم و همراه و نه با استقلالیان
 همقدمیم و هم آواز بیطرفیم و بیغرض و خیرخواه بیزد و بیعوض

بنفعات قدس مشغولیم و با بجزایات روح انس مآلوف از جهات
 و جهانیان بیخبریم و سرمست جام سرشار کوثر مآمور با طاعت
 حکومتیم و بیزار از هنرنزاع و خصومت باید یاران سب الفت
 عالم انسانی گردند و مروج اتحاد و یگانگی اقوام و ملل بنفس
 رحمانی شوند الحمد لله یاران کناره گرفتند و بحر بی از احزاب
 تقرب بختند در حق کل دعا نمودند و بقدر امکان در خیر
 خواهی جمیع فرق کوشیدند تا آنکه آنچه از فم میثاق صادر
 در عالم وجود آشکار و ظاهر گردید و جمیع دانستند که این قلم
 مؤید است و این قلب مؤانس الطاف اسم اعظم ولی از قرار
 معلوم بعضی بدخواهان مشئوم خواسته اند که بیطرفی یاران^{نرا}
 مشتبه نمایند و در السن و افواه انداخته اند که بهائیان حزب
 استبدادند و دشمن مشروطه طلبان قلع و قمع مجلسیان
 خواهند و زجر و دفع حریت طلبان جویند سبحان الله
 با وجود آنکه میرزا فضل الله نوری و سید علی برسر منابر فریاد
 میکردند و تحریراً انتشار میدادند منشورشان مطبوع و موجود
 و مضمون آنکه مجلس را بهائیان ترتیب دادند و مقصودشان^ن
 حریت ادیانست تا کتب و الواح جمال مبارک و زبر و صحف

حضرت اعلی و مکاتیب عبد البهار ابکمال آزادی طبع نموده
انتشار دهند و ترویج امر بهائی کنند با وجود این اعلان
صریح باز کار مشتبه شده و اراجیف در افواه افتاده حیف
صد حیف که تا بحال عموم ندانسته اند که بهائیان راهت
بلند است و مقاصد ارجمند این گونه منازعات را سزاوار
نفوس عادی دانند اندیشه های عالم بشری شمرند باری
ما را با احزاب نه الفتی و نه کلفتی زیرا در نظریاران الهی ^{زعم} منا
کشوری از سیاسی و مذهبی از اهمیت بکلی عاری مست
دیدارند و آشفته و فریفته آن زلف مشکبار هر زکری دون
اوصاف آن خفی الا لطاف را ملعبه صبیان شمریم و او هام
و افکار کودکان دانیم دیگر چگونه خویش را باین منازعات
جزئیة و مباینات فطریة آلوده نمائیم باری یاران باید کل را
تفہیم کنند که ما خیر خواه عمومیم و بیخبر از افکار موهوم
تا توانیم اساس الفت بنهیم و بین الادیان و الامم دفع کلفت
کنیم صلح عمومی طلبیم و راستی و دوستی و آشتی
بین شعوب و قبائل خواهیم این است مسلك بهائیان
این است طریق روحانیان و آنچه از قلم میثاق صادر موهون

بعدل و انصاف است و مشروط بعنایت الطاف اگر نصوص الهیه
 مجری گردد ثابت و برقرار است و الا یفعل الله ما یحب و یشاء
 نفوس هر چند پر خاش جویند و جسور و بیباکند ولی باید فکر
 راحتی نمود و اسباب سهولتی فراهم آورد چشم از قصور پوشید
 و گناه نادانان بخشید و اسباب امنیت عمومی فراهم آورد
 و راحت و آسایش کل را خواست این است طریق فلاح این است
 سبیل نجات ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم
 باری شما بیطرفی خویش را بیان کنید و خیر خواهی عمومی را
 واضح و عیان نمائید و بنشر نفعات الله پردازید و وقت
 آن آمد که بکمال همت بجایثها را بنهایت مهربانی بظلال بانی
 کشید و همچنین هر نفس چون نفس دیگری تبلیغ نماید مستور
 دارد و ابدًا قطعاً افشانکند علی الخصوص بزرگان را باید بسیا
 محافظه نمود و متحیزان و متمیزان را بنهایت باید مکوم داشت
 الآن بسیاری از نفوس مهمه آرزوی دخول در ظل حق دارند
 ولی از افشا و شهرت میترسند اگر بدانند مکوم و محفوظ
 میمانند متابعاً اقبال کنند این مسئله را بسیار مهم شمرد
 و با اولیاء امور و حضرت شهریار نهایت صداقت و خیرخواهی

مجربى داريد و اطاعت و حسن نيت منظور داريد ولى
 در امور سياسى قطعيا مداخله ننمائيد و عليكم البهاء الالهى
 ع ع

هُوَ اللَّهُ

اى ياران مهربان من عبد البهاء از حسرت شما غریق دریای
 احزان و آلام و اسیر زنجیر غم و الم بى پایان با چشمی گریان و قلبی
 سوزان بدرگاه حضرت یزدان مناجات نمائیم تا از جمله زائرین
 محسوب شوید و در درگاه احدیت مقبول گردید و در این
 ممنوعی حکمتی است عنقریب آشکار گردد ولى بحق الیقین
 بدانید که این حرمان در آستان نور مبین اعظم از وصول
 بمقام عظیم است زیرا نفس حسرت جوهر زیارت است
 و احتراق از آتش اشواق ماء زلال وصال من شب و روز
 بیاد شما هستم آنی فراغت ندارم و از فضل بی منتهی امید چنان
 که مانند ویس قرآن در عدن باشید و نفس رحمان از جانب
 شما بمشام این ممتحن رسد این بعد عین قرب است و
 این فصل حقیقت وصل اتم امور در این یوم سرور و وجود
 در بلا یای موفور است این است که باید بتمام قوت بر اعلاء

کلمه رب غفور پر داخت و در جهان حشر و نشور انداخت
 و در موارد بلا صبور بود و در محبت الله قوی و غیور باید
 اغیار را فراموش کرد و بوفای خدمت یار مهربان پرداخت
 تا آهنگ ملاء اعلیٰ بکوش آید و مانند دریا پر جوش و خروش
 شوید تا جمال ابدی جلوه نماید و موهبت سرمدیه حاصل
 شود ای یاران عزیز من در حالتی که خطر از جمیع جهات
 عبد البهار را احاطه نموده بیاد شما مشغول و بذکر شما مالوف
 و از درگاه احدیت عون و عنایت طلبید پس شکر کنید خدا
 که مؤید بچنین الطافید و موفق بچنین اقتراف یاران
 رحمانی را جمیعاً تحیت ابدع الهی ابلاغ دارید و بالطف حضرت
 بدیع الاوصاف نوید دهید و در موارد بلا نوازش کنید
 الهی الهی تری عبادک المخلصین لک الدین و ارقائك المقربین
 المنجذبین الی النور المبین قد طووا السهول والتجود والوفا
 وقطعوا النهار والوعور والجبال خائضین فی عباب البحار
 لیصلوا الی بقعة الانوار مطلع الآثار مرکز الاسرار مطاف
 الابرار و مقبل الاحرار مشتعلین بنار محبتک خائفین
 القلوب حباً بجمال احدیتک الی ان قرب الوفود فی الورد

قد اکتبت النفوس ما حال بينهم وبين الوصول فمنعوا عن
 الحضور وحرموا مشاهدة مشاهد الظهور فبكت عليهم السماء
 بالدموع وقامت قیامة الآماق وسالت عنها السيول ^{تفتت} فأر
 الترفرات من القلوب وتفرغرت النفوس بحسرة من الصد ^{ور}
 ترائى بالهی محترق الاحشاء وفائض العين بالبكاء ناثرا من
 حرمانهم عن مشاهدة هذه البقعة التوراء رب قدر لهم
 الفوز والفلاح وايدهم باعظم النجاح ووقفهم بعون من
 الملاء الأعلى وانشر بهم نفحات القدس في كل الانحاء
 واستقمهم على اموك الذى يتزلزل به الجبال الراسيات
 ولا تقاومه قدرة الممكنات ولا يقابله كل الموجودات رب
 اجعل لهؤلاء مقاعد الصدق في ملكوتك الالهی واظفر
 بهم على النفس والهوى ووقفهم على اعلاء كلمتك بين
 الوردی واجعل لهم لسان صدق الى ابد الآباد انك انت
 الکریم العزیز الوهاب وانك انت الرحمن الرحیم ع ع

هُوَ كَلْدٌ

ای یاران مهربان نامہنی محرومانہ از شاگردان مدرسه

تربیت رسید هر چند مضمون مبالغه است ولی مصلحت
 چنان دیدم که در این خصوص مشورتی ننمائید و قرار ^{بدهد} بد
 اگر چنانچه مدرسه ناقص است البته صد البته اكمال ننمائید
 زیرا اگر از این مدرسه بمدارس دیگر روند عاقبت در خلق
 و خوی آنان فتوری حاصل شود من جمله چند تلمیذ از مد ^{سه}
 تربیت بمدارس پاریس فرستادند امیدوارم که در پناه حفظ
 و حمایت جمال مبارک باشند ولی تلامذه سائره ایرانی
 در مالک فرنگ جز پریشانی فکر و هوی و هوس چیز دیگر
 استفاده ننمایند دل بدرس ندهند همواره مشغول
 بتلفیق مالا یعنی گردند سئوالاتی از علوم و فنون مادیه شد
 ملاحظه گردید که در علوم عادیه مادیه جاهل و ناقصند تا
 چه رسد بعلوم عالیه ولی در کمال غرور از مسائل سیاسیه
 واجتماعیه و هتک نوامیس انسانیه و خرق شرایع الهیه
 دم زنند ای کاش از عالم سیاسیه و روابط هیئت اجتماعیه
 خبری داشتند بسیار خودخواه و خود پسند ولی بکلی از ^{نظ} انضای
 عالم انسانی حتی فنون موجوده در مدارس بیخبر نهایت ^{انسان}
 این که گویند ما در مدارس عالیه پاریس تحصیل نمودیم

پس باید نفس مدرسه تربیت را مکمل نمود تا احتیاج بمدار
خارجه نماند و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یار قدیم و همدم و ندیم عبد البهاء نامه رسید در
این روزها محتم حرکت امریکا هستم زیرا از جماع یار و ^{غیا}
و انجمنهای علمی و سیاسی و عمومی امریکا دعوت نامه ها
متابعا میرسد هر چند بجهت ناتوان و قوا تحمل سفر
دریا ابد اندارد و احتمال خطر دارد علی الخصوص محیط
باسفیک و آنلاننتیک ولی امید بتائیدات جمال مبارک است
که پشه قاصد را نسرط اثر نماید و مور ضعیف را شعبان مبین
کند متوکلا علیه و معتمدا علی فضله و احسانه باد بان
کشتی بگشائیم و در موسم طوفان سفینه برانیم تا ببینیم چه
مقدر شده مقصود این است که فکر مشغول است ابدا
فرصت ترتیب و تمشیت امور نیست لهذا باید محفل
روحانی بفرقه می باشد امور را در مجاری موافق جاری نماید
و مراچندی مهلت شایان و رایگان دهد تا این سفر بخطر را

بدون تشویش افکار بختگی رسانم و مشغول آن سامان گردم
 زیرا الحمد لله ایران منبت شجره مبارکه است و مطلع نیر اعظم و آبا
 قدما هستند و در ظل تربیت جمال مبارک تربیت شده اند
 و ممتازند و جانفشانند و هر یک را نهایت آرزو میدان فدا
 این نفوس تمکن نام حاصل نموده اند و استقامت شدید
 دارند اما جهان غرب بدایت تأسیس است باید نهایت کوشش
 نمود تا ترویج گردد و تأسیس شود و نفوس مبارک ثابت نابتی
 مانند احتبای ایران مبعوث شوند آن وقت کار آسان گردد
 عبد البهاء جمیع اوقاش را بیاد یاران شرق گذراند زیرا ^{بقون} السابقون
 اولئک هم المقربون مقرر است باری از احتبا
 الهمی علی الخصوص ایادی امرالله رجای عبد البهاء این است
 که بملکوت جمال مبارک شب و روز عجز و زاری نمایند
 و عبد البهارا در این سفر عون و صون و حمایت طلبند
 که شاید پشه آسا حرکتی نماید و نظیر ذره در شعاع آفتاب
 نمودار گردد یعنی بعبودیت و خدمتی موفق شود تا بحال
 محروم بلکه در آینه بهره و نصیبی گیرد و علیک البهاء الاهی

هُوَ اللَّهُ

امی یار مهربان نامه شمار رسید و چون رجوع از آن اقلیم
 صحیح گردید و باین قطر قریب وصول شد فرصتی دست داد
 لهذا عبد البهاء فوراً بجواب نامه پرداخت زیرا در اروپا مجال
 نفس کشیدن نبود تا چه رسد بنگاشتن در حین سفر از احبباً
 اعتذار نمودم که مرا چند ماهی مهلت دهند و از جواب نامه
 معذور دارند حال الحمد لله در ظل عنایت جمال الهی
 روحی لعبتة تربتہ الفداء عودت نمودم و بجان و دل میگویم
 که نامه های یاران عزیز را بقدر قوه جوابی سریع دهم شما
 از قبل من از جمیع عذر نخواهید جواب سئوال اول:
 ارواح چون از عالم اشباح نجات یابند تحقیقی دیگر دارند
 حقیقتی ملکوتیه گردند و مقدس و منزّه از عوارض ناسوتیه
 اما این کرات نامتناهیہ جمیع از عالم عناصرند و کائناتش اسیر
 ترکیب و تحلیل و جهان ملکوت منزّه از ترکیب و تحلیل ولی
 واضح است که هر ظرفی را مظهری و هر مکانی را مکنی هر
 گلستانی را کلی و هر بوستانی را سرو و بلبل البتہ این مکنونات
 عظیمه خالی و فارغ نیست و عبث و بیهوده آفرینش نیافته

حتی صریح قرآن است ولی مفسرین بی وجدان با وجود
 صریح عبارت بحقیقت پی نبردند چنانچه میفرماید **وَمِنْ آيَاتِهِ**
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ میفرماید از
 آیات باهرات الهیه این آسمان وزمین است و کائنات حتی
 متحرکی که در این آسمان وزمین خلق شده اند **ملاحظه نما**
 که صریح میفرماید که در آسمان کائناتی ذی روح هست
 دابّه در لغت ذی روح متحرک بالاراده است فرصت بیش
 از این نیست از الطاف بی پایان حضرت رحمن امیدم چنان
 که جانی تازه یابی و فتوحی بی اندازه جوئی **وَعَلَيْكَ الْبِهَاءُ**

ع ع

هُوَ اللهُ

ای یار مهربان صبح است و در کنار گلستان باجناب عزیزالله
 خان همدم و هم نشینم و بیاد و ذکر تو کام جان شکرین در
 چنین وقتی و چنین حالتی یاد تو نمودن از اعظم مواهب الهیه است
 زیرا تضرع و ابتهال بدرگاه ذوالجلال مینمایم که حضرت احد
 بیت
 جمیع آن خاندان بلکه دودمان را مظاهر الطاف رحمن نماید

و در ظلّ شجره تقدیس مسکن و مأوی بخشد بتأییدات ملکوت
 الهی و جنود ملاء اعلیٰ موفق و منصور فرماید ای یار مهربان این
 عصر عصر جمال قدم است و این قرن قرن اسم اعظم شکر کن
 خدا را که در چنین زمانی و چنان مکانی ارض اقدس موهبت ^{تهدا}
 موفق شدی و الحمد لله چنین سلیل جلیلی داری که الآن در
 مقابل عبد البهائم نشسته و بتحریر این نامه پرداخته و عنقریب
 نتایج حسنه و آثار مستحسنة این موهبت را مشاهده خواهی نمود
 پس تا توانی بشکرانه الطاف ربانی بروش و سلوکی بین نوع انسانی
 قیام نما که سبب تربیت نفوس گردد و علت انتباه قلوب شود
 و کشف غطا گردد و مشاهده آیات کبری شود و عليك التحيّة
 والثناء ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یار مهربان نامه های متعدد از شما رسید و از شدت انقلاب
 بقعه مبارکه فرصت جواب نگردید فوراً مکاتیب در محل محفوظی
 مستور شد حال با وجود انقلاب مختصری تحریر میگرد
 تا بدانی که می بی یاد تو نمائیم و نفسی بی ذکر تو بر نیارم دائمی ^{گاه}

احدیت عجز و نیاز آرم و طلب تأیید و توفیق نمایم از قرار معلوم
 بیخردان یا در آنرا ملامت کنند و شماتت نمایند که حامی استبدادند
 و فدائی استقلال سبحان الله هنوز این بیخردان متنبه نشد^{ند}
 که بهائیان با مورسیاستیه تعلق ندارند نه مربوط به حکم مشروطیتند نه
 در آمال استقلال و در حق کل طوائف و آراء مختلفه دعا نمایند
 و خیر خواهند با حزبی حزبی ندارند و با قومی لومی نخواهند
 مقصدشان صلح اهل عالم است نه جنگ و محبت بین
 جمع است نه کلفت تا مور با طاعت حکومتند و خیر خواهی
 جمیع ملوک و مملوک کسی را که چنین مقصد جلیل در دل
 خود را باین امور جزئیته نیا لاید کسی که صلح عمومی جوید
 و خدمت بعالم انسانی کند در جدال و نزاع اقلیم مداخله
 ننماید و آنکه در احیاء کشوری کوشد در شئون مزرعه^ن بی باقی
 در و ستانستیزد چون کشور آباد گردد هر مزرعه نیز احیا شود
 و هر مطموری معمور گردد حال ما را مقصد جلیلی در پیش
 و مراد عظیمی در دل و آن اینکه آفاق بنور وفاق روشن شود
 و شرق و غرب مانند دود لبر دست در آغوش یکدیگر نمایند
 با وجود این مقصد چگونه مداخله در نزاع و جدال میان^ب دو حز

اصغر نمائیم خیر خواه هر دو طرفیم و هر دو را با لفت رهبر
تا انشاء الله دولت و ملت مانند شیر و شکر با یکدیگر آمیخته
گردند و تا چنین نشود فلاح و نجات رخ نگشاید بلکه جمیع زحمات
هدر رود و عليك البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

خداوند عالمیان عالم انسانی را جنت عدن خلق فرموده اگر
صلح و سلام و محبت و وفا چنانکه باید و شاید باید جنت اندر
جنت گردد و جمیع نعمای الهی فراوان و سرور و طرب بی پای^{ان}
شود و فضائل عالم انسانی آشکار و عیان و پرتوشمس حقیقت
از هر سو نمایان گردد ملاحظه کنید که حضرت آدم و سایرین
در جنت بودند بمجرد آنکه در جنت عدن در میان حضرت
آدم و شیطان نزاعی حاصل گشت جمیع از جنت خارج شدند
تا آنکه نوع انسان عبرت گیرد و آگاه شود که نزاع و جدال
سبب حرمان است حتی با شیطان لهذا در این عصر نورانی^{نی}
بموجب تعالیم الهی حتی با شیطان نزاع و جدال جایز نه
سبحان الله با ظهور این برهان چگونه انسان غافل است

بازی بینی عالم انسان از کران تا بکران جنگ و نزاع است
 جنگ است بین ادیان جنگ است بین اقوام جنگ است
 بین اوطان جنگ است بین سروران چه خوش بود اگر این
 ابرهای سیاه از افق عالم متلاشی میشد و نور حقیقت میدرخشید
 غبار حرب و قتال میشست و نسیم عنایت از مهت صلح و سلام
 میوزید جهان جهان دیگر میشد و روی زمین استفاضه
 از نور مبین میکرد اگر امید هست از الطاف رب مجید است
 که عون و عنایت برسد و جنگ و ستیز و تلخی تیغ خونریز
 مبدل بشهد دوستی و آشتی و راستی و درستی گردد کامها
 شهد انگیز گردد و مشامها مشکبیز شود و این سنه میلاد را
 میعاد صلح جدید فرماید و این انجمن محترم را بر صلحی
 عادلانه و عهد و پیمانی منصفانه موفق و مؤید فرماید تا الی
 الابد مبارک باشد عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

رب ورجائی و مقدری و مصوری و ملازمی و معاذی ان عبدك
 عزیز قد تدل الی جبروت الجلال و تبث الی ملكوت الجمال

متمنيا الحصول على الآمال والوصول الى ساحة الفضل والجلود
والاحسان رب قدر له الوفود على الرحاب الشاسع الحدود و
الورود على الورد المورود والتمتع بالرفد المرفود والتوسل الى الوعد
الموعود رب اجعله عزيزاً في مصر العرفان وذهباً ابريزاً في كنز
الايقان وايداه بجنود ملكوت قدسك في السر والاعلان وانصره
بجيوش ملائكتك في حيز الاكوان انك انت المقتدر العزيز الرحمن
وانك انت الملك الحي القيوم المستعان ع ع

هُوَ اللهُ

رب وتوئيد كل جمع انعقد لاعلاء كلمة رحمانيتك وموفق كل
عصبة اتفقت على خدمة عتبة فردانيتك اسئلك بجمالك
المستتر في عوالم غيبك الابهى ان تشمل هؤلاء لحظات عين
رحمانيتك وتوئيدهم بشديد القوى وتشدد ازدهم بقوتك ^{فئة} للتنا
الجارية في كل الاشياء انك انت سميع الدعاء وانك لعل كل
شيء قد ير اليوم محفل شوررا اهميت عظيمة ولزوميت قويه
بوده وبرجميع اطاعت فرض وواجب على الخصوص كه اركان
ايادي امرهستند ولي بايد بنوعى مذاكره ومشاوره كرد كه اسباباً

واختلافی فراهم نیاید و آن این است ^{حین} عقد مجلس هریک
 بکمال حریت رأی خویش را بیان و کشف برهان نماید اگر ^{دیگر}
 مقاومت میکند ابداً او مکدر نشود زیرا تا بحث در مسائل نگردد
 رأی موافق معلوم نشود و بارقه حقیقت شعاع ساطع از تضاد
 افکار است در نهایت مذاکره اگر اتفاق آراء حاصل گردد
 نعم المراد و اگر معاذ الله اختلاف حاصل شود با کثرت
 آراء قرار دهند و چون قراری از قرارهای شور را ^{بعضی} احتیاجاً
 استنکاف نمایند اجزاء با کسی معاتبه و مجادله نمایند ^{نگو}
 کنند و باین عبد مرقوم دارند و دیگر آنکه مذاکره در محفل
 شور را کسی نباید نقل کند و در بدایت اجتماع باید طلب
 توفیق خاص بجهت اعلی حضرت شهر یاری نمایند و التماس
 تأیید تام بجهت حضرت صدارت پناهی کنند و ابداً در مجلس
 شور از امور سیاسیہ دم نزنند بلکه جمیع مذاکرات در ^{محافل}
 کلیه و جزئیہ اصلاح احوال و تحسین اخلاق و تربیت ^{اطفال}
 و محافظه عموم از جمیع جهات باشد و اگر چنانچه نفسی نخواهد
 کلمه از تصرفات حکومت و اعتراضی بر اولیاء امور نماید ^{دیگر}
 موافقت نمایند زیرا امر الله را قطعاً تعلق با امور سیاسیہ نبوده

و نیست امور سیاسیہ راجع با ولیای امور است چه تعلق
بنفوسی دارد که باید در تنظیم حال و اخلاق و تشویق بر کمالات
کوشند باری هیچ نفسی نباید که از تکلیف خود خارج شود
ع ۴

هُوَ اللَّهُ

سبحانك اللهم يا الهی اننی اضع وجهی علی الثری و اعقر
جبینی بتراب الذل و الانكسار الی ملكوتك الاعلی واضح
ضحیح الخائضین فی غما و البلاء و اصرخ صریخ الهائین
فی بیدآء المحو و الفناء و ادعوك بكل تبطل او تذلل و تضرع
و استغاثة کبری و اقول رب رب ان عبادك المخلصین فی
مدینة طالقان المنجذبین الیک بالروح و الریحان المشتعلین
بنار محبتك فی کل اوان الناطقین بشنائك بین ملاء الأدیان
الدالین علیك بالحجة و البرهان المناذین باسمك فی بحبوة
الاکوان قد هاج فیهم نسائم الوفاء و ماج فی افئدتهم طماطم
الولاء فانبعث من قلوبهم انجذابات الی ملكوتك الابهی
یدعون الی الهدی و یرشدون الی المنهج البیضاء و یهدون
الی الطریقة السمحة التوراء و یبثون وصایا ک بین الوری

فلا یفترون فی ذکرک لیلاً ونهاراً یواظبون لذكرك عشياً و اشراً
 ویناجونک غدواً و آصالاً یتذللون ببابک ویتوجهون الی ملکوتک
 البدیع فی هذا اليوم العظیم رب اجعل لهم اجنحة بقوة
 التابید حتی یطیروا فی فضاء یعجز عن الصعود الیه کل رجل
 رشید و انبت فی جناحهم اباهر القوة و القدرة و مناكب العزة
 و العرفان و قوادم الموهبة و الاحسان حتی یرفروا فی اوج
 الهدی و یتغردوا با بدع الانعام فی الجنة الماوی رب
 اجع نیران محبتک فی القلوب و اشرح آیات موهبتک فی
 الصدور و اسمح بالفضل الموفور لکل عبد شکور ینادیک
 بقلب خافق فی العشی و البکور انک انت الرحیم بکل مظلوم
 معذور و انک انت القوی العلیم اللطیف العظیم الغیور
 ای یاران الهی جناب مهدی و جناب حبیب الله زاید الوصف
 از احبای طالقان ستایش بی پایان نمودند که آن عاشقان
 جمال رحمان و آن مشتاقان دیدار جانان هیچ صبح نیابند
 و هیچ شامی سر بهالین پرند و پرنیان ننهند شب و روز
 انتشار پر توجهمان افروز طلبند و ظهور بارقه صبح فیروز
 جویند بذکر حق مشغولند و بثنای نیر آفاق مآلوف طالبان^{ند}

برهان قاطعند و بینایان را کوکبی لامع پرتوهدایت کبری
 برافروزند و بنارعبت الله شعله زنند پوده او هام خلق
 بسوزند و آستین بدو جهان بیفشانند گنج روان بدهند و فیض
 حضرت رحمان مبدول دارند عالم امکان بحرکت آرند و ابواب
 موهبت بروجوه خلق بکشایند از این خبر چنان اثر در عروق
 و شریان ظاهر گردید که جسم نیز باهتزاز آمد و بدرگاہ بی نیاز
 عجز و زاری گردید و طلب تأیید و توفیق شد امید چنان است
 که آن نفوس مبارکه چنان آهنگ بدیع برافرازند که شرق
 و غرب باهتزاز آید و علیکم البهاء الالبهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

سبحانک اللهم یا الهی ترانی مکتبا بوجهی علی تراب الذل و
 الانکسار و انذلل الی ملکوتک الاعلی و اتشوق الی مشاهد
 الکبریاء خاضعا لسلطنتک خاشعا لعظمتک متضرعا الی حضرة
 رحمانیتک مبتهلا الی ملکوت فردانیتک مقرا بالخطاء
 متمنیا للعطاء مستکشفا للغطاء منتظرا لفیض سحاب رحمتک
 علی المعاهد و الربی رب قد احاطت قدرتک الاشیاء و ظهرت

سلطنتك وعظمتك وسلطانك ظهور الشمس في كبد السماء
ونفذت كلمتك في حقيقة الاكوان وارتفع ندائك في قطب
الامكان وانتشرت انوارك الساطعة الفجر على مطالع الافا^ق
واشتهرت آثارك البديعة الاشراق فحارت من مشاهدته
البصائر والاحداق فما من ارض الاشاع فيها صيت امرك
الكريم وما من اقليم الا وارتفع فيه علمك المبين فاستفر^ق
ندائك كل الورى واهترمنه المنجدون بنفعاتك الطيبة
الشذا لك الحمد يا الهى على هذه الموهبة الكبرى على
الاصفيا ولك الشكر على هذه الرحمة العظمى على الارقاء
الثقبا بما جعلتهم آيات التوحيد في هذا العصر المجيد
ورايات التقديس في هذا القرن الجديد رب رب ايد
الضعفا بشديد القوى واجرا الازلاء في جوار رحمتك العظمى
واشدد ازور نفوس تهلت وجوههم بانوارك وتهلمت السنهم
بذكرك وثنائك واجعلهم اشجار حديقتك النوراء وازهار
شجرتك الطوبى واوراق سدرتك المنتهى واورد اجنتك
العلياء اذك انت الكريم الرفيع الجناب رحيب الفناء وسبع
الرحاب واذك انت المجير المغيث العزيز العظيم الكريم الوهاب

ای یاران عبدالبهاء این عبد را آرزو چنان که بهر یک از
 یاران نامه مخصوص بنگار د و بوقایم نماید و بیاد یاران
 خامه و بنان بیاراید ولی چه توان نمود که فرصت مفقود
 و مهلتی نیست و نبود مشاغل مانند امواج و غوائل بمشابه
 امطار دمی نیاسایم و آبی مهلت نیابم هر روز اوراق از جمیع
 آفاق آید از ده یک را جواب ممتنع و محال با وجود این اوراق
 مهتمه را چاره جز جواب نه و قضایای لازم را جز ترویج و
 تسهیل و تسطیر علاجی نیست لهذا معذرت خواهم و معاف^ت
 طلبم که نظرا از قصور بپوشند و آنچه ممکن است قناعت نمایند
 ای یاران عبدالبهاء شرق منور است غرب معطر است
 و جهان در جنبش و حرکت و لوله در آفاق افتاده و زلزله
 بادگان عالم رسیده صیت بزرگواری کلمه الله بگوش جهانیان
 رسیده و آوازه امر الله جهانگیر گردیده وقت فرح و شاد^ن
 و هنگام سرور و کامرانی باید بوصایا و نصایح جمال مبارک
 قیام نمود و باعمال و افعالی قیام کرد که سبب نورانیت عالم ^{است}
 و ظهور رحمانیت بین امم جمیع من علی الارض یعنی کل قبائل
 و شعوب هر یک تیشه در دست گرفته و ریشه یکدیگر را قطع

نمایند خونریزند و فتنه انگیز تیز چنگند و بداندیش هلاک
 یکدیگر خواهند و اضمحلال همدگر جویند ولی قدرت
 آسمانی و قوت یزدانی و بید اقتدار الهی خیمه وحدت عالم انسانی
 در قطب امکان بلند نموده و علم صلح اعظم و دوستی و محبت
 و راستی و حق پرستی بلند کرده یاران خادم این خیمه اند و
 دوستان جنود این علم پس باید با خه لائق و سزاوار است بخیزند
 و شور و ولهی انگیزند و بر مشامها مشک معطر بیزند و بمذاقها شهد
 و شکر دریزند آیات هدی گردند و بشارات ملاء اعلی شوند و
 لشکر ملکوت الهی نزاع وجدال را بنیاد براندازند و حرب و
 ضرب را آثار از عالم امکان زائل نمایند شجره بیگانگی از ریشه
 قطع نمایند و در گلشن آفاق نهال یگانگی بنشانند نار بغض و عداوت
 خاموش کنند و دریای الفت و محبت بجوش و خروش آرند
 آئین نفاق از لوح آفاق نسخ نمایند و آیات وفاق ثبت فرمایند
 خار و خس کره و عدوان از مزرعه امکان براندازند و بگل رویان^ح
 اتحاد و اتفاق بیارایند و تربیت نفوس فرمایند و زبان بوصایا
 و تعالیم جمال مبارک بکشایند .

ای یاران وقت هیجان جان و وجدانست و هنگام جولان^ن میدانی

جانفشانی کنید و مهربانی نمائید و به هدایت نفوس انسانی پردازید
 شمعی روشن کنید و گلشنی بیارید ایام بگذرد و زندگانی بی اثر
 و شرم اند تا وقت هست و تیر در شست شکاری بیفکنید و
 صیدی بنمائید این صید رضای الهی و این شکار موهبت
 رحمانی یعنی عمل بموجب تعالیم یزدانی و علیکم البهاء الالهی ع

هُوَ اللَّهُ

شخص محترم اکنفرانس صلح ملل اعظم نتایج این قرن عظیم است
 این قرن نورانی در تاریخ انسان مشیل و نظیر ندارد از جمیع قرون
 ممتاز است بفضائل اختصاص یافته که کوب درخشنده تأییدات
 آسمانی از افق این قرن بر قرون و اعصار بتابد از جمله خارق
 عادات این قرن که فی الحقیقه معجزه است تاسیس وحدت
 عالم انسانیت و تفرعات آن صلح عمومی طوائف و اتحاد ملل
 مختلفه در این نشئه انسانی ایران مرکز اختلاف و نزاع و جدال
 بین ملل بود بدرجه که وصف نتوان نمود ملل خون یکدیگر
 مباح میسر شدند مال یکدیگر را تالان و تاراج میکردند و در
 اذیت یکدیگر ابدافصوور نمینمودند نفرت بین ملل بدرجهئی

بود که یکدیگر را نجس می‌شمردند اگر شخصی از یهود در خانه
 مسلمانی دخول می‌نمود او را روی خاک می‌نشانند زیرا نجس می‌شود
 و اگر از کاسه آب می‌خورد یا کاسه را می‌شکست و یا بکرات و مژگان
 می‌شست مقصود این است که عداوت و بغض در میان
 مذاهب و ملل باین درجه بود شصت سال پیش حضرت
 بهاء الله بقوه آسمانی اعلان وحدت انسانی در ایران نمود
 و بعموم بشر خطاب کرد که ای نوع انسانی همه با یکدیگر
 و برک یکشاخسار و چهل سال پیش در کتاب اقدس امر
 بالفت عمومی فرمود و جمیع دول را بصلح عمومی دعوت
 نمود که حدود و ثغور جمیع دول بواسطه مجلس دولی تعیین
 گردد که هیچ دولتی تجاوز از آن نتواند و اگر نزاعی میان دو
 دولت حاصل شود در مجلس دولی محاکمه شود و مانند
 متنازعه بین افراد فصل شود و حکم گردد و اگر چنانچه یکطرف
 تمرد نماید جمیع دول بر او قیام نمایند و مرقوم فرمود که این
 صلح عمومی سبب آسایش عالم آفرینش است حال چون
 کنفرانس صلح ملل که در لندن تشکیل شده از تفرعات
 وحدت عالم انسانی است لهذا بنهایت احترام شماره ایادینما

که الحمد لله باین خدمت عمومی قیام نموده اید و انشاء الله روز
 بروز آن انجمن توسعه یابد و سبب حصول فوائد کلیه و الفت
 و محبت عمومی در بین ملل عالم گردد و از شما خواهش دارم
 که احترامات فائزانه مرا قبول فرمائید ع ع

شخص محترما مقاصد خیریه آن جناب فی الحقیقه سزاوار
 ستایش است و ما را نیز مقاصد چنین که علم صلح اکبر در قطب
 عالم موج زند و خیمه وحدت عالم انسانی بر شرق و غرب
 سایه افکند نورانیت الهیه جهان را روشن نماید و ظلمت
 عداوت و کین از روی زمین برافتد از دعوت شما بسیار
 ممنون شدم ولی حال اسباب مجبره باعث حرکت بشر است
 در بهار آینده محض ملاقات دوستان حقیقی بخطه مبارک
 امریک خواهم آمد و از الطاف حق مقاصد خیریه شما را
 تأیید طلبم و نهایت احترامات مراد در حق خویش قبول فرمائید

عبدالبهاء ع ع

هو الله

لك الحمد يا الهى بما فتحت ابواب ملكوت العظمة والجلال

على وجوه احبائك وظللت عليهم بشجرة رحمانيتك وادركتهم
 بنسمات القبول من رياض فردانيتك وانزلت من سماء الجود
 ماء طهورا وطهرت به قلوب احبتك واحييت بنفثات روح
 القدس ارواح الذين قاموا على خدمتك وايدتهم بملائكة
 قدسك وجنود لم يروها من الملاء الاعلى تايدا من عندك
 وتوفيقا من لدنك حتى يقوموا على اعلاء كلمتك ونشر
 نفحاتك وترتيل آياتك وترويج كلماتك وبث تعاليمك
 وتعميم فيضك وثبت ميثاقتك ورفع خيام توحيدك الضا^{رية}
 الاطناب على الملل والنحل في قطب الافاق المجللة بفيض
 الاشراق رب انا عجزاء ايدنا بقدرتك واسراء اظهرنا على
 الكل بقوتك فمن يا الهى للاسير ظهير الا انت ومن للمستجير
 مجير الا انت ومن للضعيف نصير الا انت رب رب انت
 الاباهر في هذه الاجنحة المنكسرة وانعم بالقوادم للطيور
 المندللة حتى تطير الى اوج الفلاح وترفرف في فضاء
 النجاح وتبسط الجناح في علو ملكوتك الالهى وسمو العظمة
 الملاء الاعلى وتقرأ عينهم بمشاهدة الافوار وتلذذ آذانهم
 باسماع الاسرار وينتثروا في مشارق الارض ومغاربها

وينطقوا بالثناء عليك في مجامع الوفاق ويبشروا بظهور ملكوتك
 في قطب الآفاق مندفعة دموعهم من الآماق منجذبة قلوبهم
 الى الاشراق ويبتهلوا اليك ويتضرعوا بين يديك وينشرح
 صدورهم بآيات توحيدك وتقرأ عينهم بمشاهدة اعلام نصر^{تك}
 بين بريتك اللهم اجعل سرورهم ببشارة ظهورك وحبورهم
 بتشعشع نورك وسكونهم بشمول عنايتك وشفائهم ببديع
 ذكرك وحياتهم بنفثات روح قدسك وسلوة قلوبهم بشمول
 الطافك ومنيتهم انتشار امورك وبغيتهم اعلاء كلمتك انك
 انت المؤيد المقتدر الحي العزيز المعطي الجميل وانك لعلي
 كل شئ قدير ياران مهربان عبد البهاء مدتي بود كه در
 تحرير و تقرير تاخير شد زيرا اين بنده آستان كبريا عبد البهاء
 چهار سال متمادي در خاور و باختر سفر مي نمود و ندانم ظهور
 رب الجنود مي نمود تا غرب منور گردد و شرق معطر شود
 لهذا در جميع مجامع و صوامع نعره يا بهاء الالهى يا و ج ملاء اعلى
 متواصل شد و فرياد يا اعلى الاعلى ببارگاه حضرت كبريا
 متتابع گشت ملكى نماند كه در معابد موجوده تبليغ امر
 ملك وجود نشد و فرقه نماند كه در محفل توتيل آيات رب و دو

نگریدید در کنائس مسیحیان نفع روح شد و در معابد یهود
بشارت ظهور رب الجنود منتشر گشت در دارالفنونهای اروپا
و امریک نظیر اکسفر و انگلیز و دارالفنون کالیفورنیا که اول
مدارس عالم است خطاب بلیغ گشت و بیان فصیح شد منجمله
در دارالفنون سانفرانسیسکو در مقابل صد و هشتاد و پنج
پروفسور و هزار و هشتصد تلامذه بیان بلیغ گردید در جماع
سیاسوفیها و روحیون و اسپرانتوحتی در مجمع زناده امریکا
خطابهای بدیع مجری گشت و در جمیع این مواقع و محافل
و کنائس و معابد بفضل و عنایت جمال مبارک نفسی مقتدر
بر کلمه اعتراض و احتراز نشد کل اصغای تعالیم و براهین
سپنمودند و جمیع در وقت خروج اظهار تشکر می کردند و این
بعون و عنایت جمال مبارک بود که در جمیع مواقع تأییدات
ملکوت الهی موج میزد و صریح عبدالبهاء باوج میرسید
و البته در جراند امریک و اروپ که اثر کلمه ملل سائره است
قرائت نموده اید الحق ماشهد به عموم الازکیاء این مندرجات
جراند اثر خامه ملت روح و ملت کلیم و فلاسفه و پروفسرو
ارباب اقلام و ادبای غرب است مثلاً جریده دارالفنوز اعظم

کالیفورنیا و جریده اکسفورد دارالفنون شهیر انگلتره و روزنامه
 کریستچن کامانولث و جریده سانتچری و هرالدهواستان دارد
 و جرائد غربی نیویورک جمیع این اوراق بقلم فلاسفه و پروفیسر
 و ادبای باحتر تحریر یافته و این نیست مگر از فضل و موهبت
 جمال مبارک که اراده مطلقه بنشرا مرالله در جمیع اقطار
 تعلق یافته و تائید عبد آستان نمود باری عبد البهاء ^{هند}
 خود را قطره داند و لکن محیط اعظم ممد آن و بمثابه ذره
 شمرد و لکن خورشید انور مؤید آن این همه آوازه از شه بود
 یعنی بتائید او باری البته جسد عنصری و قوای بشری تحمل
 این مشقت مستمری ننماید و اگر بدرقه عنایت نبود استخوان
 این ناتوان البته میگداخت ولی عون و صون حضرت مقصود
 نصیر و ظهیر عبد البهای علیل و ضعیف بود لهذا از شدت
 تعب و شکستگی در اعصاب خستگی حاصل شد و از هجوم
 علل در جسم فتور حاصل گشت و لکن الحمد لله روح چنان
 قوتی یافت که این ضعف عظیم و فتور شدید باندک مدتی
 بجلی زائل گشت لهذا دوباره عنقریب عبد البهاء بتحریر
 و تقریر خواهد پرداخت و مقصود دیگر نیز در این سکون

و سکوت بود که احبای الهی روش عبدالبهاء گیرند و چنانز آهنگی
 بلند کنند و ثبوت و استقامتی نمایند که از بقا و فنای عبدالبها
 فتوری در نشر نفعات الله حاصل نگردد بلکه کل مانند دریا
 بجوش آیند و بمثابه طيور ملاء اعلى بخروش تا نفوسی که منتظر
 فوت و موت این بنده آستان الهی هستند خائب و خاسر شوند
 و بدانند که علو امر مبارك و سمو كلة الله منوط و مشروط ببقای
 عبدالبهانه سبحان الله چه قدر عجیب است و تقی که حضرت
 اعلى روحی له الفدا شهید شدند اعدا گفتند که این امر بکلی
 از میان رفت بعد ملاحظه کردند که بالعکس از شهادت حضرت
 اعلى اعلاء کلمة الله شد بعد منتظر صعود جمال مبارك
 شدند که بعد از صعود جمال مبارك شجره مبارك از ریشه
 برافتد الحمد لله که بعون و عنایت جمال مبارك خائب و
 خاسر شدند حال مدعیان و ناقضان منتظر فوت و موت
 عبدالبهاء هستند که یا گرفتار دار گردند و یا در قعر دریا مقر
 جوید و یا بدورترین دیار و قلاع سرگون شود و یا بسبب علل
 و امراض ترك این آواز و راز نماید تا آنرا جولانگاهی پیش
 آید هیئات هیئات امر الله بقوت ملکوت الهی از جمیع این

مخاطرات محفوظ و مصون خواهد ماند خواه عبد البهاء ^{جو}
 و خواه مفقود آیا از صعود آن دو آفتاب درخشنده فتوری در
 امر الله ظاهر شد تا از فنای این بنده دو درگاه وهنی در امر الله
 حاصل گردد هیهات هیهات فسوف ترونهم فی خسرا من بین
 چنانکه بعد از صعود در بدایت بحبوحه نقض و طغیان خبر
 داده شد که فسوف تری الناقضین فی خسرا من بین حال
 ملاحظه مینمائید که بمطابق خبر تحقق یافت پس مطمئن
 باشید که این اوهام حاضره نیز مثل تصورات ماضیه است
 و همچنین بعضی میگویند که عبد البهاء مشرف بر وداع است
 و قوای او رو با انحطاط و ناتوانائی لهذا عنقریب این عوا^ض
 سبب خاتمه زندگانی گردد نه چنان است الحمد لله بعنایت
 جمال مبارک هر چند جسم در بلایای سبیل مبارک بگمان
 ناقضان و ناقضان ناتوان آید ولی قوای حقیقی در نهایت
 جوانی و توانائی و الحمد لله حال بفضل و موهبت جمال مبارک
 قوه جسمانی نیز حاصل و سنوحات رحمانی شامل و بشارت
 ربانی واضح و فرح روحانی لایح امید چنان است که مزید
 در تحریر و تقریر تلافی مافات گردد ای یاران با وفای جمال مبارک

از الطاف بدیعه آن دلبر یکتا امید چنان است که جوش و خروش
 جدید در یاران الهی پدید شود تا از آهنگ ملکوت الهی که غیب
 امکان را باهتر از آورده سرور و وجدی عظیم یابند و کل بر اعلیٰ
 کلمه الله قیام کنند تا نفعات الله خاور و باختر را جنت الهی
 نماید و ابر موهبت روی زمین را گلشن برین کند و نسیم
 عنایت دشت و صحرا را معطر و معنبر فرماید و این به تبلیغ
 امر الله و توضیح برهان الله و اقامه دلایل و حجج الهی و قد
 من علی الارض است ملاحظه کنید که حواریین حضرت مسیح
 معدودی قلیل بودند ولی چون از فیوضات حضرت مسیح مملو
 گشتند و وصایا و نصایح حضرت مسیح چون روح در عروق
 و شریان سریان یافت بقسمی که جز حبت و ذکر حضرت مسیح
 در وجود نماند و قیام به تبلیغ کردند و واضح است چه اثر و ثمری
 عظیم حاصل شد حال ما نیز باید چنین بنمائیم ای اجبای
 الهی الیوم هر نفس مبلغی مؤتید است و مبلغین صف اول
 مقرب درگاه کبریا و مستمد از ملکوت الهی لهذا باید اجبای
 الهی نهایت محبت و احترام و رعایت را در حق مبلغین مجرب دارند
 و در هر جا وارد گردند سرور و حبور حاصل یابد اما وصایا

مبلغین در الواح الهی نازل مطابق آن اوصاف عمل فرمایند
 والله الذی لا اله الا هو اگر پشه ضعیفی الیوم بصفات مبلغین
 متصف گردد و ندا بملکوت الهی نماید سر طائر آسمانی شود و زبانی
 فانی عقاب اوج رحمانی گردد قطره موج دریا زند و ذره رو شنائی
 آفتاب دهد از جمیع اطراف فریاد این المبلغین بلند است
 و از ملکوت الهی ندای این المنجذبین این المنقطعین این الطیبین
 الطاهورین بگوش هوش میرسد زیرا استعداد عجیبی در آفاق
 ظاهر شده است تا این ندا استماع کنند ای یاران الهی همتی
 نمائید تا این شمع شاهد هر انجمن گردد و این آهنگ الهی
 سبب شادمانی هر انسانی شود و علیکم البهاء الالهی
 اللهم یا من ماج بحور الطافه و هاج نسیم عنایتہ علی کل قائم
 علی اعلاء کلمته و کل سارع الی مشهد الفداء بقلب طامح بالحب
 والولاء و نطق بالشاء بین الوری علی جماله الالهی رب ابد کل
 من دلع لسانه بالبیان فی شرفحاتک و انخدرت منه شقائق
 البرهان ایضاً لحتجتک و تلاطم کالطعمام الجهنام القمقام
 بذکرک و تغرر هدیر الورقاء فی ریاض معرفتک و زثر زئیر
 الضرغام فی ایکه موهبتک رب جرعمهم کاساً طافحه من الهدی

ورثهم بسلاف الصبأ وانطقهم بابدع البرهان والهمهم
 بالحجج والبيان وعلمهم جواهر التبيان انك انت الكريم انك
 انت المؤيد القوي العزيز القدير لا اله الا انت رب اللطيف الرحيم
 در بهار آينده هر كس مستطيع باشد يعنى مصارف تمام كامل
 حضور و رجوع داشته باشد كه بروح وريحان بيايد اگر
 استيدان تشرف باستان مقدس كند اذن داده ميشود
 حال حكمت منع از حضور معلوم شد كه در اين آيام انقلاب
 چه قدر مشقات حاصل ميشد فاعتبروا يا اولي الالباب
 پس واضح شد كه آنچه مرقوم ميگردد مبني بر حكمت بالغه است

عبدالبهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

لك الحمد يا الهى و لك الشكر يا محبوبى على ما علت كلمتك و
 تمت نعمتك و سبقت رحمتك و بلغت حجتك و كلمت مؤهنتك
 و ظهرت آياتك و ارتفعت راياتك و اشرقت انوارك و شاعت
 و ذاعت آثارك ذلت الرقاب لعظمتك و خضعت الاعناق
 لسلطنتك و ارتجت الارض من ندائك و تجددت الكائنات

فی قمیص بدیع بقدرتک و عطائک و ارتفعت خیام دینک
 المبین فی کل قطر و اقلیم و ضربت الھنا بها خیام مجدک فی کل
 سهل و نجد و بطون اودیة و علی کل تل رفیع قد عسعس ظلام
 الضلال و تنفس صبح الھدی علی الافاق و انتشر النور فی
 کل الاطراف و هب نسیم الالطاف علی کل الاکناف و نعت
 نفعات القدس و عطرت مشام المخلصین براحة محبتک فی
 یوم الميثاق و لك الشکر و لك الحمد و لك البھاء و لك الشاء
 و لك الفضل و لك الجود و لك الاحسان و لك الانعام رب
 رب اید عبادك الا براد علی تأسیس مشارق الازکار فی کل الا^{قطا}
 حتی یرتفع ضجیع التھلیل و التکبیر الی ملکوت الاسرار و یرت
 صوت التقدیس و التنزیہ فی آذان ملاء الاعلی المرتفع من
 مجامع الاخیار و قدر لکل نفس تسعی فی هذا الامر العظیم
 ما قدرته للاصفیاء فی جبروتک الالھی انک انت المقتدر العزیز
 القوی القدیر ای یاران روحانی عبد البھاء الحمد لله کہ
 اشراق شمس حقیقت از غیب احدیت و مرکز رحمانیت آفاق را
 احاطہ نمودہ و صیت جمال مبارک روحی لاحتبائه الفداء عالم
 وجود را حرکت آورده آوازہ امر الله جہانگیر گشته و پرتوقدا

کبری مانند صبح مبین فلک اشیر را منیر فرموده از محافل علیا
 ضجیع تهلیل و تکبیر بلند است و از جماع عظمی صوت ^{مد} محیا
 و نفوت جمال الهی گوشزد هر مستمند و ارجمند انوار درانتشا^{است}
 و اسرار ظاهر و آشکار عالم بشردر حشر مستمر است و جهان
 انسانی مصدر سئو و رحمانی صلح و صلاح است و آشتی و راستی
 و فلاح است محبت بعموم است و الفت با کل ام و ملل در هر
 مرز و بوم الطاف جمال الهی ریثه بغض را بر انداخته و علم
 زافت کبری در ذروه علیا بر افراخته بنیاد نزاع و جدال را
 بر باد داده و اساس بغض و عناد را محو و زائل نموده با جمیع
 طوائف امر بمحبت فرموده و بشهر یاران عادل مملکت حکم
 اطاعت و صداقت نموده تا همه یاران با کل عالمیان مشفق
 و مهربان گردند و جمیع در نهایت خلوص تمکین حکومت نمایند
 و بیپاکی طینت رعیت صادق شوند ملاحظه نماید این چه ^{هست} مو
 عظیم است و این چه حکمت بدیع و لیس ذلك الامن فضله
 و رحمته علی العالمین ای یاران عبد البهاء الحمد لله بعون
 و عنایت جمال الهی در عشق آباد تاسیس مشرق الاذکار ^{یت} بنها
 حریت و اقتدار گردیده و جمیع یاران در نهایت اهتمام ^{یت} باین خد

پرداخته اند بجان و دل در کوششند و مافوق طاقت در این
 مورد جانفشانی نمایند ولی چون این مشرق الاذکار بنهایت آزادی
 تأسیس میگردد و ما موربنیانش حضرت فرع جلیل جناب حاج
 میرزا محمد تقی افغانند و بالوکاله از عبد البهاء باین خدمت
 قیام فرموده اند وصیت این مشرق الاذکار در اطراف افتاد
 لهذا باید در نهایت اتقان مکمل بنا گردد و باید جمیع احباب و اصفیا
 بقدر امکان در تأسیس این بنیان معاونت نمایند تا بزودی اتمام
 یابد و تاخیر سبب تشریر قلوب غافلان گردد و تاخیر در دل‌های
 خیرخواهان نماید و تشویش از دهان آزادگان کند رب رب
 اید الابرار علی خدمة امرک فی کل الاقطار و وفقهم ببذل الروح
 و الاموال فی تأسیس مشارق الاذکار حتی تکون اوکار الطیور
 القدس فی الاسحار و یرتفع منها صوت الاذکار بفنوز الالجان
 من ابداع الاوتار و یدکرون جواهر الوجود بمزامیر آل داود
 عند الزکوع و التجدد یاربی الودود انتک انت المقتدر العزیز
 الکریم الوهاب

ع ع

هُوَ اللهُ

مولای مولای تقدس ذاتک عن درک العقول و الافهام

وتنزّهت هويتك عن الظنون والاهام وأنى لفقرجت و
فقدان بات ان ينال سمو الغنى والمطلق ذى الآيات البينات
وكيف يعرج الدليل من الذباب الى اوج كلت فيه اجنحة
كل عزيز من العقاب وخرت صفقة كل بغاث اراد ان
يستسرى في هذا الفضاء وخابت آمال كل بعوض اراد ان
يخوض في عباب هذه البحار فوعزت لك ليس له الا العجز و
الانكسار والفقر والاضطرار والاعتراف بالضعف والهوان
والاقرار بالذل والانكسار فالصمت والشكوت في هذا المقام
من ابداع كلام وافصح بيان وفصل الخطاب تعاليت يا الهى
عن كل ذكر وتبيان تنزّهت يا محبوبى عن احاطة العقول والجنان
فادعوك بلسان سرى وجهارى عند اضطرابى واضطرارى
وعدم سكونى وقرارى وشدة فنائى واضمحلالى رب رب
هذه عبراتى وزفراتى وحسراتى ترى الدموع منجمة و
الاحشاء مضطربة والاركان مضطربة خشية الامتحان
وخوف الافتتان رب ثبت قدمى على هذا السبيل لقويم
واستقمنى على العهد القديم فيا حسرتى ان زلت قدمى عن
هذا الضراط ويا خيبتى اذا طوى هذا البساط وخابت الاما^ل

يا سوئتي اذا اخذتني سطوة اهل الآفاق رب تواني فديت احبابك
 بروحي وذاتي وجسمي وجناتي وامنيتي في كل آونة اهراق دمي
 وسفك ثاري حبا باولياءك وشغفاني اصفياك رب لا تعرضني
 عن هذه الموهبة العظيمة ولا تمنعني عن هذه النعمة التي
 طالما اتمناها فللك الحمد يا الهى بما قدرت بقائي في فناءى ووجودي
 في انعمادى واستقلالى فى اضمحلالى وحياتى فى مماتى ولك
 الشكر يا مقصودى بما جعلت عزقى فى ذلتى وراحتى فى كربتى
 وشفائى فى علتى وروائى فى غلتى ولك المن يا الهى بما قدرت
 غنائى فى فقرى ونفعى فى ضررى وصعودى فى هبوطى وأنسى
 فى وحشتى وجمعى فى وحدتى رب اجعلنى آية الفداء وراية
 الشهادة الكبرى ومورد المحن والآلام فى حبك ومعرض المضام
 وهدف سهام النوائب فى سبيلك واسقنى كأسا دهاقا من
 البلاء واسكرنى من سلاف الرزية الكبرى وكللنى بتاج وهاج
 متلا لأبلاى الموهبة الكبرى والبسنى رداء افتخوبها فى الملا
 الاعلى والهمنى آيات الفناء فى سبيلك يا رب الاسماء الحسنى
 والمثل الاعلى ائتك انت الكريم الرحيم العزيز الوهاب وائتك
 انت الرب الرحمن الرحيم اى ياران روحانى عبد البهاء

هر چند در این اوان دریای امتحان پرهیجان و اریاح احزان
 از شش جهت در هب و بخت دمی نفس راحتی بر نیاید و طرفه^{لعین}
 آسایشی حاصل نشود جمیع نفوس بر بالین راحت آسوده و کل خلق
 در فراش آسایش آرمیده ولی بقعه مبارکه بسیار منقلب
 دقیقه راحت و آسایش نه و این بسبب فتنه و فساد ناقضان^{است}
 جمیع اجنبای الهی شاهد و واقفند که این آواره از جمیع جهات^ق صا
 و خیر خواه دود دولت ذیشوکت ایران و عثمانیت و در جمیع
 رسائل و محزرات ستایش و نعت از این دولتین علیتین نموده^{ام}
 و از درگاه احدیت طالب تائید کرده ام زیرا حضرت بهاء الله
 روحی لاجنبائه الفدا در حق دولتین علیتین دعا فرموده اند
 چنانکه کل میدانید و واقف بر آن هستید که در حق علیتین^{حضرت}
 عبد الحمید خان دعا فرمودند و از حق حفظ و حمایت طلبید^{ند}
 که در صون و عون حضرت احدیت محفوظ و مصون ماند
 با وجود این قضیه مسلمه بیوفایان با بعضی ابلهان اهل غرض
 در این صفحات اتفاق نموده و در دو سال پیش لایحهئی
 تقدیم نموده اند که معاذ الله عبد البهاء بدخواه است نه
 خیر خواه و مخالف است نه موافق لهذا هر روز واقعهئی^{صل} حیا

و مشکلاتی آشکار گردد ولی این عبد الحمد لله بر خیر خواهی ثابت
 و بر صدق نیت مستقیم و راسخ است از این وقوعات بهیچوجه
 در نیت خالصه این عبد خللی حاصل نگشت بلکه متابعت امر
 حضرت مقصود نموده و بخیر خواهی و دعای خیر مشغول است
 لهذا احتیای الهی نیز از استماع بعضی حوادث و انقلاب ارض
 مقدس محزون و دلخون نشوند و در نیت خالص و صدق
 طوبیت و خیر خواهی این دو دولت ابد مدت ادنی فتوری ننماید
 و در نهایت امانت و خلوص با رعیت خیریه در حق این دو دولت
 ابد مدت شب و روز پردازند اعلیحضرت پادشاه عثمانی
 الحمد لله خیر خواه عموم و مهربان بجمع طوائف و اقوام
 هستند البته عاقبت حقیقت حال در پیشگاه حضور واضح
 و آشکار گردد بدخواهان چهل سال خاطر ملازمان دولت
 علیه ایران را از این آوارگان مشوش نمودند که معاذ الله
 این طایفه از تبعه صادقه نیستند لهذا وزراء و امنای دولت
 ایران متعرض این طایفه بودند بعد از چهل سال در نورد
 امنای دولت ثابت و آشکار و محقق شد که در میان عموم تبعه
 ایران بهائیان ثابتند و مستقیم و خیر خواه عظیم لهذا دولت

ابد مدت ایران بعد از شدت تعرض بنوازش پرداخت
 و برعایت و حمایت کوشید سبحان الله در این حرکت عمومی
 ایران واضح و مشهود شد که یکنفر بهائی در میان انجمنها
 متحرکه نبود بلکه کل کناره گرفتند و در امور سیاسی مداخله
 نمودند و با طاعت دولت و خیرخواهی ملت پرداختند
 حتی در میان آن جمهور که بسفارت بهیة انگلیس در آغاز
 مشکلات پناه بردند یکنفر بهائی نبود باری امر باین وضوح
 نزد بعضی در این صفحات مشتبه گشته و بیوفایان سبب ترویج
 این بهتانند سبحان الله جمیع طوائف در ایران ب فکر کم و بیش
 خویشند اگر از حکومت اطاعتی نمایند ب امید عطا ئیت
 یا خوف و خشیت از عقابی مگر بهائیان که خیرخواهی دولتین
 علیتین را بنص صریح حضرت بهاء الله فرض عین و واجب
 دانند و اطاعة للأمر در نهایت صدق و خیرخواهی هستند
 و اگر چنانچه نفسی بدولت خلاقی نماید خویش را مواخذ عند الله
 و مستحق عقاب داند با وجود این سائر طوائف مختلفه بدخوا
 خیرخواه شمرده شوند و بهائیان محروم از آن در این ایام
 اخیر حرکت عمومی در طهران و جمیع بلاد واقع شد آیا یکنفر

بهائی مداخله در این امور نمود لا والله حتی این طائفه بدین
 سبب مورد ملامت و طعن بیخردان گشته اند که چرا ساکتید
 و صامت و بی طرفید و ساکن بلی چند نفرو بای نه بهائی از اتباع
 میرزا یحیی در امور ملتیان مداخله نمودند اما بهائیان لله
 اطاعت امر حضرت بهاء الله نمودند و در امور سیاسیّه مداخله
 نکردند و در هیچ انجمنی حاضر نشدند امید از فضل رب مجید
 چنان است که یاران بهائیان همواره بر این مسلك منصوص
 یعنی اطاعت حکومت و خیرخواهی عموم باقی و برقرار باشند
 تا مظهر الطاف الهی گردند و مورد عنایات نامتناهی شوند
 ای یاران روحانی این جهان فانی را بقاء و قراری نه و این حیات
 دنیوی را ثبات و استقامتی نیست کل من علیها فان و یبقی
 وجه ربك ذوالجلال والاکرام لهذا در موارد بلا صابر باشید
 و در اشک ابتلا ساکن و ساکت در فکر آن باشید که عالم انسان
 نورانی گردد و بغض و عداوت ملل با یکدیگر بمحبت و مهر با
 مبدل گردد اگر در هر دم صد هزار جفا بینید آزرده شوید
 و دلشنگ مگردید بخیرخواهی پردازید و بدخواهان را نوازش
 نمائید بلکه جفا را مانند و فالتقی نمائید و اهل عداوت را محبت

بی پایان کنید اگر زخمی زند مرهم دانید و اگر جوری کنند رحم و
 مروت شمرید بدخواه را محترم دانید تا چه رسد بخیرخواه ^{را} دشمن
 دوست شمارید تا چه رسد بیار و فادار

وصایا و نصایح حضرت بهاء الله این است باید بهائیان رحمت
 عالمیان باشند و خیرخواه جهانیان اگر در هر دم هدف هزار
 سهم گردند شکوه نمایند آزرده نشوند شکرانه کنند که الحمد لله

تیر خوردند و شهد و شیر دادند ضربت دیدند رحمت نمودند
 معرض نعمت شدند خوان نعمت گسترند طعن و لعن شنیدند

مدح و ستایش نمودند این است وصایای جمال الهی روحی

لاحبائنه الفداء هنیئاً لمن عمل بهده الوصایاء التي تتنور بها

الافاق ای یاران روحانی از هیچ بلائی ملال نیارید و کلال مجوسید

بلکه شب و روز در نورانیت عالم انسانی بکوشید که بلکه انشاء الله

خلق از عالم ظلمانی برهند و در جهان نورانی در آیند از در زندگی

نجات یابند و فضائل ملکوتی یابند تیز چنگی بنهند و برستی و درستی

و محبت و دوستی برخیزند ای یاران نظر شخص عبد البهاء مدارید

توجه بمقصد اصلی کنید و بیض الهی خدمت نمائید این عبد

در هر دیار باشم و لو بزنجیر و اغلال گرفتار و یا آنکه در قعر چاه مقرر ^{یا هم}

و یاد رخت اطباق تراب پنهان شوم ابد افتور در نوایای خیریه
 میارید و قصور جا نژم دانید بلکه درگاه احدیت را بند غیور با^{شد}
 و عبد شکور گردید تا فیض موفور یابید و شب و روز با دعتیه خیر^ت
 در حق عموم دول و ملل و طوائف عالم پردازید علی الخصوص
 این دو دولت شرق که محتاج تائید و توفیق رب المشارق و المغرب
 هستند و بهیچ وقوعاتی فتور حاصل ننمائید در خیر خواهی و
 اطاعت و انقیاد بحکومت و صداقت با علیحضرت شهر یاری
 و نیت خالصه بجمع جهانیان ثابت و مستقیم مانید و علیکم التحية

والثناء ع ع

هُوَ اللهُ

نامه شمارسید بنص قاطع جمال مبارک احبا در امور سیاسی
 مداخله ندارند بلکه باید جمیع افکار خویش را حصر در تبلیغ
 نمایند امروز تبلیغ تکلیف کل است مثل اینکه عبدالبهاء
 با وجود آنکه تراب تربت پاک روح و جان اوست از این
 فیض عظیم خود را مهجور نموده تا آنکه شاید بقدر عجز خویش
 خدمتی باستان مقدس نماید هیئات هیئات با وجود این

عجز چه توانم نمود ولی ما لایدرک کله لایترک کله امیدش
چنانست که یک حرکت مذبو خانه بنماید و از یاران الهی
رجای دعا مینماید بلکه بقطره‌ئی از بحر عبودیت موقوف شود
و اما اگر نفسی از احببای الهی در خدمتی از خدمات دولت
و ملت تعیین شود باید بجان و دل بکوشد و بنهایت صدا
وامانت و دیانت ایفای وظیفه خویش نماید از طهران سؤال
نموده بودند که اگر نفسی از احبب در د اثره‌ئی از دواثر حکومت
تعیین و انتخاب شود تکلیف او چیست مرقوم شد که بلکه باید
بکوشد تا درد و اثر حکومت استخدام گردد و بعدل و انصاف
پردازد و همت و غیرت نماید بلکه انشاء الله بخدمتی صادقانه
بدولت و ملت مؤید شود نامه محفل بهائیان کرمان ^{حظ}
گردد در این ایام سفر مکتوب مفصل بمحفل روحانی ^{مقوم}
گشته بود و ارسال شده و شما از قبل عبدالبهاء تحیت ابدع
الهی ابلاغ دارید و علیک البهاء الالبهی

ع ع

هُوَ اللَّهُ

نامه شمارسید مدرسه تأیید در همدان مرکز توفیق است

و از تأسیسات مهمهٔ این عصر عظیم هر چند حال بظا هر
 اهمیتی ندارد ولی در استقبال صیت و شهرتش شاید آفاق^{را}
 احاطه کند نفوسی که سبب تأسیس این مدرسه گشتند
 و یا مباشر تعلیم شدند یا اعانت کردند یا بخدمت پرداختند
 آن نفوس بی نهایت عبد البهلاء را خوشنود و ممنون نمودند
 بدرجه‌ئی از آنها راضیم که وصف نتوانم ایمان بلفظ نیست
 چنین خدمتها برهان ایمان است الحمد لله که کینه مدرسه
 موفق بخدمت است و از الطاف جمال مبارک التماس می نمایم
 که آن کینه را از ضمن آسمانی نماید و انعکاسات ملاء اعلیٰ فرماید
 باری اگر فرج و سرور عبد البهلاء خواهید بجان و مال و
 قونی بکوشید تا آن مدرسه مبارکه روز بروز تأیید جدید
 یابد و قوام تازه‌ئی حاصل کند سر مشق مدارس سائره گردد
 و سبب فخر بهائیان در جمیع اقالیم شود معلمین آزمودرسه
 مؤسس بنیان ابدی هستند و مروج معارف الهیه طوبی لهم
 و حسن مآب معاونین آن مدرسه نصرت امر الله کنند و خدمت
 بعبهٔ مبارکه جمال الهی بشری لهم و خیر جزاء من الله شکر
 متعده باید بمنزله کمان ساعت باشد و نهایت همت را مبذول^{داند}

تاعبد البهَاء را بفرح و سرور آرد و عليكم البهَاء الالهى ع ع

هُوَ الالهى الالهى

وانى اتقرب اليك يا الهى فى جنح هذه الليلة الظلماء وانا حبيك
 بلسان سرى مهترًا بنفحاتك التى انتشرت من ملكوتك الالهى
 واقول رب لا احصى ثناء عليك ولا اجد لطور الافكار صعودًا
 الى ملكوت قدسك تقدست بكنونتك عن كل ذكر وثناء و
 تنزهت بهويتك عن محامد اهل الانشاء لم تنزل كنت فى
 تقدس ذاتك متعاليا عن ادراك العارفين من الملاء الاعلى
 ولا تزال تكون فى تنزيه حقيقتك متمنعًا عن عرفان الواصفين
 من سكان جبروت العليا الهى الهى مع هذا الامتناع كيف
 اذكرك بذكرا واصفك بوصف تعاليت يا الهى وتقدست عن
 كل التعوت والاصاف يا محبوبى الهى الهى ارحم عجزى وانكسارى
 وفقرى وذلى ومسكنتى وانلى كاس عفوك وموهبتك وحرمنى
 بنفحات محبتك و اشرح صدرى بنور معرفتك وطيب نفسى
 باسرار توحيدك واحينى بنسائم رياض رحمانيتك حتى انقطع
 عن دونك واقوسل بذيل رداء كبريائك وانسى ما سواك

واستأنس بنفحات ايامك و اتوق على الوفاء في عتبة قدسك
 وعلى القيام بخدمة امرك وعلى الخضوع والخشوع عند اجابتك
 والانعدام والفناء في محض اصفياك انك انت المؤيد الموفق
 العلي الكريم الهمي الهمي اسئلك باسراق انوار طلعته التي اشرفت
 بها الافاق وبلحظات عين رحمانيتك التي شملت كل الاشياء
 وبتموجات بحر عنايتك التي فاضت على الاطراف وبامطار سخا
 موهبتك التي هطلت على حقائق الممكنات بانوار رحمتك التي
 سبقت الموجودات بان تؤيد الاصفياء على الوفاء وتوفق الاحياء على
 خدمة عتبتك العلياء وتنصرهم بجنود قدرتك التي احاطت بالاشياء
 كلها وتجدهم بجيش عرمرم من الملاء الاعلى اى رب انهم
 ضعفاء ببابك وفقراء في فنائك ومضطرون الى فضلك ومحتاجون
 الى تأييدك ومتوجهون الى ملكوت توحيدك ومشتاقون
 لفيوضات موهبتك اى رب صف ضمائرهم بانوار تقديسك
 وطيب سرائرهم بموهبة تأييدك واشرح قلوبهم بنفحات
 الشروق والحبور المنتشرة من ملائكة الاعلى ونور بصائرهم
 بمشاهدة آياتك الكبرى واجعلهم آيات التقديس ورايات
 الشريعة تخفق في قطب الامكان على عموم الوردى واثر كلامهم

في القلوب التي كانت كالصخرة الصماء حتى يقوموا على عبودتك
 وينقطعوا الى ملكوت ربوبيتك ويتوجهوا الى جبروت قيوامتك
 وينشروا آثارك ويتنوروا بانوارك ويتبينوا اسرارك ويهدوا عتبا^ك
 الى الماء المعين وعين التسنيم التي نبعت وفادت في مجبوحة
 فردوس احديتك وينشروا اشراع الانقطاع على سفينة النجاة
 ويسيروا في بحار معرفتك ويبسطوا اجنحة التوحيد ويطيروا بها
 الى ملكوت وحدانيتك ويصبحوا عبادا ينطقون بالتعوت من
 الملاء الاعلى ويثني عليهم اهل ملكوتك الالهي ويمعوا نداء
 هو اتف الغيب بالبشارة الكبرى ويناجون في الاسحار بابداع
 الازكار وشوقا الى لقاآتك ياربّي المختار وسيكوا بالعتى والاشراق
 نوقا الى الورود في ظل رحمانيتك العظمى اى رب ايدهم في
 جميع الشئون وانصرهم في كل الاحوال بملائكة قدسك التوهم
 جنود لا يرونها وكتائب عالية على جيوش الملاء الادنى انك انت
 المقدر العزيز القوتى المحيط وانك لعلى كل شئ قدير .
 يا كبرياؤنا خذ اذننا يا اواركان كوى توئيم ومشتا فازروى نو
 وعاشقان خوى تو بيچاره ئيم افتاده ايم ذليليم حقيريم ضعيفيم
 رحمتى فرما وموهبتى عنايت كن از قصور در گذر وخطاياى

بی پایان بپوش هر چه هستیم از توئیم و آنچه گوئیم و شنویم وصف تو
 گوئیم در وی تو جوئیم و در راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ماگنه کار
 بی سرو سامان پس ای ابر رحمت رشحاتی ای گلشن عنایت
 نفعاتی ای بحر موهبت موجی و ای آفتاب عنایت پرتوی
 رحم فرما عنایت کن "قسم بجمالت که جز خطا متاعی نه و بغیر از
 آمال اعمالی نه مگر پرده ستاربت بپوشاند و حفظ و حمایت
 شامل حال گردد و الا این ضعفا را چه توانائی که بخد متت ^{زند} پود
 و این فقرا را چه غنائی که بساط عزت بگسترانند توئی مقتدر
 و توانا تا یسید کن توفیق بخش این نفوس پرمرده را بر شحات بر
 موهبت طراوتی عنایت کن و این حقائق مبتدله را با شرافات
 شمس احدیت روشنائی بخش این ماهیان نشنه لب را بدیای
 رحمت افکن و این قافله کمگشته را بپناه احدیت دلالت کن
 کمگشتگان را بعین هدایت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزت
 ماوی بخش تشنگان را از سلسیل موهبت بنوشان و مردگان را
 بحیات ابدیه زنده کن کوران را ببینا فرما و گران را شنوا کن گنگان را
 گویانما و افسردگان را برافروز غافلان را هشیار کن و خفتگان را بیدار
 نما و مغروران را متنبه در هر کار توئی مقتدر توئی بخشنده

قوتی مهربان انک انت الکریم المتعال ای یاران الہی ویاورآن
 این عبد فانی شمس حقیقت چون از مطلع آمال فیض نامتناہی
 مبدول داشت وافق وجود پیر تو تقدیس منور گشت چنان جلوه
 فرمود کہ ظلمات دہماء مضمحل و معدوم گردید لہذا خطہ
 خاک غبطہ افلاک شد و عرصہ ادنی جلو گاہ ملکوت اعلی گشت
 نفعات قدس وزید و روائح طیّہ منتشر شد نسائم ربیع الہی
 بمرور آمد و اریاح لواقح فیوضات نامتناہی از مہبت عنایت
 بوزید صبح نورانی دمید و بشارت موهبت کبری رسید نوبہا
 الہی در عالم امکانی خیمہ و خرگاہ زد ارض وجود بحرکت آمد
 و خطہ شہود مہتر گشت خاک افسردہ ریاض باقیہ شد و ارض
 میتہ حیات ابدیہ یافت گل و دریا حین عرفان روئید و سبزہ
 نوخیز معرفۃ اللہ دمید عالم امکان مظهر فیوضات رحمن شد
 و حضرت شہود جلو گاہ غیب مکنون گردید ندای الہی بلند
 شد و بزم الست آراستہ گشت کاس میثاق بدور آمد و صلا
 عمومی بلند شد قومی سرمست آن صہبای الہی شدند و گرو
 محروم از آن موهبت عظمی نفوسی از پر تو عنایت بصر و بصیرت
 روشن نمودند و طائفہ از نعمات احدیت بوجد و طرب آمدند

مرغانی در گلشن تقدیس آغاز نغمه و ترانه نمودند و بلبلانی
 بر شاخسار گل رحمانی فریاد و فغان کردند ملک و ملکوت نیز
 یافت و رشک بهشت برین گوردید ولی هزار افسوس که غافلان
 هنوز در خواب غفلت گرفتار و بخردان از این موهبت مقدسه
 بیزار گودان محجوبند و کران محروم و مردگان مایوس چنانچه
 میفرماید اولئك يتسوا من الآخرة كما يتس الكفار من اصحاب
 القبور شما ای یاران رحمانی بشکرانه رت و دود زبان گشاید
 و بحمد و ستایش جمال معبود پیرد ازید که از این کاس ظهور
 سر مستید و از این جام صهباء پر نشسته و انجذاب از نفعات
 قدس مشام معطر نمودید و از راحه قمیص یوسف و فادماغ
 معنبر کردید شهد و فارا از دست دلبری کتا چشیدید و مانند
 ابدیه را در خوان نعمت حضرت احدیت تناول نمودید این
 موهبت از خصائص حضرت رحمانیت است و این فضل وجود
 از نواد عطا یای رت و دود در انجیل میفرماید المدعوون
 کثیرون و المختارون قلیلون یعنی امت دعوت بسیارند ولی
 نفوسی که بفضل و موهبت هدایت مخصص میگردند کمیاب
 ذلك من فضل الله يعطيه من يشاء والله ذو فضل عظیم

ای یاران الهی شمع میثاق را در بیاغ نفاق از اهل آفاق احاطه نمود
 و بلبل و فار از اغان جفا اهل فتور هجوم نموده حمامه ذکر را
 جفدان بی فکر در صد دند و غزالان صحرای محبة الله را
 درندگان در پی روان لهذا خطر عظیم است و عذاب الیم
 احتبای الهی باید چون جبل متین باشند و چون بنیان رزین ^{رزین}
 از شدائد بلا یا مضطرب نگردند و از عظام رزایا محزون نشوند
 توکل بذیل کبریا جویند و توکل بجمال اعلی نمایند تکیه بر
 عون و عنایت ملکوت قدیم کنند و اعتماد بر صون و حمایت رب
 کریم در هر دمی از شبیم عنایت پر طراوت و لطافت گردند
 و در هر نفسی از نفثات روح القدس زنده و تازه و خرم شوند
 و بر خدمت حضرت ربوبیت قیام کنند در نشرفحات الله
 منتهای همت را مبدول دارند امر مبارک را حصن حصین
 باشند و جنود جمال قدم را قلعه رزین و رصین بنیان امر الله
 از هر جهت حافظ امین گردند و افق مبین را نجم منیر شوند
 زیرا ظلمات دهماء امم از هر جهت در هجوم است و طوائف
 عالم در فکر محویت نور معلوم با وجود هجوم جمیع قبائل چگونه
 میتوان دمی غافل بود البته هوشیار باشید و بیدار و در حفظ

و حمایت امر پروردگار الیوم الزم امور تعدیل اخلاق است
 و تصحیح اطوار و اصلاح رفتار باید احتیای رحمن بخلق و خو^{نی}
 در بین خلق مبعوث گردند که راعیه مشکبار گلشن تقدیس آفاق^{را}
 معطر نماید و نفوس مرده را زنده کند زیرا مقصود از جلوه الهی
 و طلوع انوار غیب غیر متناهی تربیت نفوس است و تهذیب
 اخلاق من فی الوجود تا نفوس مبارکی از عالم ظلمانی حیوانی
 نجات یافته بصفتی مبعوث گردند که تزیین حقیقت انسانی^{است}
 ناسوتیان لاهوتیان شوند و ظلمانیان نورانیان گردند محرومان
 صرف محرم را از ملکوت شوند و معدومان محض مانوسان
 جلوه لاهوت شوند بی نصیبان از بحر بی پایان نصیب برند
 و نادانان از معین حیوان دانائی سیراب شوند و درندگان
 ترک درندگی کنند و تیزچنگان در نهایت بردباری باشند
 اهل جنگ صلح حقیقی جویند و درندگان تیزچنگ از سلیم
 حقیقی بهره برند ناپاکان از عالم پاکی خبر گیرند و آلودگان
 از جوی تقدیس نصیب برند اگر این فیوضات الهیه در حقا^{قی}
 انسانیه جلوه نماید فیض ظهور بی شرم ماند و جلوه شمس حقیقت
 بی اثر گردد پس ای یاران الهی بجان و دل بکوشید تا از خلق

و خوی مبارک نصیب و بهره گیرید و از فیوضات تقدیش
 قسمتی برید تا آیات توحید شوید و رایات تجرید گردید و
 حقیقت تفرید را جوئید و در این گلشن الهی بنغمات رحمانی
 آغاز نغمه و ترانه نمائید طیور شکور گردید و در گلزار وجود
 آوازی بنوازید که محیر عقول و شعور گردد در قطب امکان
 علمی برافرازید که پرچم موهبت باریاح عنایت موج زند و
 نهالی در مزرعه وجود و باغ شهود غرس نمائید که شمرش در دنیا
 طراوت و حلالت باشد قسم بمرتبی حقیقی که اگر بنصائح الهی
 که در الواح نورانی نازل عامل گردید این خاک سیاه آئینه ملوک
 اغلی شود و این حیزادنی کاشف ملکوت الهی گردد ؛
 ای یاران الهی الحمد لله فیوضات غیبی شمس حقیقت از جمیع
 جهات محیط است و ابواب رحمت از جمیع اشطار مفتوح
 وقت استفاضه است و هنگام استفاده وقت را غنیمت شمرد
 و فرصت را از دست مدهید از شئون این عالم ظلمانی کل
 بیزار گردید و بشئون و آثار حقائق ملکوتیه واضح و آشکار شوید
 تا ملاحظه فرمائید که پرتو خورشید یزدان در چه درجه روشن
 و درخشنده است و آثار عنایت از غیب احدیت چگونه باهر

وظاهر و لائح است ای یاران الٰهی الحمد لله اعلی حضرت شهریار
 در نهایت مهربانی و حضرت صدارت پناهی در منتهی درجه
 عدالت و رعیت پروری باید دوستان شبانه روز بدعای
 ابدیت این دولت قوی الشوکه پردازند و بشکرانه دادخواهی
 و فریادرسی و مهربانی اعلی حضرت تاجداری قیام کنند زیرا این
 احکام مبرمه الٰهیة است که در جمیع کتب سماویہ نازل و علیکم
 التّحیة و الثّناء حضرات منتسبین الحمد لله بفضل جمال قدم
 در نهایت ثبوت و رسوخ و فارغ از دون حق و خادم امر
 علیهم بهاء الله الالهی ع ع

هُوَ اللهُ

ای ورقه موقنه دست بذیل میثاق زن و تثبث پیمان
 کوکب اشراق تا جلوه الطاف خداوند جهان جاوردان بینی
 و البهاء علیک ع ع

هُوَ اللهُ

یا من انجذب بنفحات انتشرت من ریاض موهبة الله قل

قد فتح الله بيد القدرة والقوة ابواب النجاح ونادى منادى
 الافراح حتى على الفلاح يا جواهر الارواح في اصداق الاشباح
 فابشروا بهذا اليوم المشهود والورد المورد والنور المحمود
 من فضل ربكم الودود تالله الحق ان النار الموقدة في الشجرة
 المباركة السينائية قد تلظى لهيبها وارتفع زفيرها وتشع شعاعها
 وتلأضياؤها واحاطت حرارتها مشارق الارض ومغاربها واثك انت يا ايها
 المستبشر بهذه النعمة والمبشر بهذه الرحمة فانشرح صدرا وانعش قلبا بما
 ايديك الله بنشر هذه النفحات التي تعطرت منها الافاق فبعزة ربك ان
 ملاء ملكوت الالهى بصلين عليك من الافق الاعلى ويخاطبونك طوبى لك
 يا ايها المنادى باسم الله بشرى لك يا ايها المنجذب الى الله طوبى
 لك يا ايها الناطق بذكر الله بشرى لك يا من ايديك روح القدس من
 السموات العلى فاشدد ازرا واستقو ظهرا وقرعينا وطب نفسا وانشرح
 صدرا بما ايديك على هذه المنحة العليا التي ستلوح وتضئ كالزهرة
 الزهراء والشمس البهراء في آفاق غراء ومطالع الوجود ومشارك
 الشهود ويغبطك الملوك في ساحة الغبراء والبهاء عليك وعلى الوجوه
 النوراء التي

تربیت بنضرة الرحمن فی تلك العدوۃ العلیا ع ع

اللہ الہی

یا سن صدح بلحن الوراقاء فی حدیقة الشاء قدرت آیات
شوقك وانشدت القصیدة الغراء والفریدة الناطقة بافصح اللغی
هنیئاً لك بما استوقدت نار محبة الله وتوقدت بنیران مضرة
فی اعلى قفل التیناء الاوهی الشعلة النورانیة التي سطعت ولعت
وابرقت وتثلثت فی الشجرة المباركة المرتفعة فی اعلى الظهور وادی
الایمن البقعة المباركة صقع الظهور محبوبی الاهی واما منا
عبد منیب وورق مستجیر لاند بیاب عبودیته واقع علی العتبة
المقدسة الرحمانیة پس ای مرغ سحر از حنجر روحانی و
الجان قدس رحمانی غزل و قصائدی در عبودیت ابن مخمور
شیدائی بساز و باواز روحانی و شهناز یزدانی در محافل و انجمن
ربانی بخوان و بنواز تا روح این مشتاق باهتر از آید و البهاء علیک

ع ع

ای مصباح نورانی شعلة بزن و سراج انجمن شو و لسان بلیغ بگشا
و بتبلیغ امر الله ناطق شو در احیای نفوس بکوش و در تربیت خلق

جهد فرما تا بنياني بنياد كني ابدى سرمدى رباني حمداني رب
 ايد عبدك الناطق على ايقاد مصباح الهدى في قطب وادي التقى
 واضرام نيران الهوى في قلب الامكان انك انت المنان ع

هُوَ الْإِبْهِي

يا من وجهه وجهه للذي فطر السموات والارض قد تلوت العجيفة
 البليغة الرائقة الناطقة النوراء تالله الحق ادركت منها معاني
 التضرع والتبتل الى الله المنبعث من قلب التهب بنا رحمة الله
 ولك النصيب الوفير والمخظ العظيم من هذا المقام الكريم والنور
 المبين وهذا المقام اامن مقام في الوجود عند اهل التجود
 ولا يناله الا كل مؤيد من ملكوت الوجود اذا فاشكر الله ربك
 الودود بما اوردك على هذا الورد المورد وخصصك بهذا
 الرد المرفود وانطقك بالشاء بمز امير آل داود انه كان
 بعباده لرؤف رحيم يا مولاي المحبوب اني بكل ذل وانكسار
 ادعوك بلسان الابتهاال ان تتوج عبدك العزيز المستهام
 بتاج الفلاح بين الابرار وتخلع عليه رداء النجاح بين الاحرار
 وتجعله آية التوفيق في قطب الاقطار وتوفقه على ما تحب وترضى

ياربّي المختار حتى يخدم امرك وينشركلمتك ويشرحها لك أنك

انت العزيز الجبار ع ع

هُوَ اللهُ

يا من يمتحن عبد البهاء ليس لك ان يمتحن عبدا متضرعا

الى الله اما قرئت في كتاب القوم من اعظم العرفاء انه لا يجوز

لطالب الحقيقة ان يمتحن المطلوب من يدعوه الى الله مع

ذلك اقول لك الحق والتفت الى الاشارة بكناية العبارة وهو

السراج نور يتلثلا على الافاق ولا يتقيد باحد سواء كان بصيرا

او اعمى لان شان النور التجلي والظهور فالبحر موج والتفينة

منهاج وركوبها معراج والغمام يفيض والرياض يتبسم والقيم

لطيف معد لك هل يجوز الرب في التجلي من الغيب لا وربك

الرحمن اما ترى ان العمى ابصرت والصم سمعت والكم

نطقت والاموات قامت والحجة كملت فهل بعد هذا

شك ام ارتياب لا والله وعليك التحية والثناء ع ع

جواب نامه دویم مجلس لاهای

مسئود رساله‌ویس کمیته محترمه اجرائیه صلح عمومی

هُوَ اللَّهُ

اعضای محترم ما جواب نامه من که بتاريخ ۱۲ جون ۱۹۲۰ مرقوم فرموده بودید رسید نهایت تشکر حاصل گردید الحمد لله دلالت بروحدت فکر و مقصد در میان ما و شما داشت و همچنین مضمون احساسات وجدانیه بود که دلالت بر محبت صمیمی می نمود ما بهائیان نهایت تعلق بان انجمن محترم داریم لهذا در شخص محترم بجهت ارتباطی محکم بان انجمن محترم فرستادیم زیرا امروز اهم مسائل از مهم امور در عالم انسانی مسئله صلح عمومی است و اعظم وسیله حیات و سعادت عالم انسانی و جز باین حقیقت ساطعه ابدًا عالم انسانی آسایش حقیقی نیابد و ترقی ننماید بلکه روز بروز بر فلاکت و بدبختی بیفزاید این جنگ مهیب اخیر ثابت نمود که ادوات حربیه جدیده فوق طاقت عالم انسانی است این ایام را با ایام گذشته قیاس نتوان نمود زیرا آلات و ادوات حربیه قدیم بسختی از

بود ولی آلات و ادوات حربیه جدیده ریشه عالم انسانی را در
 اندک زمانی قطع مینماید و فوق طاقت بشر است. لهذا صلح
 عمومی در این عصر نظیر آفتابست که سبب حیات جمیع کائنات^{ست}
 پس بر هر فردی فرض و واجب که در این امر عظیم بکوشند
 حال ما و شما را مقصد واحد و بتمام قواحتی جانفشانی و بذل
 مال و جان و خانمان میکوشیم چنانکه البته شنیده اند در
 ایران در این سبیل هزاران نفوس جان فدا کرده اند و هزاران
 بنیان ویران شد با وجود این بهیچوجه فتوری حاصل نگشت
 الی الآن میکوشیم بلکه روزبروز بر کوشش میافزائیم زیرا صلح
 جوئی ما منبعت از افکار نیست بلکه امریست اعتقادی و دینی
 و از جمله اساس ابدیه الهی لهذا بتمام همت میکوشیم بلکه از
 جمیع مصالح خویش و راحت و آسایش خود و تنظیم امور خویش
 چشم میپوشیم و در این امر عظیم میکوشیم و این امر عظیم را اس
 اساس ادیان الهی میدانیم و خدمت بملکوت الهی می شماریم
 و سبب حیات ابدیه میدانیم و اعظم وسیله دخول در ملکوت
 رحمانی امر و صلح عمومی در بین بشر فوایدش مسلم است
 و مضرات جنگ در نزد کل معلوم و محتوم ولی در این قضیه

بدانستن کفایت نمیشود قوه تنفیذیه میخواهد تا در جمیع
 عالم جاری گردد شما در فکر این باشید که يك قوه مجبره
 وجدانی در میان آید تا این مقصد جلیل از حیث تصور بجز
 تحقق آید و این معلوم است بواسطه احساسات عاریه تنفیذ
 این امر عظیم ممکن نه بلکه احساسات شدید و وجدانیه ^{هدیه} میجو
 تا از قوه بفعل آید جمیع من علی الارض میدانند که حسن
 اخلاق ممدوح و مقبول و سوء اخلاق مذموم و مورد
 وعدل و انصاف مقبول و مألوف و ظلم و اعتساف
 مورد و مذموم با وجود این جمیع خلق مگر نفوس قلیله
 کل از اخلاق حمیده و عدل محروم پس يك قوه وجدانی
 لازم و احساسات روحانیه لازم تا مجبور بر حسن اخلاق
 گردند ما را اعتقاد چنین که قوه تنفیذیه در این امر عظیم
 نفوذ کلمة الله و تأییدات روح القدس است و ما را بشما
 نهایت محبت و ارتباط و اتحاد است از دل و جان آرزو
 میمائیم که روزی آید که خیمه وحدت عالم انسانی در وسط
 عالم بلند شود و علم صلح عمومی بر جمیع آفاق موج زند
 پس باید وحدت عالم انسانی را تاسیس نمود تا بنیان صلح

عمومی برپا گردد آن انجمن خیرخواه عالم انسانی در نزد
 بهائیان بسیار محترمند لهذا خواهش داریم
 که احترامات فائقه ما را قبول فرمائید
 و همواره پیشرفت صلح عمومی را
 در اروپا بواسطه انجمن محترم
 بما اطلاع بدهید و غایب
 در مابین مستقر^{شد} باشد

«عبدالبهاء عبا س»

۱۷ تموز ۱۹۲۰

فہرست

صفحه	مطلع لوح
۲	الحمد لله الذي كشف الظلام بنور ساطع من الصبح المبين
۵	الهي الهي تراني اسير اللقدرو القضاء
۸	الهي الهي تراني بكل ذل وانكسار
۱۰	الهي الهي هذا عبدك المنسوب الي من شرحت صدره
۱۱	اي اجباي الهي جناب آقا ميرزا فضل الله
۱۳	اي اماء الرحمن مدرسة بنات اتم از مدرسة ذكور است
۱۴	اي اسمعيل جليل جميع ياران الهي بايد ذبيح الهي باشند
۱۵	اي امين عبد البهاء حمد كن خدا را
۱۸	اي انجمن محترم عالم انساني از اين نيت خيري
۲۲	اي انجمن مقدس و جنود آسماني
۲۳	اي آيت رحمن حتى قيوم چون شمس خرق حجاب غيوم فرمود
۲۴	اي بلبل گلشن معاني قصيدة فريدة بليغه
۲۵	اي بنات ملكوت در قرن سابق بنات ايران
۲۵	اي بندگان آستان مقدس نامه شمار سيد
۲۶	اي بندگان الهي و ياران من
۲۹	اي بنده آستان حق

صفحه	مطلع لوح
۳۰	ای بنده آستان مقدس الهی
۳۲	ای بنده الهی در خصوص مشورت پدر با پسر
۳۳	ای بنده بها در خبر است که در یوم رستخیز
۳۴	ای بنده حق مکتوب شما از پیش جواب داده شد
۳۵	ای بنده حق نامه روحانی آن یار رحمانی ملاحظه گردید
۳۶	ای بنده حق نامه شما رسید بنهایت روح و ریحان خوانند ^{شد}
۳۷	ای ثابتان بر پیمان نامه شما رسید و مضمون معلوم گردید
۳۸	ای ثابت بر پیمان پیمانۀ محبت اللہ بدست گیر
۳۹	ای ثابت بر پیمان نامه شما رسید
۴۱	ای ثابت بر پیمان نامه مفصل رسید
۴۳	ای ثابت بر پیمان نامه ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۳۷ و وصول یافت
۴۷	ای ثابت بر پیمان یار با وفا آقا عزیز الله خان
۴۸	ای ثابت عهد و راسخ پیمان
۵۰	ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند
۵۳	ای حقیقتجوی محترم نامه تود رسید
۵۴	ای دوستان الهی و مشتعلان بنا بر محبت رحمانی

صفحه	مطلع لوح
۵۹	ای دوستان الهی و یاران حقیقی
۶۱	ای دوستان راستان صبح است و دلبر امرالله
۶۸	ای دوستان معنوی و یاران حقیقی عبدالبهاء
۷۱	ای دوست حقیقی نامه رسید
۷۳	ای سلاله و دودمان حضرت خلیل جلیل
۷۵	ای سلیل حضرت ابراهیم خلیل
۷۶	ای ستمی سید حضور
۷۷	ای سهیم و شریک عبودیت عبدالبهاء
۷۹	ای شعله افروخته نار محبت الله
۸۰	ای صادق موافق چهره مبارکی داری
۸۲	ای طالب رضای حضرت دوست
۸۳	ای طائر هوای عرفان
۸۳	ای طبیب جسمانی و روحانی
۸۴	ای عین الاحباء و زین الاوداء
۸۷	ای فاطمه از فاقه احوال می پرس
۸۸	ای فضل الهی ای عزیز

صفحه	مطلع لوح
۸۹	ای منادی پیمان چندیت
۹۱	ای منادی پیمان نامه مفصل رسید
۹۶	ای منتسبان حضرت زائر
۹۹	ای منسوب شجره مبارکه
۱۰۰	این آفتاب فلک اثیرا اشراق بر آفاق است
۱۰۲	ای منجذب بنفحات الهی
۱۰۳	ای نفوس مطمئنه جناب
۱۰۴	ای نورسیدگان بهائیان
۱۰۵	ای نونهال بوستان محبت الله
۱۰۶	ای ورقه منجذبه هر چند وقت عشاء است
۱۰۷	ایها المنجذب بنفحات الله
۱۰۸	ای نهالهای بوستان محبة الله
۱۰۹	ای خداوند مهربان کنیز خویش قدسیه را
۱۰۹	ای یاران الهی جناب آقا غلامحسین
۱۱۲	ای یاران حقیقی اگر چه مدت مدیدی است
۱۱۴	ای یاران دل و جان جهان را ظلت غفلت احاطه نموده

صفحه	مطلع لوح
۱۱۸	ای یاران رحمانی از ایران حوادثی متتابع میرسد
۱۲۳	ای یاران رحمانی من در حالتی که دریای امتحان پر موج گشته
۱۲۷	ای یاران روحانی من جناب داود و دود بمقام محمود و اب
۱۲۸	ای یاران شرق و غرب
۱۳۲	ای یاران عبد البهاء جناب آقامیرزا عبد الحسین
۱۳۴	ای یاران عبد البهاء در بین افواج امواج
۱۳۶	ای یاران عزیز عبد البهاء نامه ای بشیر از مرقوم گوید
۱۴۰	ای یاران مهربان من عبد البهاء از حسرت شما
۱۴۲	ای یاران مهربان نامه ای محرمانه
۱۴۴	ای یار قدیم و همدم و ندیم عبد البهاء
۱۴۶	ای یار مهربان نامه شمارسید
۱۴۷	ای یار مهربان صبح است و در کنار گلستان
۱۴۸	ای یار مهربان نامه های متعدد از شمارسید
۱۵۰	خداوند عالمان عالم انسانی راجت عدن خلق فرموده
۱۵۱	رب و رجائی و مقدری و مصوری و ملاذی و معاذی
۱۵۲	رب و مؤید کل جمع انعدلا علاء کله رحمانیتک

صفحة	مطلع لوح
١٥٤	سبحانك اللهم يا الهى انى اضع وجهى على الترى
١٥٦	سبحانك اللهم يا الهى ترانى مكتبا بوجهى على تراب الذل
١٦٠	شخص محترما كفرا نس صلح ملل اعظم
١٦٢	لك الحمد يا الهى بما فتحت ابواب ملكوت العظمة والجلال
١٧١	لك الحمد يا الهى ولك الشكر يا محبوبى
١٧٤	مولاي مولاي تقديس ذاتك عن درك العقول والافهام
١٨٢	نامہ شمارسید بنص قاطع جمال مبارك
١٨٣	نامہ شمارسید مدرسہ تائید در ہمدان مرکز توفیق است
١٨٥	وانى اتقرب اليك يا الهى
١٩٤	اي ورقه موقنة دست بذيل ميثاق زن
١٩٤	يا من اجذب بنفحات انتشرت من رياض موهبة الله
١٩٦	يا من صدح بلحن الوراقاء في حديقته الشفاء
١٩٧	يا من وجهه للذى فطر السموات والارض
١٩٨	يا من يمتحن عبد البهاء

فہرست عناوین

صفحہ	عناوین	الف
۱۴	بجف آباد جناب <u>اسمعیل</u> پسر علیخان علیہ بہاء اللہ الابی	
۱۵	طہران جناب <u>امین</u> علیہ بہاء اللہ الابی	
۳۶	سمرقند جناب کربلائی غلام حسین <u>اشک</u> زرب علیہ بہاء اللہ الابی	
۷۷	بواسطہ حضرت حکیم باشی کرمانشاہ جناب <u>اسحق</u> خان علیہ بہاء اللہ الابی	
	بواسطہ جناب زائر - <u>آشور</u> ہمدانی ایروان جناب سلیمان	
۱۳	طیب علیہ بہاء اللہ الابی	
۱۹	طہران حضرت <u>ادیب</u> دبستان الہی علیہ بہاء اللہ الابی	
	طہران جناب ایادی امر اللہ حضرت ابن <u>ابہر</u> علیہ بہاء اللہ الابی	
۹۱		
	بواسطہ جناب صبی فیض اللہ زائر طہران جناب <u>احمد</u> آقا	
	اخ الزوجہ میرزا یوسف خان و جناب میرزا عزیز اللہ	
۱۰۳	خاز مصباح و جناب میرزا جعفر اصفہانی علیہم بہاء اللہ الابی	
	ہمدان بواسطہ جناب میرزا داؤد کلیمی آقا میرزا ہاشم	
	آقا میرزا شعبان آقا میرزا <u>اسحق</u> آقا حق نظر آقا فرج اللہ	
۱۹۸	علیہم بہاء اللہ الابی	

صفحه	فهرست عناوین	ب
۳۰	طهران جناب محمد علیخان <u>بهائی</u> علیه بهاء الله الاهی	
۱۰۹	ورقه محترمه <u>بهائیه</u> خانم	
۱۴۸	طهران جناب محمد علیخان <u>بهائی</u> علیه بهاء الله الاهی	
۱۸۲	طهران جناب محمد علیخان <u>بهائی</u> علیه بهاء الله الاهی	
		ج
	بواسطه جناب صبحی فیض الله زائر طهران جناب حمد آقا	
	اخ الزوجه میرزا یوسف خان و جناب میرزا عزیز الله خان	
۱۰۳	مصباح و جناب میرزا جعفر <u>اصفہانی</u> علیهم بهاء الله الاهی	
		ح
	بواسطه جناب آقا یوسف متحدہ ہمدان و معلمہ مدرسہ	
	بنات امة الله منور و امة الله طاووس و امة الله حنا علیہن	
۱۳	بهاء الله الاهی	
		خ
۷۳	کاشان ابناء <u>خلیل</u> علیہم بهاء الله الاهی	
		س
	بواسطه جناب زائر - آشور همدانی ایروان	
۸۳	جناب حاج سلیمان <u>طیب</u> علیه بهاء الله الاهی	

ش	فہرست عناوین	صفحہ
	بواسطہ حضرت ابن ابہر جناب <u>شیخین</u> محترمین علیہما التحیۃ والثناء ملاحظہ فرمائند	۲
	<u>ص</u> - مناجات طلب مغفرت بجمت من سعد الی ملکوت ربہ الودود حاج میرزا عبد اللہ <u>صحیح فرو</u> علیہ بہاء اللہ الابی	۵
	<u>ط</u> - بواسطہ جناب آقا یوسف متحدہ ہمدان و معلمہ مدرسہ بنات امہ اللہ منور و امہ اللہ <u>طاوس</u> و امہ ^{للہ} حنا علیہن بہاء اللہ الابی	۱۳
	<u>ع</u> - جناب آقا میرزا عزیز اللہ علیہ بہاء اللہ الابی بیروت بواسطہ جناب آقا محمد مصطفیٰ جناب عزیز ^{للہ} علیہما التحیۃ والثناء	۱۰
	بیروت جناب عزیز اللہ خان علیہ بہاء اللہ الابی بواسطہ جناب آقا میرزا حیدر علی - جناب آقا میرزا عزیز اللہ سبط المنعارج الی اللہ المنجم الراصد للنجوم	۲۴
	الباہرۃ الزاہرۃ فی افق الابی علیہ بہاء اللہ	۲۵
	طہران مدیر مدرسہ تربیت جنار کتر عطاء ^{للہ} آغا علیہ بہاء اللہ الابی	۳۸
		۴۱

صفحه	ع فہرست عناوین
۸۴	جناب <u>عین</u> الحکماء علیہ بہاء اللہ الالہی بواسطہ جناب ناظم خراسانی جناب میرزا فضل اللہ خان
۸۸	جناب <u>عزیز اللہ</u> فوری علیہما بہاء اللہ الالہی حضرات ذوالقربابی جناب زائر میرزا علی محمد خان علیہم
۹۶	وعلیہن بہاء الالہی بواسطہ جناب زائر آقا عاشور ہمدانی علیہ بہاء اللہ الالہی مدرسہ تائید
۱۰۴	بواسطہ جناب ابراہیم خان خونی طهران جناب آقا میرزا عزیز اللہ خان منشی باشی سلیل آقا میرزا علی محمد خان مستوفی علیہ بہاء اللہ الالہی
۱۵۱	ارض شین جناب میرزا عزیز اللہ حفید مرحوم مخم باشی علیہ بہاء اللہ الالہی
۱۹۷	بواسطہ جناب آجودان جناب <u>عزیز اللہ</u> خان
۲۹	<u>ف</u> - طهران جناب سیاوش فارسی علیہ بہاء اللہ الالہی بواسطہ جناب ناظم خراسانی جناب میرزا فضل اللہ خان
۴۳	جناب آقا عزیز اللہ فوری علیہما بہاء اللہ الالہی
۸۸	

صفحه	فهرست عناوین
۱۰۵	مستزهاریتس <u>فوحیتا</u> از اهل چاپون همدان بواسطه جناب میرزاد اورد کلیمی آقا میرزاهاشم آقا میرزا شعبان آقا میرزا اسحق آقا حق نظر آقا فرج الله
۱۲۷	علیهم بهاء الله الابهی بواسطه آقا میرزا احمد لندن شخص محترم <u>مستز</u> <u>فلیس</u>
۱۶۰	منشی کنفرانس صلح ملل <u>ق</u> - بواسطه جناب آقا اسد الله جناب آقا محمد رضا <u>قائینی</u> بیرجند المسکن و جمیع احتبای خراسان علیهم بهاء الله
۳۹	الابهی بواسطه جناب زائر آقا میرزا عزیز الله خان ورقه <u>منجد</u>
۱۰۸	امه الله <u>قدسیه</u> خانم و جناب امین الله <u>ک</u> - لوح مبارک در جواب عریضه روزندوان <u>ک</u>
۵۳	کثیش امریکائی است « ۲۸ ماه جولای ۱۹۱۴ » <u>میم</u> - بواسطه جناب آقا یوسف متحده همدان و معلمه مدرسه بنات امه الله <u>منور</u> و امه الله طاوس
۱۳	وامه الله حنا علیهن بهاء الله الابهی

میم	فهرست عناوین	صفحه
	ط جناب میرزا صهر <u>منجم</u> باشی علیه بهاء الله الابهی	۲۳
	سمرقند جناب <u>میرزا آقا</u> ابن حاجی میرزا حسین یزدی	
۳۲	علیه بهاء الله الابهی	
	طهران بواسطه جناب سینا جناب آقا محمد حسین نراقی	
۳۴	علیه بهاء الله الابهی	
۴۱	طهران جناب آقا <u>ستید محمد رضا</u> علیه بهاء الله الابهی	
	بواسطه جناب زائر آقا میرزا عزیز الله خان جناب میرزا	
۴۷	<u>محمد علی خان</u> علیه بهاء الله الابهی	
	طهران جناب <u>مجتب السلطان</u> آقا میرزا علی اکبر میلانی	
۷۱	علیه بهاء الله الابهی	
	شیراز بواسطه جناب عند لیب حدیفه توحید علیه	
۸۰	بهاء الله جناب میرزا محمد صادق ختیاز علیه بهاء الله	
۸۲	جناب میرزا محمد علی پیشکار علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نماید	
۸۳	جناب میرزا محمد علی علیه بهاء الله ملاحظه نمایند	
	بواسطه جناب صبغی فیض الله زائر طهران جناب حد آقا	
	اخ الزوجه میرزا یوسف خان و جناب میرزا عزیز الله خان	

صفحه	فهرست عناوین	میم
۱۰۳	مصباح و جناب میرزا جعفر اصفهانی علیهم بهاء الله الابھی	ن
۸۷	متعلقین جناب ناظم الحکماء	
۹۹	تاکر جناب نظام الممالک	
۱۴۶	طهران جناب نور محمد خان علیه بهاء الله الابھی	ه
	همدان بواسطه جناب میرزاد اوزکلیبی آقا میرزا هاشم	
	آقا میرزا شعبان آقا میرزا اسحق آقا حق نظر آقا فرج الله	
۱۲۷	علیهم بهاء الله الابھی	ی
۷۵	جناب آقای میرزا یعقوب خوی خواجه ربیع علیه بهاء الله الابھی	
۷۶	جناب آقا میرزا یحیی علیه بهاء الله الابھی	
	<u>فهرست عناوین الواح عمومی</u>	
	احبای الهی در آستانه و تغلیس و باد کوبه و انزلی و رشت	
۸	وقزوین و قم و کاشان و قصر و مازگان علیهم بهاء الله الابھی ^{بند} ملاحظه نماید	

صفحه	فهرست الواح عمومی
۱۱	بواسطه آقا میرزا فضل الله فی ریزی احتبای طهران و فی ریزی علیهم بهاء الله الابهی
۱۸	بواسطه منشی محفل امة الله س . ا . ج . د اینرزد مک اعضاء محفل اجرائیه کنگرس صلح عمومی در هولاند
۲۲	حضرت رئیس انجمن صلح . نیویورک و اعضاء محترم
۲۵	همدان معلمات مدرسه موهبت علیهن بهاء الله الابهی
۲۵	بواسطه آقا میرزا فضل الله اعضاء محفل روحانی نور بواسطه جناب ابن ابهر ارض طاء احتبای الھی علیهم بهاء الله
۲۶	الابهی ملاحظه فرمایند
۳۷	لندن احتبای الھی و اماء الرحمن علیهم و علیهن البهائیه
۵۹	ط احتبای الھی علیهم بهاء الله الابهی
۶۸	طهران احتبای الھی علیهم بهاء الله الابهی
۱۰۶	بواسطه جناب آقا عزیز الله خان کنیز عزیز الھی والده قدسید خانم حرم محترمه جناب ناظم علیهما بهاء الله
۱۱۲	ابهر احتبای الھی علیهم بهاء الله الابهی
۱۱۴	احتبای الھی علیهم تعیة ربهم الرحمن الرحیم

فہرست الواح عمومی

صفحہ

۱۱۸	طہران و سایر ولایات ایران احبای الہی علیہم بہاء اللہ
۱۲۳	امریکا عموم احبای الہی علیہم بہاء اللہ الابیہ
	بواسطہ جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی طبع شدہ بجمیع ولایات
۱۲۸	ایران و ہندوستان و ترکستان ارسال دارید
۱۳۲	بواسطہ . . . ای یاران عبد البہاء
۱۳۴	سادات لورستان علیہم بہاء اللہ الابیہ
۱۳۶	طہران اعضاء محفل روحانی علیہم بہاء اللہ الابیہ
	مصر حضرات آوارگان الہی کہ قصد زیارت نمودہ اند
	و بسبب انقلاب بقعہ مبارکہ مازون حضور نگشتند علیہم
۱۴۰	بہاء اللہ الابیہ
	طہران اعضاء محفل روحانی و عاقل سائرہ مبارکہ عموماً
۱۴۲	علیہم بہاء اللہ الابیہ
	این لوح مبارک در جریدہ کریستچین کا منولٹ کہ از جرئت
۱۵۰	مذہبی لاهی لندن است کراور وطبع و نشر شدہ است
۱۵۲	در محفل شور مفتوح گردد
	بواسطہ جناب ایادی حضرت ابن ابہر علیہ بہاء اللہ

صفحه	فهرست الواح عمومی
۱۵۶	طالقان احتبای الهی علیهم بهاء الله الابھی نیویورک حضرت رئیس جمعیت صلح بین ملل و دول
۱۶۲	محترم
۱۶۲	شرق و غرب عموم احتبای الهی علیهم بهاء الله الابھی
۱۷۱	در جمیع ولایات احتبای الهی علیهم بهاء الله الابھی
۱۷۴	شرق و غرب احتبای الهی علیهم بهاء الله الابھی
۱۸۳	همدان اعضاء شرکت متحده علیهم بهاء الله الابھی
۱۸۵	ایران طهران عموم احتبای الهی علیهم بهاء الله الابھی

فہرست اعلام

فہرست اعلام بترتیب حروف

الف

۷۵ - ۷۴ - ۷۳

ابراہیم

۱۱۳

ابن ابہر

۳۲ - ۲۸ - ۲۷ - ۱۵ - ۱۴ - ۱۰

اتحاد والفت

۶۴ - ۶۲

۱۴۴

اتلانٹیک «محیط»

۳۰ - ۲۹

آجودان «جناب»

۱۳ - ۱۲ - ۱۱ - ۱۰ - ۹ - ۸

احبای الہی

- ۴۱ - ۳۶ - ۲۷ - ۲۴ - ۱۶

۱۰۰ - ۹۹ - ۹۸ - ۷۰ - ۴۲

- ۱۰۶ - ۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۳

- ۱۱۰ - ۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷

۱۲۱ - ۱۱۸ - ۱۱۴ - ۱۱۳ - ۱۱۱

- ۱۳۲ - ۱۳۰ - ۱۲۸ - ۱۲۴

۱۳۶ - ۱۴۱ - ۱۴۵ - ۱۴۸ -

۱۵۰ - ۱۹۶ - ۱۹۷

اگر بعضی از دوستان قصوری کنند

۱۱۳

باید دیگران در اکمال آن بکوشند

اخلاق بهائی :

۱۱۳

« پرده دری شان و حوش است ز انشا »

۹۱

احمد سهراب « ر-ش - سهراب »

۱۵۰

آدم « حضرت »

ارض طاء ر-ش - طهران

ارض خاء ر-ش - خراسان

۱۱۵ - ۱۱۴ - ۱۱۰ - ۵۳ - ۳۷

اروپ « اروپا »

۱۲۸ - ۱۴۶ - ۱۶۵

۱۶۵

اسپرانتو « لسان بین المللی »

۱۶۶

استاندارد « جریده »

۷ - ۴۶ - ۵۶ - ۶۶ - ۱۸۰ -

استقامت

۱۸۱ - ۱۹۱

۱۲۷

اسحق

- اسفندیار ۴۵
- اسمعیل ۱۴
- آسیا ۲۲ - ۳۹ - ۴۰ - ۱۲۸
- ایادی امرالله ۱۰ - ۲۸ - ۶۰ - ۶۱
- آفتاب حقیقت «شمس حقیقت» ۲۲ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ -
- ۱۰۵ - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۴ - ۱۱۶
- افریقا ۲۲ - ۳۹ - ۱۲۸
- افنان «حاجی میرزا محمد تقی» ۱۷۴
- اقدس ۳۱ - ۱۶۱
- اکسفرود ۱۶۵
- آلمان ۱۱۷
- اماء الرحمن
- امة الاعلیٰ «دکتر مودی» ۱۳ - ۱۶ - ۴۵ - ۴۷ - ۹۳ - ۱۰۷
- ۱۰۰ ام القوی «مکه»
- ام الكتاب «اقدس»
- ر - ش - اقدس
- ۲۱ امتیازات قومی و نژادی در نزد
حق مذموم است

۳۹ - ۱۱۰ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۸

امران الله

۱۶۹ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۵

۳۷ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۷ - ۶۷

امريك

۱۱۰ - ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۲۳ - ۱۲۸

۱۳۱ - ۱۳۵ - ۱۴۴ - ۱۶۵

امور سياسيه

« ر - ش - عدم مداخله در امور

سياسيه »

۲۱ - ۵۵

انبيای الهی

۴۵ - ۱۰۷ - ۱۹۰

انجيل

۱۹ - ۲۰ - ۲۱

انسان

۱۰۴

امتياز انسان از حيوان

۲۱

انسان اشرف کائنات

آسايش و راحت در تحسين

۱۸

اخلاق عمومي عالم انساني است

۴۳

انقلاب

۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۷۹

انگليس

اورنگ «کوه»

۲۶

ایران «ایرانیان»

۷-۱۷-۳۷-۴۳-۴۴-

۴۵-۴۷-۶۸-۶۹-۷۶

۱۱۱-۱۱۸-۱۱۹-۱۷۸-

۱۴۵

ایران منبت شجر مبارک است

۷۵

ایلیا

۵۳-۵۴

ایمان

دریغ ب

باب «حضرت اعلیٰ» ۲۵-۳۴-۴۵-۵۲-۷۴

۸۸-۸۹-۱۳۸-۱۶۷

۵۲

بلا یای حضرت اعلیٰ

۳۴

آیات حضرت باب

۴۵

توقیعات حضرت باب

۷۴-۸۹

تأثیر ظهور حضرت باب

۱۵

باقراف

۴۰

برکت الله «هندی»

۱۱۷

بریطانیا

بطحا

۷۴

بقای روح

۸۷ - ۸۶ - ۸۵

بمبئی

۴۲

بهاء الله « حضرت »

۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۲۳ - ۲۷

۳۴ - ۳۵ - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰

۴۹ - ۵۲ - ۵۵ - ۵۷ - ۶۰

القاب مبارک

۶۲ - ۷۲ - ۷۲ - ۷۶ - ۷۹

« اسم اعظم »

۸۸ - ۹۲ - ۹۹ - ۱۰۲ - ۱۰۴

۱۱۱ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۳۳ - ۱۳۷

۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۸

۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷

۱۶۸ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۷ - ۱۸۰

۱۸۱ - ۱۸۴ - ۱۹۱ - ۱۹۴

۲۳ - ۲۴ - ۲۶ - ۶۱ - ۶۲ - ۸۸

« نفوذ بیان مبارک »

۱۳۷

درانفس و آفاق

۵۷

بلایای وارد بر هیکل مبارک

اهمیت و امتیاز ظهور مبارک ۶۷ - ۶۸ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۳۳

۱۳۷ - ۱۳۴

۱۳۵ بلا یای احتبای ایران

۱۲۶ - ۵۶ بلا یای وارده بر ائمه عین عطا است

۳۹ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ بهائی - بهائیان

۱۲۲ - ۱۲۸ - ۱۰۴ - ۹۲ - ۸۹

۱۸۰ - ۱۷۹ - ۱۳۸ - ۱۳۷

۱۸۴ - ۱۸۱

بهائیان خیر خواهند و با جمیع

۵۱ - ۴۲

احزاب مهربان

بهائیان باید در نزد کل سرفتر

۹۲

دانا یان باشند

۴۶

بهرام «ملا»

۸۰

بهرام آباد

بیان :

۳۱

کتاب بیان بکتاب قدس منسوخ

۳۴

آیات بیان - واحد بیانی

ما فی البیان

۳۵

بیروت

۶۸

ردیف پ

۱۴۳

پاریس "شهر"

۱۴۴

پاسیفیک "محیط"

۱۷۸

پادشاه عثمانی

ردیف ت

۲۵

تائید

۱۲۸ - ۳۹

تاجیک

۲۶

تا کر

۳

تاویل کلمات و آیات قبل

- ۸۳ - ۶۳ - ۴۲ - ۴۱ - ۲۸

تبلیغ

- ۱۶۹ - ۱۴۱ - ۱۴۰ - ۱۳۹

۱۹۱ - ۱۸۲ - ۱۷۰

۱۸

تحسین اخلاق

۴۹ - ۲۵

تربیت

۱۲۸ - ۳۹

ترك

۱۳۹-۱۳۰-۱۲۹-۸۵-۲۱-۲۰

تعاون و تعاوضد

تعلیم و تربیت

۵۰-۲۵-۱۴-۱۳

تشویق بتعلیم دوشیزکان

۲۲

تعمید

۲۰

تنازع بقاء

۱۰۵-۴۵

تورات

۶۲-۵۵-۲

توحید

۶

تیا سفیها

دریغ ج

۳۹

جاپان «ژاپن»

۴۰

جبرئیل

۴۵

جمشید آقا

۴۶

جمشید ارباب

۱۱۶-۱۱۵-۷۰

جنگ

۱۱۵-۱۱۴

جنگ بین الملل اول

۹۶-۷۸

جناب خان

۶۲

جنت ابها

دریفچ

۴۰

چین «وماچین»

دریفح

۱۵۵

حبیب الله «سید»

۶۸

حجاز

۶۱

حدیث

۳۵

حسن «آقا»

۴۵

حسین آباد

«در - ش - سید الشہداء»

حسین ع «امام»

۱۲۲

حق نظر «جناب»

۶۰

حقوق متبادلہ اجتماعی

۱۱۱ - ۶۷ - ۶۶

حکمت

۶۸

حماة

۶۸

حمص

۱۴۲ - ۸۷

حیات

۱۰۴

حیفا

۵۸

حیوان

۳۴ حروف حی

۴۳ حزب

۱۶۹ حواریون مسیح

دریف خ

۲۷-۲۶-۱۵-۱۲-۹-۳-۲ خدمت

۱۱۳-۱۱۱-۱۰۵-۱۰۴-۱۰-۳

۱۲۵-۱۲۴-۱۲۱-۱۱۸-۱۱۴

۱۸۰-۱۶۷-۱۵۸-۱۲۷-۱۲۶

۱۹۵-۱۹۲-۱۹۱-۱۹۰

۳۵ خدیجه

۴۱ خراسان «ارض خاء»

۷۵-۷۳ خلیل

۱۱۹ خولی

۴۱ خونیک «مزرعه»

دریف د

۱۲۷ داود «جناب»

۱۲۷-۷۴ داود «حضرت»

دشمنان امرالله

۱۱۰-۱۱۸-۱۶۸-۱۶۹

دنیا

۵۵

دین

۵۰-۱۶-۵۴

دیوان الهی

۱۰۶

دیمقرات «حزب»

۴۳

دریغ ز

ذات الهی

ذات الهی مقدس از عبودیت

۱۴

عالم بشری است

پشیمانی و حزن در حقیقت

۷۶

ذات احدیت نیست

۱۰۵

ذات وصفات الهی

اعظم صفات الهیه علم

۱۰۵

ود انائی است

۱۴

ذبیح الهی

دریغ ر

۱۶۵

رب الجنود

رستاخیز

۳۳

رسول «حضرت» «ر-ش-محمد»

۳۵

رضا «آقا»

۲۴

رق منشور

روح :

۱۴۶

بیان مدارج روح

۴۱ - ۲۲ - ۲۱

روح القدس

هر قوتی عاجز است مگر

۲۱

قوت روح القدس

قوة روح القدس

۲۲

عالم انسانی را روشن کند

قوة روح القدس تحسین

۴۱ - ۲۲

اخلاق عمومی نماید

۸۷ - ۸۶ - ۸۵

بقای روح

دریغ ز

دریغ س

۱۶۶	سانت چری « جویدہ »
۱۶۵	سانفرانسسکو
۵۵	سدرہ تجرید
۱۰۶	سلطنت ابدیہ
۷۴	سلطنت وجود
۱۶۱	سلمان
۷۴	سلیمان
۱۱۹	سنان
۱۰۰	سنکستان « ام القری - مکہ »
۹۱	سہراب « میرزا احمد »
۴۲	سیاسی « رسالہ سیاسی »
۱۲۲ - ۱۲۰ - ۱۱۹ - ۹۴	سید الہداء « شاہ شہیدان »
۴۰	سیستان

دریغ ش

۷۵	شجرہ میثاق
۱۲۷	شعبان « جناب »
۱۱۹	شمر
	شور « ر - ش - مشورت »
۱۳۶	شیراز
۱۵۰	شیطان
- ۶۹ - ۶۷ - ۶۶ - ۲۹ - ۱۰	شہر یار عادل
۱۸۱ - ۱۵۳ - ۱۳۹ - ۱۲۲ - ۱۲۱	

۱۸۲ - ۱۹۴

دریغ ص

۱۰۳	صبحی « فیض اللہ »
۶۹	صدارت پناہی « جناب »
۹۴ - ۶۹	صدر « جناب صدراعظم »
۸۱ - ۸۰ - ۴۶	صدق - صداقت
۱۰۴	صفر « ماہ »
	صلح عمومی - صلح و سلام:
۵۳	اہمیت صلح عمومی

صلح عمومی سبب حیات

۵۳

عالم انسانی است

امروز جمیع ملل در تدارک

۵۴

صلحند

دعوت بصلح عمومی

۱۱۶ - ۱۵۹

و ترك جنگ و خونریزی
معایب جنگ و محاسن

۱۱۵ - ۱۱۶

صلح

جنگ آفت و ممات است

۱۱۶

و صلح چشمه آب حیات

۱۳۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۶۲

احترام الهی طالب صلحند

صلح عمومی از متفرعات وحدت

۱۶۰

عالم انسانی است

صلح عمومی سبب آسایش

۱۶۱

عالم است

کنفرانس صلح ملل

۱۶۱

در لندن

اساس امر بهائی

۱۷۳

صلح و سلام است

۲۳

صیانت امر الله

دریف ط

۱۵۵

طالقان

۲۸

طرا بلس

طهران « ارض طاء » ۳۷ - ۵۰ - ۹۳ - ۱۳۶ - ۱۷۹

۱۸۳

۷۴

طور

دریف ع

عالم امر:

ندامت و حزن در عالم

۷۶

امر است نه حق

عالم وجود:

نتایج ترقی در مراتب

عالم وجود در عالم بعد

مشهود میگردد

۵۸ - ۵۹

٧٨

عباس خان

١٢٠

عاقبت سوء دشمنان امرالله

عبدالبهاء «سایر القاب مبارک» ٩ - ١١ - ١٢ - ١٥ - ٣٩

٤٠ - ٤٤ - ٥٠ - ٦٤ - ٦٥

٦٦ - ٦٨ - ٧٠ - ٧١ - ٧٧

٨٨ - ٨٩ - ٩١ - ٩٣ - ٩٤

١٠٠ - ١٠٤ - ١٠٥ - ١١٨ -

١٢٤ - ١٢٦ - ١٢٧ - ١٣٢ -

١٣٤ - ١٣٦ - ١٣٨ - ١٤٠ -

١٤٤ - ١٤٥ - ١٤٦ - ١٤٨ -

١٠٨ - ١٦٤ - ١٦٦ - ١٦٧ -

١٧٢ - ١٧٣ - ١٧٤ - ١٧٦ -

١٧٧ - ١٨٠ - ١٨٢ - ١٨٣ -

١٨٥ - ١٩٨

مصائب وبلایا و مشا^{کل}

ومشاغل همیکل مبارک ٩ - ١٦ - ٣٠ - ٦٦ - ١١٠

١٢٣ - ١٣٤ - ١٣٥ - ١٤٠ -

۱۴۱ - ۱۴۴ - ۱۴۶ - ۱۴۸

۱۵۸ - ۱۶۳ - ۱۶۶ - ۱۶۸

۱۸۲ - ۱۹۱

خطابات مبارک دروغز ۲۷ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۳۵

۱۶۵

سفر مبارک بغرب ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۶۴

۴۴

مکاتیب مبارک

۱۳۲

عبدالحسین « میرزا »

۱۷۷

عبدالحمید « اعلیحضرت »

۱۰ - ۱۴ - ۱۵ - ۴۹

عبودیت

۷۲ - ۱۷۷

عثمانی « دولت »

۱۱۶

عداوت هادم انسان است

عدم مداخله در امور سیاست

۲۹ - ۳۱ - ۴۲ - ۶۴ - ۶۷ واطاعت از حکومت

۷۲ - ۷۷ - ۹۲ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۳

۱۷۳ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۳ - ۱۹۴

۲۸	عراق
۸۸	عزیز الله
۱۴۷ - ۹۹	عزیز الله خان
۱۰۸	عزیز
	عشق آباد
	«در - ش مدینه عشق»
۱۱۳ - ۷۸ - ۷۷	عفو و اغماض
۶۸	عکا
۱۲۱ - ۱۲۰ - ۱۱۹	علماء اسلام
۱۲۱ - ۱۲۰ - ۱۱۹ - ۴۳	علماء سوء
۸۸	علی «عمو»
۱۳۷	علی «سید»
۸۲	عندلیب
۱۰۳ - ۷۸ - ۷۵ - ۴۰ - ۱۲	عهد و میثاق
۱۲۴ - ۱۱۶	
۷۵	مدینه عهد
۷۵	شجره میثاق

ردیف غ

- ۱۰۹ غلامحسین « آقا »
 ۱۱۵ - ۳۸ - ۳۷ غفلت انسان

ردیف ف

- ۹۳ فاضل مازندرانی
 ۴۹ فاضل شیرازی
 ۸۷ - ۷۹ فاطمه
 ۱۴ فناء فی الله
 ۱۱۷ فرانسه
 ۱۲۲ - ۴۹ فرج الله خان
 ۷۸ فردوس خانم
 ۸۸ - ۱۱ فضل الله خان « میرزا »
 ۱۳۷ فضل الله نوری « میرزا »
 ۲۲ فلاسفه
 ۳۰ فیلسوف « هلندی »

ردیف ق

- ۴۶ قاسم آباد

۴۰	قائن
۱۰۰	قبلہ
۶۸	قدس
۱۰۹	قدسیہ

قرآن - فرقان - فرقانی - آیات

قرآن ۱۰۸ - ۱۲۸ - ۱۴۷ - ۱۰۵

۱۱۹ - ۱۳۱ - ۱۴۵ - ۱۹۰

دریفک

۴۶	کاشان
۱۶۵	کالیفرنیا
۱۲۲ - ۱۲۰	کوبلا
۱۰۶	کرم الہی
۱۸۳	کرمان
۱۶۶	کریستن کامنولٹ "جریدہ"
۷۴	کلیم
۱۲۸	کلیبی
۷۳ - ۳۹ - ۳۸	کنغان - کنغانی

۴۶	کوچه بیوک «اسم محل»
	<u>دریفال</u>
۲۴	لوح محفوظ
	<u>دریفم</u>
	«ر-ش چین»
۲۷	ماچین
	مبین «کتاب»
۱۲۰ - ۱۶۹	مبلغین
۱۷۳ - ۱۸۴	مدینه عشق
۳۰	مزاح
۴۶	مریم آباد
	محبّت
۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۸ - ۵۲	
۵۶ - ۶۳ - ۶۵ - ۶۷ - ۸۴ - ۱۰۵ - ۱۰۸	
۱۰۹ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۳۵ - ۱۴۱	
۷۴ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۱۰۰	محمد ص «حضرت»
۲۴ - ۲۵ - ۴۲ - ۴۵ - ۱۵۲	مجلس روحانی
۱۳ - ۱۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۸	مدارس بهائی
۴۱ - ۴۹ - ۵۸ - ۸۳ - ۹۳	
۹۵ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۸۳	

۱۳ - ۲۵ - ۹۳	مدرسه بنات
۱۸۳ - ۸۳	مدرسه تأیید
۱۴۴ - ۱۴۳ - ۹۵ - ۴۹ - ۴۸	مدرسه تربیت
۱۴	مدرسه موهبت
۲۱	مساوات و مواسات
۱۶۹ - ۱۲۲ - ۸۶ - ۷۴	مسیح « حضرت »
۱۶۵	مسیحیان :
۱۶۹	حواریون مسیح
	مشرق الاذکار :
	احبا باید معاونت در
۱۳۱	تأسیس مشرق الاذکار نمایند
۱۳۱	مشرق الاذکار امریک
۱۷۴ - ۱۲۳	مشرق الاذکار عشق آباد
	حاجی میرزا محمد تقی
	افغان و امریکنیان
۱۷۴	مشرق الاذکار عشق آباد

مشورت :

مشورت در شریعت الله از اس

۳۳ - ۳۲

اساس است

امور مشورت و اطاعت

۶۱

از اکثریت آراء

۱۵۲

مجلس شور

بارقه حقیقت شعاع

۱۵۲

ساطع از تصادم افکار است

در موارد اختلاف اکثریت

۱۵۳

آراء ملاک است

مذاکرات مجلس شور را نباید کسی

۱۵۳

نقل کند

در مجلس شورا از امور سیاسی

۱۵۲

دم نزنند

۱۹۶

مصباح « میرزا عزیز الله خان »

۶۱ - ۴۹ - ۳۸

مصر

۹۳

مصور رحمانی

معين الحكماء

٧٩

مكة « اتم القري »

١٠٠

ملاء اعلى

١١-١٢-٢٤-٢٦-٣٣-٤٠

٤٢-٤٣-٥٠-٥٥-٦١-٦٢

٧٩-١٣٤-١٤٨-١٥٩-١٦٤-٢٢١

١٦٧-١٨٤

ملكوت ابهى

١٠-٣٧-٥٥-٦٠-٦٢-٦٥

٧٥-٧٩-٨٠-٨٢-٨٣

٩٢-٩٥-١٤٨-١٥٩-١٦٣

١٦٥-١٨٤

من يظهره الله

٣٤

مناجات « فارسي وعربي » ٥-٨-١٠-١٧-٣٣-٦١

١٠٩-١٣١-١٣٢-١٤١-١٤٢

١٥١-١٥٢-١٥٤-١٥٥

١٥٦-١٦٢-١٦٣-١٦٤-١٧١

١٧٢-١٧٤-١٧٥-١٧٦

١٨٥-١٨٦-١٨٨-١٨٩

۳۰	منشادی « جناب »
۷۰	منشوریا « منچوری »
۱۵۵	مهدی « جناب »
۴۶	مهدی آباد
۴۷	مودی « دکتر » « امة الاعلیٰ »
	موسی « ر - ش - کلیم »
	میثاق « ر - ش - عهد و میثاق »
۱۰۶	میکادو « امپراطور ژاپن »

دریف ن

۸۸	ناظم « جناب »
۲۸ - ۴۱ - ۴۲ - ۶۲ - ۶۶	نشر نجات الله
۸۳ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۶۹	
۱۷۰ - ۱۸۲ - ۱۹۱	
۴۰ - ۱۶۸ - ۱۹۱	ناقضین میثاق
۴۶	نصر آباد
۲۶	نور « خطه »
۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۹	نزاع وجدال مذموم است

دریغ و

۱۶۱ - ۱۶۰ - ۱۵۹ - ۵۳

وحدت عالم انسانی

۱۱۹

ولید

۱۴۰

ویس قرن

دریغ ه

۱۲۷

هاشم « جناب »

۱۲۶

هرالد « جریده »

۱۸۳ - ۲۵

همدان

دریغ ی

۶۸

یافه « یافا »

۷۴

یثرب

۱۸۰

یحیی « میرزا »

۴۹ - ۴۶ - ۴۵

یزد

۱۱۹

یزید

۷۵ - ۷۳

یعقوب

۱۶۵ - ۱۶۱

یسود

۱۹۰ - ۴۹ - ۳۹ - ۳۸

یوسف

۴۰ یوسف «ملا»

۴۹ یوسف خان «میرزا»

تذکر

آنچه دوستان عزیز در این مجموعه زیارت میفرمایند عبارت از قمتی از الواح و مکاتیب عمومیّه حضرت عبدالبهاء است که در مکاتیب جلد ۱ و ۲ و ۳ درج نشده و در مقابلۀ هریک از آنها با نسخ مورد اعتمادی که در دسترس لجنه بوده سعی و دقت کافی بعمل آمده است حتی در

مورد الواح مبارکه مندرجه در صفحات ۱۰ - ۱۴ - ۲۳

۲۴ - ۲۵ - ۲۹ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۸

۴۷ - ۵۴ - ۷۹ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۹

۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۶ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۴۷ - ۱۵۱ - ۱۹۶

۱۹۷ این توفیق دست داد که با نسخه خط مبارک و اصل لوح نیز

مقابلۀ گردد.

از آنجا که مقصد نهائی این لجنه در مورد کتبی که متضمن الواح و آثار مبارکه میباشد دسترسی به نسخه های اصلی الواح و تطبیق الواح منتشره با آنها میباشد بدینوسیله از احباب عزیز استدعا میشود چنانچه اصل الواح مبارکه مندرجه در این مجموعه را غیر از آنها که در بالا اشاره شده نزد خود موجود دارند یا از وجود آنها در خانوادۀ آنها بهائی اطلاع دارند مراتب را جهت مطالعۀ کامل الواح باین لجنه

اطلاع دهند که موجب سپاسگزاری و امتنان خواهد بود.

لجنة ملی نشر آثار امری